

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra obchodu a financí

Diplomová práce

Ochrana vnitřního trhu EU před dovozem nebezpečných výrobků

Bc. Milan Valenta

© 2011 ČZU v Praze

!!!

**Místo této strany vložíte zadání diplomové práce.
(Do jedné vazby originál a do druhé kopii)**

!!!

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou diplomovou práci "**Ochrana vnitřního trhu EU před dovozem nebezpečných výrobků**" jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autor uvedené diplomové práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Karlových Varech dne **25.2.2011**

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval **Ing. Olze Regnerové** za odborné vedení , cenné rady a pomoc při zpracování této Diplomové práce.

Ochrana vnitřního trhu EU před dovozem nebezpečných výrobků

Protection of internal market EU against import of dangerous products

Souhrn

Níže uvedená práce se zabývá možnou ochranou vnitřního trhu Společenství před dovozem potenciálních nebezpečných výrobků. Dále se v textu vyskytuje i téma příbuzné a tj. ochrana spotřebitele před nebezpečnými výrobky. Velmi významné místo zde mají orgány ochrany zřizované státem, mající ve své kompetenci ochranu trhu či přímo konkrétní produkty, o kterých vyslovují konečný verdikt, zdali je možné je na trh umístit. Významným orgánem dozoru je zde rovněž Celní správa, která přichází z povahy své činnosti často jako první do styku s možnými nebezpečnými výrobky. Samotná práce je rozdělena na několik částí. Podstatné místo v práci mají evropské i národní předpisy, upravující již zmiňovanou tematiku. Dále je probíráno téma obecných požadavků na výrobky, možná průvodní dokumentace a označování výrobků. Následuje pohled na orgány dozoru a pro příklad pohled na konkrétní požadavky, na vybranou skupinu výrobků (hračky). Na závěr je představena možnost ochrany trhu před dovozem nebezpečných potravin neživočišného původu.

Diploma thesis

The text deals with possible protection of inland community market against the import of potentially dangerous products. The work also includes related topic, i.e. protection of a consumer against dangerous products. Very important post in this work is addicted to protection authorities established by the state that have market protection in their competence or directly concrete products about that they pronounce verdict if they possibly could be placed to market.

Customs administration is important supervision body that consorts with possible dangerous products thanks to its activity. The text itself is divided into several parts. Very important place is addicted to European and national rules modifying mentioned theme.

Another discussed topic are general requirements for products, possible accompanying documentation and products indication. Consequently the work provides the view of supervision body and view of concrete requirements for selected group of products (toys). In conclusion the work introduces possibility of market protection against the import of dangerous foodstuffs that are not of animal origin.

Klíčová slova:

Výrobek, nebezpečný výrobek, průvodní dokumentace, označování výrobků, předpisy, orgány dozoru, RAPEX, ochrana trhu, spotřebitel, obecné požadavky.

Keywords:

Products, dangerous products, accompanying documentation, product indication, rules, supervision authorities, RAPEX, market protection, consumer, general requirement.

Obsah

1 Úvod.....	8
2 Cíl práce a metodika	9
3 Literární rešerše	10
4 Ochrana vnitřního trhu EU před dovozem nebezpečných výrobků.....	17
4. 1 Obecný pohled na dozor nad bezpečností výrobků	17
4. 1. 1 Politika ochrany spotřebitele na úrovni EU	20
4. 1. 2 Strategie spotřebitelské politiky na unijní úrovni	25
4. 2 Obecné požadavky na bezpečnost výrobků	27
4. 2. 1 Základní předpisy zabývající se bezpečností výrobků	30
4. 3 Průvodní dokumentace výrobků	44
4. 3. 1 Příklad předložení dokladů a posuzování shody u hraček.....	45
4. 3. 2 ES přezkoušení typu	46
4. 4 Označování výrobků	47
4. 4. 1 Označení CE	47
4. 4. 2 Označování hraček.....	49
4. 5 Orgány dozoru a jejich působnost	50
4. 5. 1 Oznamovací povinnost	52
4. 5. 2 Úkoly a oprávnění celních orgánů a orgánů dozoru	52
4. 5. 3 Orgány dovozu.....	54
4. 5. 4 Modelový příklad spolupráce celních orgánů s Českou obchodní inspekcí (nepotravinářské výrobky, hračky)	56
4. 6 Databáze nebezpečných výrobků RAPEX	56
4. 6. 1 Lhůty pro předložení a další předávání oznámení do systému RAPEX.....	59
4. 7 Požadavky na bezpečnost vybraných výrobků (hračky).....	60
4. 7. 1 Základní požadavky na bezpečnost hraček.....	62
4. 8 Dohled nad dovozem nebezpečných potravin neživočišného původu celními orgány	63
4. 8. 1 Postup celních úřadů při dovozu zelených banánů ze třetích zemí	65
4. 8. 2 Státní zemědělská a potravinářská inspekce (SZPI).....	66
4. 9 Provádění dozoru v celní praxi	68
4. 9. 1 Lidský potenciál.....	69
4. 9. 2 Technické prostředky.....	70
4. 9. 3 Kontrola nebezpečných výrobků	73
4. 9. 4 Spolupráce s Dozorovým orgánem.....	76
4. 9. 5 Možnosti nakládání se zbožím.....	77
4. 9. 6 Příklad z praxe	78
5 Závěr	79
6 Seznam použitých zdrojů.....	81
7 Přílohy.....	83
Příloha 1	83
Příloha 2	88
Příloha 3	93
Příloha 4.....	95
Příloha 5.....	96
Příloha 6.....	97
Příloha 7.....	100
Příloha 8.....	102

1 Úvod

Asi každý stát, který je svým založením moderní a demokratický, dbá na to, aby jeho občané měli zákony a jinými právními normami udělena určitá práva a povinnosti a tyto byly i vymahatelné. Pro takovou zemi je důležité postarat se i o bezpečnost svých občanů. Myšlena je zde především ochrana bezpečnosti a zdraví občanů před produkty, které by mohly již výše zmíněné narušit, či dokonce nenávratně poškodit. Proto jsou zřizovány instituce, jejichž úkolem ať již primárním či sekundárním je nedopustit, nebo podstatně zmírnit možnosti přístupu občanů k výrobkům, které mohou jakkoliv negativně ovlivnit jejich zdraví a bezpečnost.

Jedná se tedy o orgány státního dozoru, které se starají jak o možnou selekci takovýchto produktů přímo při možném vstupu na území státu, zde jsou myšleny především orgány celního dohledu a dále orgány, jež působí na vnitřním trhu a ochraňují spotřebitele před nebezpečnými výrobky přímo v distribučních sítích nebo na konkrétních prodejních místech. Tuto ochranu má na starosti především státní správa, ovšem nejen ta. Existují i společenská a občanská sdružení, která se snaží uplatňovat oprávněné nároky spotřebitelů. Možnosti společných postupů a obrany dává i unijní právo, právní akty jednotlivých členských států nebo společně vyvinuté a platné postupy ve všech členských státech. Velké využití v oblasti možné prevence také skýtá např. společný evropský systém pro ohlašování nebezpečných výrobků.

2 Cíl práce a metodika

Cílem této práce je sumarizace a také přehledné a srozumitelné představení problematiky ochrany občanů, spotřebitelů před nebezpečnými výrobky. Dále následují možnosti a prostředky, jakými lze ochranu spotřebitelů a trhu zajistit.

Hlavními zdroji informací a postupů jsou zejména již existující právní akty na Unijní i národní úrovni a čerpat se bude též z již stanovených a fungujících postupů a metod. Dílčím cílem je představit a vybrat možnosti ochrany spotřebitele před nebezpečnými a zdraví ohrožujícími produkty, které se mohou vyskytnout na trhu EU.

Metodika vychází zejména z postupů daných zákonnými normami. Dalším významným východiskem je sběr informací a analytických výstupů orgánů zabývajících se danou tematikou. V neposlední řadě jsou zde zastoupeny i postupy a názory získané konzultacemi z řad odborníků z širokého spektra dozorových orgánů, vycházejících buď přímo z metodicky ustálených postupů, či přímou konzultací při plnění pracovních činností. Využity jsou i vlastní zkušenosti a postupy orgánů státní správy zabývajících se již zmíněnými oblastmi činností, ať už na vnitřním trhu nebo při vstupu na území EU. Samotné zpracování je pak v MS Word.

3 Literární rešerše

Diplomová práce má mnoho různých zdrojů a pramenů informací, některé z nich jsou zásadní, jiné se zvoleného tématu dotýkají okrajově. Tato práce se zabývá ochranou vnitřního trhu Evropské unie před nebezpečnými výrobky. Vychází tedy především z právních předpisů Společenství, předpisů národních a postupů z nich plynoucích. Nejvýznamnější zdroje informací je možné přiblížit právě na tomto místě.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES o obecné bezpečnosti výrobků

Je důležité přijmout opatření s cílem zlepšit fungování vnitřního trhu představujícího prostor bez vnitřních hranic, v němž je zabezpečen volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu. Pokud by neexistovaly předpisy Společenství, mohly by horizontální právní předpisy členských států o bezpečnosti výrobků, které ukládají hospodářským subjektům zejména obecnou povinnost uvádět na trh pouze bezpečné výrobky, vést k odlišné úrovni ochrany spotřebitelů. Takové rozdíly a chybějící horizontální právní předpisy v některých členských státech by mohly vytvářet překážky obchodu a narušit soutěž v rámci vnitřního trhu. Pro zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele musí k ochraně zdraví a bezpečnosti spotřebitelů přispět Společenství. K uskutečnění tohoto cíle by měly přispět horizontální právní předpisy Společenství, které stanoví obecný požadavek na bezpečnost výrobků, obsahují ustanovení o obecných povinnostech výrobců a distributorů, o vynuucování požadavků Společenství na bezpečnost výrobků a o rychlé výměně informací a opatřeních na úrovni Společenství v určitých případech.

Je velmi obtížné přijímat právní předpisy Společenství pro každý existující nebo budoucí výrobek; pro takové výrobky jsou zapotřebí široce založené rámcové právní předpisy horizontální povahy, které zároveň vyplní mezery, zejména až do revize existujících zvláštních právních předpisů, a doplní ustanovení existujících nebo připravovaných zvláštních právních předpisů, zejména s ohledem na zabezpečení vysoké úrovně ochrany bezpečnosti a zdraví spotřebitelů, jak se požaduje v článku 95 Smlouvy. Je tudíž nezbytné stanovit na úrovni Společenství obecný požadavek na bezpečnost pro každý výrobek uváděný na trh nebo jiným způsobem dodávaný nebo poskytovaný spotřebitelům, určený pro spotřebitele nebo pravděpodobně za rozumně předvídatelných podmínek používaný spotřebiteli, i když jim není určen. Ve všech těchto případech mohou dané

výrobky představovat riziko pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů, jemuž je třeba zabránit. Některé použité zboží by však mělo být již s ohledem na jeho povahu vyloučeno.

Tato směrnice by se měla vztahovat na výrobky bez ohledu na způsob prodeje, včetně prodeje na dálku a elektronického prodeje. Bezpečnost výrobků by se měla posuzovat s ohledem na všechna příslušná hlediska, zejména na kategorie spotřebitelů, kteří mohou být obzvláště citliví na rizika představovaná danými výrobky, zejména děti a starší osoby. Tato směrnice se nevztahuje na služby, ale pro dosažení sledovaných cílů ochrany by se její ustanovení měla rovněž vztahovat na výrobky, které jsou spotřebitelům dodávány nebo poskytovány pro použití v souvislosti s poskytováním služby. Bezpečnost zařízení používaných poskytovateli služeb samotnými pro dodání služby spotřebitelům nespadá do oblasti působnosti této směrnice, neboť musí být upravena společně s bezpečností poskytované služby. Z oblasti působnosti této směrnice jsou vyňaty zejména prostředky, v nichž se spotřebitelé přepravují nebo v nichž cestují a které jsou provozovány poskytovatelem služby. Ustanovení této směrnice, která se týká ostatních povinností výrobců a distributorů, povinností a pravomocí členských států, výměny informací, situací vyžadujících rychlý zásah, šíření informací a důvěrnosti se použijí v případě výrobků, na která se vztahují zvláštní pravidla práva Společenství, pokud tato pravidla již tyto povinnosti neobsahují.

Prokazování souladu s použitelnými kritérii bezpečnosti výrobků může usnadnit příslušná nezávislá certifikace uznaná příslušnými orgány. S cílem zajistit účinné vynucování povinností uložených výrobcům a distributorům by měly členské státy zřídit nebo jmenovat orgány, které budou odpovědné za dozor nad bezpečností výrobků a budou mít pravomoci činit vhodná opatření, včetně pravomoci ukládat účinné, přiměřené a odrazující sankce; rovněž by členské státy měly zajistit vhodnou koordinaci jednotlivých jmenovaných orgánů. Bezpečnost spotřebitelů do značné míry závisí na účinném prosazování požadavků Společenství na bezpečnost výrobků. Členské státy by proto měly zavést systematické přístupy k zajištění účinnosti dozoru nad trhem a dalších kontrolních činností a měly by zajistit, aby tato opatření byla pro veřejnost a zúčastněné strany průhledná.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93

Je nezbytné zajistit, aby výrobky, na které se vztahuje volný pohyb zboží v rámci Společenství, splňovaly požadavky na vysokou úroveň ochrany obecných zájmů, jako jsou zdraví a bezpečnost obecně, zdraví a bezpečnost na pracovišti, ochrana spotřebitele, ochrana životního prostředí a bezpečnosti, a zároveň zajistit, aby volný pohyb výrobků nebyl omezen nad míru povolenou harmonizačními právními předpisy Společenství nebo dalšími příslušnými pravidly Společenství. Proto je potřeba stanovit pravidla pro akreditaci, dozor nad trhem, kontroly výrobků ze třetích zemí a označení CE. Akreditace je součástí celkového systému, který zahrnuje posuzování shody a dozor nad trhem, jehož cílem je posuzovat a zajistit shodu s příslušnými požadavky. Zvláštní hodnota akreditace spočívá v tom, že poskytuje oficiální prohlášení o odborné způsobilosti orgánů, jejichž úkolem je zajišťovat shodu s příslušnými požadavky. Pokud harmonizační právní předpisy Společenství stanoví, jak mají být vybírány subjekty posuzování shody, které mají provádět tyto předpisy, měla by být transparentní akreditace prováděná podle tohoto nařízení zajišťující nezbytnou míru důvěry v osvědčení o shodě považována vnitrostátními orgány v celém Společenství za výsadní prostředek dokládající odbornou způsobilost těchto subjektů.

Vnitrostátní orgány se však mohou domnívat, že mají vhodné prostředky k tomu, aby toto hodnocení provedly samy. V takovém případě by s cílem zajistit náležitou úroveň věrohodnosti hodnocení prováděného jinými vnitrostátními orgány měly Komisi a ostatním členským státům poskytnout nezbytné doklady o tom, že hodnocené subjekty posuzování shody splňují příslušné požadavky právních předpisů. Vstupní místa na vnějších hranicích mají všechny předpoklady k odhalení nebezpečných, nevyhovujících výrobků nebo výrobků, jež byly neoprávněně nebo zavádějícím způsobem opatřeny označením CE, ještě než jsou uvedeny na trh. Povinnost orgánů dozoru nad výrobky vstupujícími na trh Společenství provádět kontroly v přiměřeném rozsahu proto může přispět k větší bezpečnosti trhu. Aby se zvýšila účinnost těchto kontrol, měly by tyto orgány obdržet od orgánů dozoru nad trhem v dostatečném předstihu veškeré nezbytné informace o nebezpečných nevyhovujících výrobcích.

Zkušenosti ukázaly, že výrobky, které nebyly propuštěny do volného oběhu, jsou často reexportovány a následně vstupují na trh Společenství jinými vstupními místy, a tak maří

úsilí celních orgánů. Orgány dozoru nad trhem by proto měly mít možnost přikročit ke zničení výrobků, považují-li to za vhodné. Označení CE, vyjadřující shodu výrobku, je viditelným výsledkem celého postupu, jehož součástí je posouzení shody v širším smyslu. Obecné zásady, jimiž se označení CE řídí, by měly být stanoveny v tomto nařízení, aby bylo možné je okamžitě uplatňovat a aby zjednodušily budoucí právní předpisy.

Zákon č. 102/2001 Sb. o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků)

Účelem tohoto zákona je zajistit, v souladu s právem Evropských společenství, aby výrobky uváděné na trh nebo do oběhu byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví pro spotřebitele bezpečné. Tento zákon se pro posouzení bezpečnosti výrobku nebo pro omezení rizik, která jsou s užíváním výrobku spojená, použije tehdy, jestliže požadavky na bezpečnost nebo omezení rizik nestanoví příslušná ustanovení zvláštního právního předpisu, který přejímá požadavky stanovené právem Evropských společenství.

Výrobkem pro účely tohoto zákona je jakákoliv movitá věc, která byla vyrobena, výtěžena nebo jinak získána bez ohledu na stupeň jejího zpracování a je určena k nabídce spotřebiteli nebo lze rozumně předvídat, že bude užívána spotřebiteli, včetně věci poskytnuté v rámci služby, a to i v případě, že nebyla určena k nabídce spotřebiteli, pokud je tato věc dodávána v rámci podnikatelské činnosti úplatně nebo bezúplatně, a to jako věc nová nebo použitá či upravená. Bezpečným výrobkem je výrobek, který za běžných nebo rozumně předvídatelných podmínek užití nepředstavuje po dobu stanovenou výrobcem nebo po dobu obvyklé použitelnosti nebezpečí, nebo jehož užití představuje pro spotřebitele vzhledem k bezpečnosti a ochraně zdraví pouze minimální nebezpečí při užívání výrobku, přičemž se sledují z hlediska rizika pro bezpečnost a ochranu zdraví spotřebitele zejména tato kritéria: a) vlastnosti výrobku, jeho životnost, složení, způsob balení, poskytnutí návodu na jeho montáž a uvedení do provozu, dostupnost, obsah a srozumitelnost návodu, způsob užívání včetně vymezení prostředí užití, způsob označení, způsob provedení a označení výstrah, návod na údržbu a likvidaci, srozumitelnost a rozsah dalších údajů a informací poskytovaných výrobcem, údaje a informace musí být vždy uvedeny v českém jazyce, b) vliv na další výrobek, za předpokladu jeho užívání s dalším výrobkem, c) způsob předvádění výrobku, d) rizika pro spotřebitele, kteří mohou být

ohrožení při užití výrobku, zejména děti a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace.

Za bezpečný výrobek se považuje výrobek splňující požadavky zvláštního právního předpisu, který přejímá právo Evropských společenství a kterým se stanoví požadavky na bezpečnost výrobku nebo na omezení rizik, která jsou s výrobkem při jeho užívání spojena. Jestliže však takovýto právní předpis stanoví pouze některá hlediska bezpečnosti, ostatní hlediska se posuzují podle tohoto zákona. Výrobek uváděný na trh musí výrobce opatřit průvodní dokumentací v souladu s požadavky zvláštního právního předpisu a označit. Průvodní dokumentací výrobku jsou doklady, jež jsou podle zvláštních právních předpisů nutné k převzetí a k užívání zboží. Pokud výrobek svými vlastnostmi splňuje požadavky na bezpečnost, ale určitý způsob jeho užívání může bezpečnost spotřebitele ohrozit, je výrobce nebo distributor, který uvádí takové výrobky na trh nebo do oběhu, povinen na toto nebezpečí upozornit v průvodní dokumentaci, pokud toto nebezpečí není zřejmé. Současně jsou tyto osoby povinny přesně určit části výrobku, které mohou vyvolat nebezpečí, a popsat způsob jejich bezpečného užívání. Uvedení tohoto upozornění nezabavuje výrobce nebo distributora povinnosti zajistit ostatní požadavky na bezpečnost výrobku.

Výrobce je povinen učinit opatření, která mu umožní být informován o bezpečnosti jím vyráběného výrobku i po jeho dodání na trh a do oběhu. Jestliže výrobce nebo distributor zjistí, že výrobek je nebezpečný, jsou povinni upozornit na tuto skutečnost spotřebitele a stáhnout nebezpečný výrobek z trhu a z oběhu, přičemž za stažení se považuje opatření, jehož cílem je zabránit distribuci, nabízení nebo vystavování nebezpečného výrobku.

Zákon č. 258/200 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů

Uvedením výrobku na trh se rozumí okamžik, kdy je výrobek na trhu Evropského společenství poprvé úplatně nebo bezúplatně předán nebo nabídnut k předání za účelem distribuce nebo používání nebo kdy jsou k němu poprvé převedena vlastnická práva, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak. Za uvedené na trh se považují i výrobky vyrobené nebo dovezené pro provozní potřeby při vlastním podnikání výrobců nebo dovozců. Za výrobce se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která vyrábí výrobek nebo i jen navrhla či objednala výrobek, který hodlá uvést na trh nebo do oběhu pod svým

jménem, jakož i osoba, která jako výrobce uvede na výrobku svou obchodní firmu, název nebo jméno a příjmení fyzické osoby, ochrannou známku nebo jiný rozlišovací znak, nebo osoba, která výrobek upraví za účelem jeho uvedení na trh nebo do oběhu, nestanoví-li přímo použitelný předpis Evropských společenství nebo zvláštní právní předpis jinak.

Za dovozce se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která uvede na trh nebo do oběhu výrobek z jiného než členského státu Evropské unie nebo uvedení takového výrobku na trh nebo do oběhu zprostředkuje, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.

Předměty běžného užívání se pro účely tohoto zákona rozumějí a) materiály a předměty určené pro styk s potravinami upravené přímo použitelným předpisem Evropských společenství, b) hračky, c) kosmetické prostředky a d) výrobky pro děti ve věku do 3 let, s výjimkou výrobků uvedených v písmenech a) až c) a potravin. Kosmetickým prostředkem je látka nebo prostředek určený pro styk se zevními částmi lidského těla (pokožka, vlasový systém, nehty, rty a zevní pohlavní orgány), zuby a sliznicí dutiny ústní s cílem výlučně nebo převážně je čistit, parfémovat, měnit jejich vzhled, chránit je, udržovat je v dobrém stavu nebo korigovat lidské pachy, nejde-li o léčivo. Výrobce nebo dovozce hraček upravených prováděcím právním předpisem je povinen zabezpečit, aby migrace látek upravených prováděcím právním předpisem nepřekročila stanovené hygienické limity a byly splněny další hygienické požadavky na složení těchto hraček upravené prováděcím právním předpisem. Dodržení hygienických požadavků na složení a vlastnosti je výrobce nebo dovozce povinen hodnotit za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Jinak se při posuzování bezpečnosti hraček postupuje podle zvláštního právního předpisu.

Výrobce nebo dovozce kosmetického prostředku je povinen před uvedením kosmetického prostředku na trh oznámit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví obchodní firmu, sídlo, jde-li o právnickou osobu, nebo místo podnikání, jde-li o fyzickou osobu, místo výroby, místo, kde uchovává údaje stanovené v prováděcím právním předpise, je-li odchylné od sídla nebo místa podnikání (dále jen "identifikační údaje"), datum zahájení výroby nebo dovozu a seznam kosmetických prostředků, které hodlá vyrábět nebo dovážet, jakož i změny identifikačních údajů. Výrobce nebo dovozce je dále povinen v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem oznámit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely poskytnutí první pomoci informace o látkách obsažených v kosmetickém prostředku, které mohou ohrozit zdraví některých fyzických osob; tyto informace může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví využít pouze ke

stanovenému účelu. Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví je oprávněn zajistit sběr a poskytování těchto informací o látkách obsažených v kosmetickém prostředku prostřednictvím k tomu zřízené právnické osoby nebo organizační složky státu.

4 Ochrana vnitřního trhu EU před dovozem nebezpečných výrobků

4.1 Obecný pohled na dozor nad bezpečností výrobků

Každá suverénní země řídí svůj chod prostřednictvím zákonů, nařízení, vyhlášek a dekretů. Základní charakteristikou těchto právních nástrojů je, že působí okamžitě po jejich vydání v úředním listě, a sice celoplošně, nikoli selektivně. Vztahují se na domácí i zahraniční subjekty a nejsou tudíž diskriminační. Jiná otázka však je, zda nepůsobí diskriminačně z hlediska vlastního obsahu, který zvýhodňuje domácí podnikatele, s nimiž mohly být tyto zákony nebo nařízení konzultovány.

Jsou zákony, které se přímo týkají praxe při provádění obchodních operací, takovým je např. obchodní zákoník ve smyslu kontinentálního práva (do něhož patří i ČR). Jiné zákony nemají přímo ve svém názvu obchod, ale obchodní aktivity velmi výrazně ovlivňují (měnový zákon, zákon o společnostech, celní, bankovní, daňový zákon, pracovně právní předpisy a jiné). Podobně mohou mít vliv na obchodní problematiku i zákony týkající se životního prostředí, bezpečnosti osob a práce, zdravotní, veterinární. Lze říci, že každý zákon, vyhláška nebo nařízení je produktem určitého lobbismu, kde různé skupiny prosazují své vlastní zájmy.

Podnikatel se v praxi setkává s komplexem všech těchto zákonů. V souvislosti s ochranou spotřebitele v posledním desetiletí, vliv administrativních nástrojů výrazně stoupl. Do kategorie těchto nástrojů patří i normy, které jsou závazné pro možnost uvedení konkrétního výrobku na trh. Za normy v ČR byl zodpovědný Český ústav normalizační (ČNI), který definoval české normy, jimž se poté dostane označení ČSN, k 31. 12. 2008 však ukončil svou činnost a vydávání českých norem tak splýnulo s normami evropskými jejichž vydavatelem je Evropský výbor pro normalizaci – CEN.

Středem pozornosti jsou potravinářské výrobky, jejichž prodej je stále více sledován a každý dovážený potravinářský výrobek musí projít velmi přísným zkoumáním v nezávislých laboratořích. Uvést výrobek na trh bez tohoto státního souhlasu je pro každého obchodníka velmi riskantní.

Velmi přísné požadavky jsou kladeny na dovoz léčiv, zbraní, munice a legálních drog. Přísné požadavky se vztahují taktéž na životní prostředí a jeho možné ohrožení. Protože

lidstvu hrozí v souvislosti s neodpovědným kácením zejména deštných pralesů ekologická katastrofa, prosazuje se myšlenka chránit lesy tak, že se certifikují jednak lesy (zda jejich majitel jen těží nebo i sází), jednak lesní i těžařské společnosti a zpracovatelské firmy (zda přistupují k lesu z hlediska kritérií trvalé obnovitelnosti). Takováto certifikace probíhá v Evropě, ale i celosvětově (certifikát FSC – Forest Stewardship Council). Pro mezinárodní obchod je podstatné, že kdo má takovýto certifikát, může prodávat a dokonce promítnout do ceny svých prodávaných výrobků i náklady spojené s certifikací. Tak by se měli zejména z mezinárodního obchodu postupně zcela vyloučit všichni, kteří potřebný certifikát nemají. Podobný postup by měl být uplatňován i v případě znečišťování atmosféry, řek, moří a tak dále.

S potravinami, ale i s jinými výrobky je úzce spojena problematika etiket, návodů a podobně. Jsou země, které výslovně trvají na tom, že etiketa musí být pouze v jazyce dané země, že každá potravina musí obsahovat seznam základních komponentů, číslo povolení státní instituce dokládající fakt povolení zboží v oběhu, jméno firmy, která je oprávněna zboží dovážet a je tudíž právně odpovědná za kvalitu prodávaného výrobku. Totéž platí o návodech k různým strojům nebo výrobkům.

Velmi přísné jsou i požadavky na bezpečnost občanů a ochranu jejich zdraví, což platí především pro dětské hračky, elektrické výrobky, stroje a přístroje. Odpovědnost výrobce a distributora za jím uváděný výrobek na trh trvale roste a je omylem se domnívat, že výrobce se zbavuje odpovědnosti za výrobek tím, že varuje budoucího spotřebitele před případnými riziky prostřednictvím návodu k použití.

Nyní malý exkurz – opustíme nyní evropské prostředí a zjistíme, jak to je s ochranou spotřebitele např. v USA. Zde je výrobce za výrobek odpovědný prakticky za všech okolností. Výrobek by měl být konstruován tak, aby v žádném případě nemohlo dojít k újmě na zdraví a pokud se tak stane, je to odpovědnost výrobce, nikoli „negramotného“ uživatele. Existuje tu zákonná a mimozákonná odpovědnost výrobce, označovaná v angličtině jako product's liability, která se stala hrozbou amerických výrobců a dovozců. Stačí připomenout spory silných kuřáků proti tabákovým společnostem, které kuřáci vyhráli. Tyto spory jsou motivovány snahou advokátů vyhrát podobné, mnohdy až absurdní soudní spory, neboť právě na nich si lze „udělat“ dobré jméno a to nemluvíme o vysokém podílu ze získaných prostředků.

Přísná měřítka na výrobu hraček splňovali v minulosti i výrobci českých dřevěných hraček, které byly v minulosti v zahraničí velmi ceněné. Je škoda, že počet výrobců hraček u nás, se v posledních letech tak výrazně snížil. Čeští hračkáři prosluli tím, že dokázali vyrobit nejen vysoce estetické hračky, ale bez jakýchkoli spojovacích hřebů nebo šroubů. Také používaná lepidla nebyla nikdy zdraví škodlivá.

Ve stavebnictví se snaha chránit spotřebitele projevila například u omezení používání azbestu. Když bylo zjištěno, že azbest má karcinogenní účinky, téměř okamžitě byla tato izolačně vynikající látka vyřazena ze seznamu stavebních materiálů. Zároveň se začalo pracovat na vhodné náhradě.

Mezinárodní obchodní operace není také možná, pokud obchodník neprokáže shodu výrobku s platnými normami na daném trhu odbytu. Vyvážený výrobek musí z technického hlediska odpovídat normám dovozní země. Procedura této shody se nazývá homologace. Je proto nezbytné podrobně se seznámit s jednotlivými technickými normami, se zákony souvisejícími s konkrétním výrobkem a procesem vlastní homologace. Většinou jde o závažné směrnice, které upravují požadavky na bezpečnost při používání výrobků a uvádějí detailní specifikace výrobku. Homologace výrobků je nákladná a administrativně velice náročná. U řady výrobků, zejména dopravních prostředků, elektrických přístrojů, léků, zbraní a střeliva, je homologace nejen nákladná a zdouhavá, ale i komplikovaná a vyžaduje velké úsilí. V souvislosti s otázkou ekologie životního prostředí jsou tyto procedury stále více náročné. Mimořádně složité jsou podmínky pro dovoz zvláště citlivých výrobků, jakými jsou potraviny a hračky pro děti. Vznikne-li v některých zemích (zejména v USA) při používání výrobku újma na zdraví nebo materiální škoda, hrozí dodavateli takového výrobku na základě rozhodnutí soudu reálné nebezpečí úhrady velmi vysokého odškodného. Technická harmonizace, sblížování technických norem a předpisů, jsou jedním ze základních prvků, zajišťujících funkci vnitřního trhu Evropské unie. Vstupem ČR do EU se proto např. pro české výrobky uvolnily dříve existující obchodní bariéry.

Technické normy představují základní dokumentaci, s jejíž pomocí se prokazuje shoda s příslušnými technickými předpisy, jakými jsou např. české státní normy – ČSN. Dalšími možnými předpisy jsou například nařízení vlády nebo evropské směrnice. Technické normy jsou zcela nezbytnými pomocníky při konstrukci strojů a zařízení, při

projektování staveb všeho druhu, technologických celků a podobně. Technické normy lze tedy považovat za výrobní prostředky, tak jako vybavení dílen či kanceláří.

Zde je na místě představit alespoň ty nejznámější normy:

ČSN - české státní (technické) normy schválené a vydané ČNI, jejichž vydání bylo oznámeno ve Věstníku Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

EN - evropské normy, které vydává Evropský výbor pro normalizaci (European Committee for standardization) CEN a Evropský výbor pro normalizaci v elektrotechnice CENELEC (European Committee for Electrotechnical standardization)

ISO - mezinárodní normy, které vydává Mezinárodní organizace pro normalizaci (International Organization for standardization) se sídlem v Ženevě.

ETSI **EN** - telekomunikační normy, které vypracovává Evropský výbor pro telekomunikační normy ETSI (European Telecommunications Standards Institute).

IEC - mezinárodní technické normy, které vydává a publikuje Mezinárodní elektrotechnická komise (International Electrotechnical Committee) se sídlem v Ženevě.

Tyto normy je nutno respektovat při vývozu výrobků do příslušných zemí¹.

4. 1. 1 Politika ochrany spotřebitele na úrovni EU

Vývoj politiky ochrany spotřebitele

Ve smlouvě o EHS nebyla o ochraně spotřebitele zmínka a EHS nebyly v této oblasti svěřeny žádné kompetence ani rozpočtové zdroje. Jako samostatnou politiku zavedla ochranu spotřebitele až Maastrichtská smlouva na počátku 90. let. Na evropské úrovni ale došlo k regulaci ochrany spotřebitele již dříve - v rámci regulace vnitřního trhu tam, kde odlišnosti v standardech ochrany spotřebitele představovaly překážku pro vnitřní trh. V současnosti má na úrovni ES hlavní odpovědnost za monitorování ochrany spotřebitele ve členských zemích generální ředitelství (GR) pro zdravotnictví a ochranu spotřebitele. Aktivní jsou i specializované agentury ES (např. Evropská agentura pro léčiva v Londýně), poradní Výbor spotřebitelů i nevládní organizace zastupující zájmy spotřebitelů (např. Sdružení evropských spotřebitelů - Association of European Consumers). S procesem rozšiřování EU se jeví jako velmi důležitá otázka zaměření Evropské komise na zajištění, aby kandidátské a přistupující země přijímaly stejně vysoké úrovně spotřebitelské ochrany

---

¹ SVATOŠ, M. a kolektiv. *Zahraniční obchod : teorie a praxe*. 1.vyd. Praha : Grada publishing, 2009. 368 s. ISBN 978-80-247-2708-0.

a spotřebitelské bezpečnosti, které existují v běžné praxi nynějších zemí EU. V rámci ochrany spotřebitele EU aplikuje:

- Závazné normy: nařízení, směrnice
- Nezávazná doporučení
- Finanční podpůrné programy

Hlavní zaměření politiky ochrany spotřebitele se týká zejména, stanovení standardů pro jakost, složení a bezpečnost výrobků (technická harmonizace), ochrany právních (hospodářských) zájmů spotřebitele a regulace reklamy. Sjednocení standardů pro složení a bezpečnost výrobků na úrovni ES má dva cíle, tím prvním je odstranit překážky, které odlišnost standardů představuje pro vnitřní trh a dále pak zaručit minimální úroveň ochrany spotřebitele před nebezpečnými nebo nekvalitními výrobky. Historicky byly zaznamenány různé přístupy pro dohled nad bezpečností výrobků.

1. „Starý způsob“, kdy byla velmi podrobná úprava parametrů příslušného výrobku v evropské normě, tyto snahy byly nepružné, nepodněcovaly inovace, neschopné reagovat na novinky ve vědeckém vývoji, dále pak následovalo velmi pomalé přijímání norem, detailní analýzy ze strany expertů + jednomyslný souhlas všech států EU. Tento způsob přetrval u některých kategorií výrobků – léky a potraviny. U potravin sleduje druhy povolených barviv, konzervačních látek, zákaz používání hormonů nebo označení výrobků z geneticky modifikovaných rostlin a zvířat.

2. Chassis de Dijon – přelom 70. a 80. let, navržený Evropským soudním dvorem, výrobek splňující standardy země svého původu (EU) musí být vpuštěn i na trhy ostatních států EU, upřednostnění „naléhavé požadavky“ veřejného zájmu, omezení dovozu určitého zboží z jiné země EU.

3. „Nový“ přístup – od poloviny 80. let. Směrnice se omezují na stanovení základních bezpečnostních požadavků a procesních pravidel na jejich kontrolu, výrobky uváděné na trh EU musí splňovat všechny uvedené bezpečnostní požadavky – přesný obsah ponechán na evropských standardních agenturách, ty existují celkem tři (CENELEC, ETSI, CEN (pouze doporučení)). Výrobek označený značkou "CE" (prohlášení o shodě), by měl splňovat všechny požadavky na technickou bezpečnost podle evropského práva, označení

"CE" je proto jakýmsi pasem, který zaručuje příslušnému výrobku vstup na trhy všech států EU, neznamená to ale, že je výrobek absolutně bezpečný - pouze, že splňuje standardy evropského práva.

Podle "nového přístupu" byly dosud přijaty směrnice harmonizující bezpečnostní standardy pro následující výrobky, např.:

- elektrická zařízení nízkého napětí (73/23/EHS)
- jednoduché tlakové nádoby (87/404/EHS)
- hračky (88/378/EHS)
- stavební výrobky (89/106/EHS)
- otázky elektromagnetické kompatibility (89/336/EHS)
- osobní ochranné prostředky (89/686/EHS)
- váhy s neautomatickou činností (90/384/EHS)
- aktivní implantáty (90/385/EHS)
- spotřebiče plyných paliv (90/396/EHS)
- horkovodní ohřívače (92/42/EHS)
- výbušniny pro civilní použití (93/15/EHS)
- zdravotnické prostředky (93/42/EHS)
- zařízení pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu (94/9/ES)
- rekreační plavidla (94/25/ES)
- výtahy (95/16/ES)
- tlaková zařízení (97/23/ES)
- strojní zařízení (98/37/ES)
- zdravotnické prostředky in vitro (98/79/ES)
- rádiové a telekomunikační přístroje (99/5/ES)
- lanovky pro přepravu osob (2000/9/ES)

Právní ochrana spotřebitele

Ochrana spotřebitele se neomezuje pouze na úpravu složení a kvality výrobků či služeb. Jejich poskytování se provádí v jistém právním rámci - nejčastěji na základě smlouvy mezi spotřebitelem a poskytovatelem výrobku či služby. Poskytovatel je přitom obvykle ve výhodnějším postavení než spotřebitel - je to profesionál, je to on, kdo obvykle smlouvy po konzultaci s právníky připraví. Nedá se proto předpokládat, že by navrhl podmínky pro sebe nevýhodné. Právní ochrana spotřebitele se proto zaměřuje na ochranu slabší strany - spotřebitele - a jejím cílem je vyrovnání postavení u obou stran smlouvy. Nejčastějším nástrojem právní ochrany spotřebitele je směrnice. Směrnice v této oblasti obvykle stanoví pouze minimální standardy ochrany - jednotlivé členské státy si tak mohou ponechat vyšší úroveň ochrany spotřebitele na svém území.

K nejdůležitějším normám ochrany spotřebitele patří:

a) Směrnice o obecné bezpečnosti výrobků č. 92/59/EHS z roku 1992 stanoví v obecné rovině kritéria, podle kterých se má posuzovat bezpečnost výrobků. Tato směrnice požaduje po členských státech průběžně monitorovat bezpečnost výrobků na jejich území a v případě, že orgány jednoho členského státu zjistí výskyt výrobku ohrožujícího zdraví či bezpečnost, oznámit toto zjištění ostatním členským státům a Evropské komisi. K tomuto účelu byl v rámci EU zřízen systém rychlé výměny informací o nebezpečných výrobcích (RAPEX).

b) Směrnice o odpovědnosti za vadný výrobek č.85/374/EHS částečně harmonizuje pravidla pro náhradu škody způsobenou spotřebitelům vadným výrobkem. Jejím nejzajímavějším prvkem je určení, kdo je odpovědný za vadu výrobku (kdy výrobce, kdy distributor), vymezení situací, kdy výrobce ani distributor za vady výrobku neručí a rovněž možnost, aby členské státy omezily maximální výši náhrady škody způsobené jednou typovou vadou výrobku. Při stanovení maximální hranice pro odškodnění však členský stát nesmí jít pod částku 70 miliónů Eur.

c) Směrnice o nekalých ustanoveních ve spotřebitelských smlouvách 93/13/EHS omezuje volnost profesionálních prodejců zboží a služeb při sestavování smluv určených pro spotřebitele (zákazníky). Upraveny jsou tzv. formulářové smlouvy, tj. smlouvy, které nejsou individuálně vyjednány - typicky předem připravená smlouva, ve které zákazník

pouze vyplní své osobní údaje a pak ji podepíše. Podle směrnice jsou nekalými ustanoveními takové části smluv, které zakládají výraznou nerovnováhu mezi právy a povinnostmi smluvních stran v neprospěch zákazníka. Směrnice sama obsahuje seznam možných nekalých ustanovení, který však není vyčerpávající - např. vyloučení odpovědnosti prodávajícího za smrt či zranění zákazníka způsobené činností prodávajícího, nepřiměřeně vysoké sankce za porušení povinnosti zákazníka, možnost prodávajícího bez důvodu změnit vlastnosti poskytovaného zboží či služeb, znemožnění kupujícímu obrátit se v případě sporu na soud. Pokud smlouva obsahuje nekalé ustanovení, platí smlouva dál, pouze se při možných sporech k nekalému ustanovení (nekalé klauzuli) nepřihlíží.

d) Směrnice o komplexních zájezdech 90/314/EHS - upravuje zájezdy, kdy jsou cestovní kanceláři poskytovány současně alespoň dva druhy služeb (např. doprava a ubytování nebo ubytování a průvodcovské služby) a zájezd trvá alespoň 24 hodin nebo zahrnuje alespoň jedno ubytování přes noc. Klienti cestovní kanceláře musí po uzavření smlouvy o zájezdu dostat písemný dokument (prospekt), kde jsou specifikovány podmínky zájezdu (cena, druh ubytování, zaplacené služby, vízové povinnosti a jiné formalities atd.) Směrnice ale nevyžaduje, aby samotná smlouva o cestovním zájezdu měla písemnou formu. Dále je směrnici zaručena možnost, aby klient převedl zájezd na jinou osobu a omezena volnost cestovní kanceláře "hýbat" s cenou zájezdu, zejména krátce před odjezdem.

e) Směrnice o smlouvách uzavřených mimo prodejnu 85/577/EHS - zahrnuje smlouvy uzavřené např. v bytě spotřebitele (kupujícího), na presentačním zájezdu nebo u spotřebitele v práci. Týká se jak zboží tak i služeb, ale nevztahuje se např. na smlouvy o nemovitostech, pojišťovací smlouvy nebo distribuci potravin. Základním právem spotřebitele je možnost jednostranně a bez udání důvodu od smlouvy odstoupit. Lhůta, kterou má spotřebitel na „vychladnutí“, musí být alespoň sedm dnů dlouhá.

4. 1. 2 Strategie spotřebitelské politiky na unijní úrovni

Strategie spotřebitelské politiky se v historii Evropské unie vyvíjí. Stejně jako národní strategie, i komunitární strategie reaguje na nejdůležitější potřeby spotřebitelů v daném období, na které je přijímána, a formulováním opatření usiluje o dosažení co nejvyššího stupně jejich ochrany.

Za první strategii lze označit Předběžný program EHS o ochraně spotřebitele a informační politice, který přijala Evropská komise v dubnu 1975. V programu bylo uvedeno, že spotřebitelská politika má průřezový charakter. Dokument shrnul pět základních práv spotřebitelů (*ochrana zdraví a bezpečnosti, ochrana ekonomických zájmů, náhrada škody, informace a vzdělávání, zastoupení*). Konkrétně k ochraně zdraví a bezpečnosti napomáhají přísné normy na výrobu potravin, léčiv a dalších výrobků, požadavky na značení zboží. Ekonomické zájmy jsou chráněny např. opatřeními proti klamavé reklamě, nepřiměřeným smluvním podmínkám, podomním obchodování, ustanoveními o spotřebitelském úvěru, apod. Informovanost a vzdělávání zajišťuje Komise především podporou spotřebitelských organizací, které sestavují přehledy cen a testují kvalitu výrobků. Posiluje se také způsob, jakým se může spotřebitel soudně domáhat náhrady škody, kterou utrpěl zakoupením nekvalitního výrobku, ať již ve svém domovském nebo v jiném členském státě.

Po Předběžném programu následovaly další programy/strategie, které na něho v zásadě navazovaly: pro léta 1981 — 1986, 1990 — 1993, 1993 — 1995, 1996 — 1998, 1999 — 2001, 2002 — 2006, 2007 — 2013. První programy obsahovaly priority, jako jsou reprezentace spotřebitelů, jejich informovanost nebo bezpečnost výrobků. Po přijetí Maastrichtské smlouvy v roce 1992 se dostaly do popředí zájmu přístup spotřebitelů ke spravedlnosti, prodej spotřebitelského zboží a související záruky, smlouvy sjednávané na dálku, srovnávací reklama, přeshraniční transakce, žaloby na zdržení se jednání v oblastech ochrany spotřebitele, finanční služby, vzdělávání spotřebitelů. V posledním období, v návaznosti na narůstající přeshraniční aktivity a vztahy, byla pozornost věnována oblasti nekalých obchodních praktik a spolupráci dozorových orgánů.

Stávající program obsažený v rozhodnutí č. **1926/2006/ES** má dva základní cíle: **1.** zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele, zejména prostřednictvím kvalitnějších

dokladů, lepších konzultací a lepšího zastupování zájmů spotřebitelů a 2. zajistit účinné používání právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele, především prostřednictvím spolupráce při jejich vymáhání, poskytování informací, vzdělávání a prostřednictvím právních prostředků nápravy. Program uvádí pro oba cíle celkem jedenáct akcí, pomocí nichž (samostatně či jejich vzájemnou kombinací) mají být cíle dosaženy. Výše finančního příspěvku z rozpočtu Evropské unie byla určena na 156,8 miliónu EUR, přičemž z této částky budou vyhrazeny též prostředky na chod výkonné agentury.

Dalším významným dokumentem strategické povahy, který s výše uvedeným také souvisí, je Komisí schválená **Strategie spotřebitelské politiky EU 2007 — 2013** (z 13. března 2007). Strategie označuje spotřebitelskou politiku za křižovatku, kde se protínají na jedné straně konkurenceschopnost (tj. růst a zaměstnanosti) a podpora práv občanů EU na straně druhé. Dokument hned v úvodu zmiňuje důležitou skutečnost, že 493 miliony spotřebitelů EU je hnací silou hospodářství, neboť jejich spotřeba představuje 58% HDP EU, a zároveň i impulsem pro inovace a zvyšování výkonnosti, k nimž volby spotřebitelů uskutečňované na trhu "nutí" ekonomické subjekty. Základem uvedeného pokroku je informovaný a důvěřující spotřebitel, který musí být sebevědomý a který musí disponovat odpovídajícími dovednostmi a nástroji. Proto je třeba nadále posilovat spotřebitelský rozměr vnitřního trhu EU. Strategie dále uvádí, že vnitřní trh má potenciál stát se největším maloobchodním trhem na světě, přesto prozatím zůstává fragmentovaný a chování podniků i spotřebitelů je nadále omezováno různými překážkami a také nedostatkem důvěry nakupovat a prodávat přes hranice. Přitom však lze předpokládat další růst obchodních vztahů, zejména obchodu se službami. Strategie rovněž poukazuje na budoucí další a ještě rychlejší pokračování digitalizace a využívání internetu. Především z uvedených důvodů je potřeba zajistit maximální možné odstranění překážek, včetně odstranění nedůvěry na straně podnikatelů i spotřebitelů. Podle dokumentu bude cílem spotřebitelské politiky mj. to, aby EU do roku 2013 prokázala, že "všichni občané EU mohou nakupovat kdekoli v EU, že mohou nakupovat v obchůdku na rohu stejně jako na internetových stránkách a důvěřovat, že jsou stejně účinně chráněni ať už před nebezpečnými výrobky nebo nepoctivými obchodníky".

Strategie má v tomto ohledu dvě vize: (1) v roce 2013 získat plnou důvěru spotřebitelů EU ve vnitřní trh, a obdobně (2) ve stejném okamžiku získat důvěru sektoru maloobchodu,

že může bezpečně prodávat kdekoli v celé EU. Víze mají být naplněny na základě tří cílů: 1. posílit postavení spotřebitelů v EU, 2. zvýšit blahobyt spotřebitelů v EU (z hlediska cen, výběru, kvality, dostupnosti, různorodosti a bezpečnosti), 3. účinně chránit spotřebitele před riziky a hrozbami, s nimiž si sami neporadí (důležité pro získání důvěry). K dosažení výše uvedených cílů stanovuje Strategie pět priorit, spolu s uvedením konkrétních opatření: 1. zlepšit kontrolu spotřebitelských trhů a vnitrostátních spotřebitelských politik 2. zlepšit právní předpisy v oblasti ochrany spotřebitele 3. zlepšit vymahatelnost předpisů a domáhání se práv 4. zlepšit informovanost a vzdělávání spotřebitelů 5. učinit spotřebitele středem zájmu dalších politik a právních předpisů EU.

4. 2 Obecné požadavky na bezpečnost výrobků

Nyní se už pomalu, přes obecný úvod do dané problematiky, dostáváme k samotné bezpečnosti výrobků a kritériím, která musejí výrobky splňovat, aby mohly být označeny za bezpečné a mohly se bez problémů dostat do skladů a následně ke konečnému spotřebiteli a splnily tak svůj účel. Na úvod je dobré připomenout si některé základní pojmy z dané oblasti pro lepší orientaci v následujícím textu.

Výrobkem jakákoliv movitá věc, která byla vyrobena, vytěžena nebo jinak získána bez ohledu na stupeň jejího zpracování a je určena k nabídce spotřebiteli nebo lze rozumně předvídat, že bude užívána spotřebiteli, včetně věci poskytnuté v rámci služby, a to i v případě, že nebyla určena k nabídce spotřebiteli, pokud je tato věc dodávána v rámci podnikatelské činnosti úplatně nebo bezúplatně, a to jako věc nová nebo použitá či upravená. Výrobkem pro účely tohoto textu nejsou použité výrobky prodávané jako starožitnosti nebo výrobky, které musí být před použitím opraveny nebo upraveny, a prodávající to kupujícímu prokazatelně sdělil.

Stanoveným výrobkem je výrobek, který představuje zvýšenou míru ohrožení oprávněného zájmu a který proto musí splňovat požadavky příslušného vládního nařízení, v souladu se zákonem o technických požadavcích na výrobky. Příslušné nařízení vlády může určit, že stanovený výrobek musí být výrobcem či dovozcem opatřen stanoveným označením, popř. k němu musí být vydáno nebo přiloženo ES prohlášení o shodě nebo jiný dokument.

Dovozem je propuštění výrobku, není-li uvedeno jinak, do celního režimu volného oběhu.

Průvodní dokumentací výrobku podle zákona o obecné bezpečnosti výrobků jsou doklady, jež jsou podle zvláštních právních předpisů nutné k převzetí a k užívání zboží.

Označením výrobku, opatření výrobku informacemi umožňujícími posouzení rizik spojených s jeho užíváním nebo jakýmkoliv informacemi, které mají vztah k bezpečnosti výrobku.

Stanoveným označením výrobku je opatření výrobku značkou stanovenou ve zvláštním právním předpisu, stanovené označení výrobku může být:

1. Označení CE, které na stanoveném výrobku vyjadřuje, že výrobek splňuje technické požadavky stanovené ve všech nařízeních vlády, která se na něj vztahují a která toto označení nařizují nebo umožňují, a že byl při posouzení jeho shody dodržen předepsaný postup (požadavky na podobu označení CE jsou uvedeny v NV č. 291/2000 Sb.),
2. Označení CCZ, což je česká značka shody, kterou lze použít u výrobků, na něž se nevztahují předpisy Evropských společenství. Tato značka vyjadřuje, že výrobek splňuje technické požadavky stanovené ve všech nařízeních vlády, která se na něj vztahují a která toto označení stanovují nebo umožňují, a že byl při posouzení jeho shody dodržen stanovený postup (požadavky na podobu označení CCZ jsou uvedeny v NV č. 179/1997 Sb.).
3. Jiné označení uvedené ve zvláštních právních předpisech.

ES prohlášením o shodě je dokument, který potvrzuje, že výrobek je ve shodě s ustanoveními příslušného nařízení vlády a tím i s ustanoveními odpovídající evropské směrnice.

Prohlášením o shodě je dokument, který potvrzuje, že výrobek splňuje základní bezpečnostní požadavky a další technické požadavky.

Systém RAPEX je systém pro rychlou výměnu informací Evropských společenství v situacích vážného a bezprostředního rizika pro bezpečnost a ochranu zdraví spotřebitelů plynoucího z výrobků, které nejsou potravinou, stanovený NV č. 396/2004 Sb. Systém se nevztahuje na léčiva a na oznamování nežádoucích příhod zdravotnických prostředků podle zvláštních předpisů. Systém RAPEX se též vztahuje na předměty běžného užívání. Odpovědným orgánem je Ministerstvo průmyslu a obchodu.

Uvedením výrobku na trh nebo do oběhu je okamžik, kdy je zboží navrženo k propuštění do celního režimu volného oběhu.

Bezpečným výrobkem podle § 3 odst. 1 zákona o obecné bezpečnosti výrobků je každý výrobek, který za běžných nebo rozumně předvídatelných podmínek užití nepředstavuje po dobu stanovenou výrobcem nebo po dobu obvyklé použitelnosti nebezpečí, nebo jeho užití představuje pro spotřebitele vzhledem k bezpečnosti ochrany zdraví pouze minimální nebezpečí při užívání výrobku, přičemž se sledují z hlediska rizika pro bezpečnost a ochranu zdraví spotřebitele zejména následující kritéria:

- a) vlastnosti výrobku, jeho životnost, složení, způsob balení, poskytnutí návodu na jeho montáž a uvedení do provozu, dostupnost, obsah a srozumitelnost návodu, způsob užívání včetně vymezení prostředí užití, způsob označení, způsob provedení a označení výstrah, návod na údržbu a likvidaci, srozumitelnost a rozsah dalších údajů a informací poskytovaných výrobcem; údaje a informace musí být vždy uvedeny v českém jazyce,
- b) vliv na další výrobek, za předpokladu jeho užívání s dalším výrobkem,
- c) způsob předvádění výrobku,
- d) rizika pro spotřebitele, kteří mohou být ohroženi při užití výrobku, zejména děti a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace.

Dále se za bezpečný výrobek podle § 3 odst. 2 a 3 zákona o obecné bezpečnosti výrobků považuje ten, který splňuje požadavky zvláštního právního předpisu, který přejímá právo Evropského společenství a kterým se stanoví požadavky na bezpečnost výrobků nebo na omezení rizik, která jsou s výrobkem při jeho užívání spojena. Pokud však právní předpis uvedený ve větě první stanoví pouze některá hlediska bezpečnosti, ostatní hlediska se posuzují podle zákona o obecné bezpečnosti výrobků. Pokud neexistuje zvláštní právní předpis, který přejímá právo Evropského společenství, postupuje se podle § 3 odst. 3 až 6 zákona o obecné bezpečnosti výrobků.

Nebezpečným výrobkem je každý výrobek, který nevyhovuje výše uvedeným ustanovení zákona o obecné bezpečnosti výrobků.²

---

² Česká republika. Služební předpis č. 40/2006 - Postup celních orgánů při provádění dohledu nad obecnou bezpečností výrobků. In *Věstník CS* č. 59/2006. 2006, 59, s. 1-14.

4. 2. 1 Základní předpisy zabývající se bezpečností výrobků

Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků

Směrnice patří v právu Evropské unie k základním dokumentům a proto je i zde na prvním místě, z podstaty směrnice však neplyne přímá povinnost striktně dodržovat její znění, je spíše jakýmsi návodem pro členské země, jakým způsobem zpracovat ve směrnici dané pokyny do svých národních předpisů, či vytvoření předpisů zcela nových. Protože není potřeba zde citovat celou směrnici, zaměříme se pouze nato nejpodstatnější k námi dané problematice. Dále je možné touto formou představit znění podobných předpisů na Unijní úrovni a uvědomit si tak obecný počátek konkrétních národních právních předpisů, zabývajících se pak konkrétní problematikou.

Účelem této směrnice je zajistit, aby výrobky uváděné na trh byly bezpečné.

Pokud by neexistovaly předpisy Společenství, mohly by právní předpisy členských států o bezpečnosti výrobků, které ukládají hospodářským subjektům zejména obecnou povinnost uvádět na trh pouze bezpečné výrobky, vést k odlišné úrovni ochrany spotřebitelů. Předpisy musí stanovit obecné požadavky na bezpečnost výrobků, ustanovení o obecných povinnostech výrobců a distributorů, o vynucování požadavků Společenství na bezpečnost výrobků a o rychlé výměně informací a opatřeních na úrovni Společenství v určitých případech. Je velmi obtížné přijímat právní předpisy pro každý existující nebo budoucí výrobek, pro takové výrobky jsou zapotřebí široce založené rámcové právní předpisy, které zároveň vyplní mezery již existujících zvláštních právních předpisů. Bezpečnost výrobků by se měla posuzovat s ohledem na všechna příslušná hlediska, zejména na kategorie spotřebitelů, kteří mohou být obzvláště citliví na rizika představovaná danými výrobky, zejména děti a starší osoby.

Povinnost dodržovat obecný požadavek na bezpečnost je vhodné doplnit o další povinnosti hospodářských subjektů, aby se za určitých okolností zabránilo rizikům pro spotřebitele. Zejména je třeba varovat spotřebitele před riziky představovanými nebezpečnými výrobky, které jim již byly dodány, stáhnout tyto výrobky z trhu. S cílem zajistit účinné vynucování povinností uložených výrobcům a distributorům by měly členské státy zřídit nebo jmenovat orgány, které budou odpovědné za dozor nad bezpečností výrobků a budou mít pravomoci činit vhodná opatření, včetně pravomoci

ukládat účinné, přiměřené a odrazující sankce; rovněž by členské státy měly zajistit vhodnou koordinaci jednotlivých jmenovaných orgánů.

a) Požadavky bezpečnosti, kritéria shody

Tato směrnice se vztahuje na všechny výrobky definované v čl. 2 písm. a). Všechna její ustanovení se použijí tehdy, neexistují-li v rámci právních předpisů Společenství žádná zvláštní ustanovení, která upravují bezpečnost dotyčných výrobků a sledují týž cíl.

Článek 2

a) "výrobek" každý výrobek, který je určen - rovněž v rámci poskytnutí služby - spotřebitelům nebo pravděpodobně bude za rozumně předvídatelných podmínek spotřebiteli používán, a to i když jim určen není, a je za úplatu nebo bezplatně dodáván nebo poskytován v rámci obchodní činnosti, bez ohledu na to, zda je nový, použitý nebo upravený. Tato definice se nevztahuje na použité výrobky dodávané jako starožitnosti nebo jako výrobky, které musí být před použitím opraveny nebo upraveny, a to za předpokladu, že dodavatel o tom osobu, které výrobek dodává, jasně informuje.

Výrobci jsou povinni uvádět na trh pouze bezpečné výrobky. Výrobek je bezpečný, pokud splňuje zákonné požadavky na ochranu zdraví a bezpečnosti, pak může být uveden na trh.

Pokud jde o rizika a kategorie rizik, na která se vztahují příslušné vnitrostátní normy, předpokládá se, že je výrobek bezpečný, je-li ve shodě s nezávaznými vnitrostátními normami přejímajícími evropské normy, na něž v souladu s článkem 4 zveřejnila Komise odkazy v Úředním věstníku Evropských společenství. Členské státy zveřejní odkazy na dotyčné vnitrostátní normy.

V případech jiných než těch, které jsou uvedeny výše, se posuzuje shoda výrobku s obecným požadavkem na bezpečnost s přihlédnutím k těmto prvkům, pokud existují:

- a) nezávazné vnitrostátní normy přejímající odpovídající evropské normy jiné než normy uvedené výše
- b) normy vypracované v členském státě, ve kterém je výrobek uváděn na trh;
- c) doporučení Komise stanovující pokyny pro posuzování bezpečnosti výrobku;
- d) pravidla správné praxe pro bezpečnost výrobku platná v daném oboru;
- e) stav vědy a techniky;

f) rozumná očekávání spotřebitelů týkající se bezpečnosti. Shoda výrobku s kritérii pro zajištění obecného požadavku na bezpečnost, zejména shoda s ustanoveními této směrnice, nesmí bránit příslušným orgánům členských států přijmout vhodná opatření, kterými se omezuje uvádění tohoto výrobku na trh nebo vyžaduje jeho stažení z trhu nebo jeho odvolání, pokud existuje důkaz, že navzdory shodě je nebezpečný. Pro účely této směrnice se evropské normy vypracují tak aby splňovaly obecný požadavek na bezpečnost výrobků.

b) Povinnosti výrobců a distributorů

V rámci svých činností jsou výrobci povinni poskytnout spotřebitelům příslušné informace, které jim umožní posoudit rizika spojená s výrobkem v průběhu běžné nebo rozumně předvídatelné doby jeho používání, pokud tato rizika nejsou bez přiměřených upozornění bezprostředně zřejmá, a přijmout proti těmto rizikům předběžná opatření.

Uvedení těchto upozornění nezbujuje žádnou osobu povinností vyhovět dalším požadavkům na bezpečnost stanoveným v této směrnici. Uvedená opatření musí například zahrnovat - identifikační údaje a podrobnosti o výrobcu na výrobku nebo jeho obalu a označení výrobku nebo případně série výrobků, k níž patří, kromě případů, kdy je neposkytnutí takových údajů oprávněné.

Distributoři jsou kromě toho povinni podílet se na sledování bezpečnosti výrobků uváděných na trh, zejména předáváním informací o rizicích spojených s výrobkem, uchováváním a poskytováním dokumentace nezbytné pro vysledování původu výrobků, a spoluprací při akcích prováděných výrobcem a příslušnými orgány s cílem zabránit těmto rizikům. Na žádost příslušných orgánů jsou výrobci a distributoři v rámci svých činností povinni s nimi spolupracovat na opatřeních přijímaných s cílem zabránit rizikům představovaným výrobky, které dodávají nebo dodali. Postupy pro takovou spolupráci, včetně postupů pro dialog s dotýcnými výrobcem a distributory o otázkách týkajících se bezpečnosti výrobků, stanoví příslušné orgány.

c) Zvláštní povinnosti a pravomoci členských států

Členské státy zajistí, aby výrobci a distributoři plnili své povinnosti vyplývající z této směrnice tak, že na trh budou uváděny pouze bezpečné výrobky. Dále zřídí nebo jmenují orgány příslušné pro sledování souladu výrobků s obecnými požadavky na bezpečnost a zajistí, aby tyto orgány měly a používaly pravomoci nezbytné k tomu, aby mohly přijímat

vhodná opatření, která jim podle této směrnice přísluší. Je nezbytné i vymezit úkoly, pravomoci, organizaci a způsob spolupráce příslušných orgánů, informovat průběžně Komisi aby ta mohla předat tyto informace ostatním členským státům. Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí při porušování vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná pro jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Pro účely této směrnice jsou příslušné orgány členských států oprávněny mimo jiné přijímat opatření uvedená níže v písmeni a) a případně opatření podle písmen b) až f):

a) u každého výrobku:

i) organizovat v odpovídajícím rozsahu příslušné kontroly jeho vlastností z hlediska bezpečnosti, a to i po jeho uvedení jako bezpečného na trh, až do konečného stadia používání nebo spotřeby;

ii) vyžadovat od zúčastněných stran všechny nezbytné informace;

iii) odebírat vzorky výrobků a podrobovat je zkouškám bezpečnosti;

b) u každého výrobku, který by mohl za určitých podmínek představovat riziko:

i) vyžadovat, aby byl uveden na trh s odpovídajícím upozorněním na rizika, která může představovat; toto upozornění musí být snadno srozumitelné a jasně formulované v úředních jazycích členského státu, ve kterém je výrobek uváděn na trh;

ii) podrobit jeho uvedení na trh takovým předběžným podmínkám, aby byl bezpečný;

c) u každého výrobku, který by mohl představovat riziko pro určité osoby:

nařídit, aby byly tyto osoby upozorněny na riziko včas a vhodným způsobem, včetně zveřejnění zvláštních upozornění;

d) u každého výrobku, který by mohl být nebezpečný: dočasně zakázat jeho dodávání, nabízení k dodání nebo jeho vystavování, a to na dobu nezbytnou pro různá hodnocení bezpečnosti, zkoušky a kontroly;

e) u každého nebezpečného výrobku: zakázat jeho uvedení na trh a zavést nezbytná související opatření k zajištění dodržování tohoto zákazu;

f) u každého nebezpečného výrobku, který je již uveden na trh:

i) nařídit nebo zorganizovat jeho skutečné a okamžité stažení a varovat spotřebitele před rizikem, které představuje;

ii) nařídit nebo zkoordinovat, případně spolu s výrobcí a distributory zorganizovat za vhodných podmínek jeho odvolání od spotřebitelů a jeho zničení.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93

Tento předpis se zabývá především tím aby výrobky, splňovaly požadavky na vysokou úroveň ochrany obecných zájmů, jako jsou zdraví a ochrana spotřebitele. Aby bylo možné tento požadavek splnit, je potřeba stanovit pravidla pro akreditaci, dozor nad trhem, kontroly výrobků ze třetích zemí a označení shody výrobků s požadovanými normami a standarty např. označení CE.

Pojem – Akreditace - je pak součástí celkového systému, který zahrnuje posuzování shody a dozor nad trhem, jehož cílem je posuzovat a zajistit shodu s příslušnými požadavky. Akreditace samotná spočívá v tom, že poskytuje oficiální prohlášení o odborné způsobilosti orgánů, jejichž úkolem je zajišťovat shodu s příslušnými požadavky. Akreditace, třebaže zatím není právně upravena na úrovni Společenství, se uskutečňuje ve všech členských státech. Neexistence společných pravidel pro uvedenou činnost vedla k různým přístupům a odlišným systémům ve Společenství, což mělo za následek, že stupeň přísnosti uplatňovaný při výkonu akreditace se v členských státech lišil. Je proto nezbytné vytvořit ucelený rámec pro akreditaci a stanovit na úrovni Společenství zásady jejího fungování a organizace. Zřízením jednotného vnitrostátního akreditačního orgánu by nemělo být dotčeno rozdělování činností v rámci členských států.

Pokud právní předpisy Společenství stanoví, jak mají být vybírány subjekty posuzování shody, které mají provádět tyto předpisy, měla by být transparentní akreditace prováděná podle tohoto nařízení zajišťující nezbytnou míru důvěry v osvědčení o shodě považována vnitrostátními orgány v celém Společenství za výsadní prostředek dokládající odbornou způsobilost těchto subjektů. Vnitrostátní orgány se však mohou domnívat, že mají vhodné prostředky k tomu, aby toto hodnocení provedly samy. V takovém případě by s cílem zajistit náležitou úroveň věrohodnosti hodnocení prováděného jinými vnitrostátními orgány měly Komisi a ostatním členským státům poskytnout nezbytné doklady o tom, že hodnocené subjekty posuzování shody splňují příslušné požadavky právních předpisů. Systém akreditace, který funguje podle závazných pravidel, přispívá k posílení vzájemné důvěry mezi členskými státy v odbornou způsobilost subjektů posuzování shody a tudíž v osvědčení a protokoly o zkouškách, které vydávají. Tím posiluje zásadu vzájemného uznávání, a proto by se ustanovení tohoto nařízení o akreditaci měla použít na subjekty provádějící posuzování shody v regulovaných i v neregulovaných oblastech. Jde o kvalitu

osvědčení a protokolů o zkouškách bez ohledu na to, zda spadají do regulované nebo neregulované oblasti, a mezi těmito oblastmi by se proto nemělo rozlišovat. Jelikož účelem akreditace je poskytnout oficiální stanovisko k odborné způsobilosti subjektu, který vykonává činnosti posuzování shody, neměly by členské státy udržovat více než jeden vnitrostátní akreditační orgán a měly by zajistit, aby byl organizován způsobem zaručujícím objektivitu a nestrannost jeho činností. Tyto vnitrostátní akreditační orgány by měly působit nezávisle na obchodních činnostech posuzování shody. Je proto vhodné stanovit, aby členské státy stanovily, že při provádění akreditace vnitrostátní akreditační orgány vykonává tento orgán tuto činnost jako orgán veřejné moci, a to bez ohledu na své právní postavení. Pro ochranu zdraví a bezpečnosti a pro zajištění řádného fungování vnitřního trhu je nezbytná spolupráce mezi příslušnými orgány na úrovni členských států a na přeshraniční úrovni při výměně informací, šetření porušování předpisů a přijímání opatření za účelem ukončení tohoto porušování, ke které dochází ještě před tím, než jsou nebezpečné výrobky uvedeny na trh, a která se zaměřuje na podporu opatření identifikujících tyto výrobky, zejména v námořních přístavech. Vnitrostátní sdružení na ochranu spotřebitele by měla na vnitrostátní úrovni spolupracovat s vnitrostátními orgány dozoru nad trhem a mělo by mezi nimi docházet k výměně informací, pokud jde o výrobky, u nichž existuje podezření, že představují riziko.

Vstupní místa na vnějších hranicích mají všechny předpoklady k odhalení nebezpečných, nevyhovujících výrobků nebo výrobků, jež byly neoprávněně nebo zavádějícím způsobem opatřeny označením CE, ještě než jsou uvedeny na trh. Povinnost orgánů dozoru nad výrobky vstupujícími na trh Společenství provádět kontroly v přiměřeném rozsahu proto může přispět k větší bezpečnosti trhu. Aby se zvýšila účinnost těchto kontrol, měly by tyto orgány obdržet od orgánů dozoru nad trhem v dostatečném předstihu veškeré nezbytné informace o nebezpečných nevyhovujících výrobcích.

a) Předmět a oblast působnosti

Zde nařízení stanoví pravidla pro organizaci a provádění akreditací subjektů posuzování shody, které provádějí činnosti posuzování shody, dále je stanoven rámec pro dozor nad trhem s výrobky s cílem zajistit, aby tyto výrobky splňovaly požadavky na vysokou úroveň ochrany obecných zájmů, jako jsou zdraví a bezpečnost obecně, zdraví a bezpečnost na pracovišti, ochrana spotřebitele, ochrana životního prostředí a bezpečnosti. Toto nařízení

také stanoví rámec pro kontroly výrobků ze třetích zemí. A stanoví obecné zásady, kterými se řídí označení CE.

b) Definice pro účely tohoto nařízení

"Dodání na trh", dodání výrobku k distribuci, spotřebě nebo použití na trhu Společenství v rámci obchodní činnosti, ať už za úplatu nebo bezplatně.

"Uvedení na trh", první dodání výrobku na trh Společenství.

"Výrobce", je fyzická nebo právnická osoba uvádějící na trh pod svým jménem nebo ochrannou známkou výrobek, který vyrábí nebo který si nechává navrhnout nebo vyrobit.

"Dovozce", fyzická nebo právnická osoba usazená ve Společenství, která uvádí na trh Společenství výrobek ze třetí země.

"Distributor", fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci, kromě výrobce či dovozce, která výrobek dodává na trh.

"Technická specifikace", dokument, jež předepisuje technické požadavky, které má výrobek, postup nebo služba splňovat.

"Akreditace", znamená osvědčování vnitrostátním akreditačním orgánem toho, že subjekt posuzování shody splňuje požadavky pro provádění konkrétních činností posuzování shody, které stanoví harmonizované normy a pokud je to relevantní, také veškeré další požadavky, včetně těch, které jsou stanoveny v příslušných odvětvových předpisech.

"Vnitrostátní akreditační orgán" je jediný orgán v daném členském státě, který na základě státem delegované pravomoci provádí akreditaci.

"Posouzení shody", postup prokazující, že byly splněny konkrétní požadavky týkající se výrobku, postupu, služby, systému, osoby nebo subjektu.

"Subjekt posuzování shody" je subjekt, který vykonává činnosti posuzování shody, včetně kalibrace, zkoušení, certifikace a inspekce.

"Stažení z oběhu", opatření, jehož cílem je navrácení výrobku, který byl již dodán koncovému uživateli.

"Stažení z trhu", opatření, jehož cílem je zabránit, aby byl výrobek, který se nachází v dodavatelském řetězci, dodáván na trh.

c) Obecné zásady akreditace

1. Každý členský stát stanoví jediný vnitrostátní akreditační orgán.
2. Pokud se členský domnívá, že mít vnitrostátní akreditační orgán nebo poskytovat některé akreditační služby není hospodářsky smysluplné nebo udržitelné, obrátí se, pokud možno, o pomoc na vnitrostátní akreditační orgán jiného členského státu.
3. Členský stát informuje Komisi a ostatní členské státy, pokud v souladu s odstavcem 2 požádal o pomoc vnitrostátní akreditační orgán jiného členského státu.
4. Na základě informací uvedených v odstavci 3 a v článku 12 Komise se vytvoří a bude aktualizovat seznam vnitrostátních akreditačních orgánů, který se zveřejní.
5. Pokud akreditaci neprovádějí přímo orgány veřejné správy, svěří členské státy provádění akreditace vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu jako činnost orgánu veřejné správy a formálně ho uznají.
6. Povinnosti a úkoly vnitrostátního akreditačního orgánu se jasně odlišují od povinností a úkolů jiných vnitrostátních orgánů.
7. Vnitrostátní akreditační orgány působí na neziskovém základě.
8. Vnitrostátní akreditační orgány nesmějí nabízet nebo poskytovat činnosti nebo služby, které poskytují subjekty posuzování shody, ani nesmějí poskytovat poradenské služby, vlastnit podíl či mít jiné finanční zájmy nebo zájmy týkající se vedení v subjektech posuzování shody.
9. Každý členský stát zajistí, aby jeho vnitrostátní akreditační orgán měl náležité finanční a personální zdroje pro řádné plnění svých úkolů, včetně plnění zvláštních úkolů, jakými jsou např. činnosti v rámci evropské a mezinárodní spolupráce v oblasti akreditace a činnosti nutné k podpoře veřejné politiky, které nejsou financovány z vlastních zdrojů.

d) Provádění akreditace

Vnitrostátní akreditační orgán na žádost subjektu posuzování shody hodnotí, zda je tento subjekt posuzování shody odborně způsobilý provádět konkrétní činnost posuzování shody. Pokud je tento subjekt shledán způsobilým, vydá vnitrostátní akreditační orgán v tomto smyslu osvědčení o akreditaci.

V případě, že se členský stát rozhodne akreditaci nepoužívat, poskytne Komisi a ostatním členským státům všechny doklady nezbytné k ověření způsobilosti subjektů

posuzování shody, které si za účelem provádění příslušných harmonizačních právních předpisů Společenství zvolí.

Vnitrostátní akreditační orgány kontrolují každý subjekt posuzování shody, jemuž vydaly osvědčení o akreditaci.

Pokud vnitrostátní akreditační orgán zjistí, že subjekt posuzování shody, který obdržel osvědčení o akreditaci, již není odborně způsobilý provádět konkrétní činnost posuzování shody nebo že vážně porušuje své povinnosti, přijme v přiměřené lhůtě všechna vhodná opatření s cílem omezit, pozastavit nebo odejmout jeho osvědčení o akreditaci.

Dále je potřeba aby členské státy zavedly postupy pro řešení odvolání, včetně případných opravných prostředků proti akreditačním rozhodnutím nebo proti jejich nevydání.

Vnitrostátní akreditační orgán musí splňovat tyto požadavky:

- 1) jeho organizace je zárukou nezávislosti na subjektech posuzování shody, které posuzuje, a na obchodních tlacích a zajišťuje, že nebude docházet ke střetu zájmů se subjekty posuzování shody;
- 2) jeho organizace a fungování zaručuje objektivitu a nestrannost jeho činností;
- 3) zajistí, že každé rozhodnutí týkající se osvědčení o odborné způsobilosti přijímají způsobilé osoby odlišné od těch, které posuzování provedly;
- 4) přijme vhodná opatření k zajištění důvěrnosti obdržených informací;
- 5) určí činnosti posuzování shody, pro které je způsobilý provádět akreditaci, a to případně s odkazem na příslušné právní předpisy a normy Společenství nebo členského státu;
- 6) má zavedeny postupy nezbytné pro zajištění efektivního řízení a vhodné vnitřní kontroly;
- 7) má k dispozici dostatečný počet způsobilých pracovníků k řádnému plnění svých úkolů;
- 8) vede dokumentaci o povinnostech, působnosti a pravomocích pracovníků, kteří by mohli mít vliv na kvalitu posuzování a osvědčení o odborné způsobilosti;
- 9) má zavedeny, provádí a udržuje postupy pro kontrolu výkonnosti a způsobilosti příslušných pracovníků;
- 10) ověřuje, že posuzování shody jsou prováděna přiměřeným způsobem, a to tak, že je zabráněno zbytečnému zatížení podniků a že je zohledněna velikost podniku, odvětví, ve kterém působí, struktura podniku, míra složitosti dané technologie výrobku a hromadná nebo sériová povaha výroby;

11) zveřejňuje výroční auditované účetní výkazy připravené v souladu s všeobecně uznávanými účetními zásadami.

Každý vnitrostátní akreditační orgán informuje ostatní vnitrostátní akreditační orgány o činnostech posuzování shody, pro které provádí akreditaci, a o všech jejich změnách.

e) Dozor nad trhem

Dozor nad trhem zajistí, aby výrobky, na které se vztahují právní předpisy Společenství a které, pokud jsou užívány pro účely k tomu určené nebo za podmínek, které lze rozumně předvídat a pokud jsou náležitě instalovány a udržovány, mohou ohrozit zdraví nebo bezpečnost uživatelů nebo které jinak nejsou v souladu s příslušnými požadavky stanovenými harmonizačními právními předpisy Společenství, byly staženy z trhu nebo jejich dodávání na trh bylo zakázáno nebo omezeno a aby o tom byla vhodným způsobem informována veřejnost, Komise a ostatní členské státy. Vnitrostátní infrastruktury a programy pro dozor nad trhem zajistí, aby bylo možné přijímat účinná opatření v souvislosti s jakoukoli kategorií výrobků, na kterou se vztahují právní předpisy Společenství. Členské státy informují Komisi o svých orgánech dozoru nad trhem a jejich oblastech působnosti. Komise předá tyto informace ostatním členským státům. Členské státy zajistí, aby veřejnost byla informována o existenci a působnosti vnitrostátních orgánů dozoru nad trhem, včetně toho, jak lze tyto orgány kontrolovat. Členské státy zavedou vhodné mechanismy pro komunikaci a koordinaci mezi svými orgány dozoru nad trhem. Členské státy zavedou vhodné postupy, jejichž cílem je:

- a) sledovat stížnosti nebo zprávy o otázkách týkajících se rizik v souvislosti s výrobky, které spadají do oblasti působnosti harmonizačních právních předpisů Společenství;
- b) sledovat nehody a poškození zdraví, u nichž existuje podezření, že byly způsobeny uvedenými výrobky;
- c) kontrolovat účinné provádění nápravných opatření a
- d) dále sledovat vědecké a technické poznatky o otázkách bezpečnosti výrobku.

Orgány dozoru nad trhem provádějí v přiměřeném rozsahu kontroly vlastností výrobků, a to prostřednictvím kontrol dokladů a případně fyzických a laboratorních kontrol na základě odpovídajících vzorků. Zohlední přitom zavedené zásady hodnocení rizik, stížnosti a další informace. Tyto orgány mají právo požadovat, aby hospodářské subjekty poskytly doklady a informace, pokud to považují za nezbytné pro výkon své činnosti, a, pokud je to

nezbytné a opodstatněné, právo vstupovat do prostor dotčených hospodářských subjektů a odebírat nezbytné vzorky výrobků. Mohou zničit nebo jinak učinit nepoužitelnými výrobky, které představují vážné riziko, považují-li to za nezbytné.

Pokud hospodářské subjekty předloží protokoly o zkouškách nebo osvědčení potvrzující shodu, jež byly vydány akreditovaným subjektem posuzování shody, orgány dozoru nad trhem tyto protokoly a osvědčení řádně zohlední. Orgány dozoru přijmou vhodná opatření s cílem varovat uživatele v rámci svého území v přiměřené lhůtě o rizicích, které byly v souvislosti s určitým výrobkem zjištěny, aby se snížilo riziko zranění nebo jiných škod. Spolupracují s hospodářskými subjekty na opatřeních, která by mohla zamezit rizikům nebo omezit rizika způsobená výrobky, které tyto subjekty dodaly.

Rozhodnou-li se orgány dozoru nad trhem jednoho členského státu stáhnout z trhu výrobek vyráběný v jiném členském státě, uvědomí o tom daný hospodářský subjekt na adrese uvedené na příslušném výrobku či v dokladech přiložených k tomuto výrobku.

Orgány dozoru nad trhem plní své povinnosti nezávisle, nestranně a nezaujatě.

Orgány dozoru nad trhem zachovávají v případě nutnosti důvěrnost za účelem ochrany obchodního tajemství a osobních údajů podle vnitrostátních právních předpisů za předpokladu, že se informace podle tohoto nařízení zveřejní v rozsahu nezbytném pro ochranu zájmů uživatelů ve Společenství.

Každý členský stát zajistí, aby výrobky, které představují vážné riziko, včetně vážného rizika, jehož účinky nejsou bezprostřední, a které vyžadují rychlý zásah, byly staženy z oběhu nebo z trhu nebo aby bylo zakázáno jejich dodávání na jeho trh a aby o tom byla neprodleně informována Komise. Rozhodnutí, zda výrobek představuje vážné riziko, vychází z náležitého posouzení rizik, které zohledňuje povahu rizika a pravděpodobnost, že riziko nastane. Možná vyšší míra bezpečnosti nebo dostupnost jiných výrobků představujících nižší míru rizika není důvodem pro to, aby byl výrobek považován za výrobek představující vážné riziko.

f) Propuštění výrobků

Výrobek, jehož propuštění orgány provádějící kontroly na vnějších hranicích pozastavily z důvodu nesplnění požadavků, bude propuštěn, pokud do tří pracovních dnů od pozastavení propuštění nebudou tyto orgány informovány o jakémkoli opatření přijatém

orgány dozoru nad trhem, za předpokladu, že všechny další požadavky a náležitosti pro takové propuštění byly splněny.

Zjistí-li orgány dozoru nad trhem, že dotyčný výrobek nepředstavuje vážné riziko pro zdraví nebo bezpečnost nebo nemůže být považován za výrobek, který porušuje právní předpisy Společenství, bude tento výrobek propuštěn za předpokladu, že všechny další požadavky a náležitosti pro takové propuštění byly splněny.

Zjistí-li orgány dozoru nad trhem, že výrobek představuje vážné riziko, přijmou opatření zabraňující uvedení výrobku na trh a požádají orgány provádějící kontroly na vnějších hranicích, aby na fakturu ke zboží přiloženou k výrobku a na všechny ostatní důležité průvodní dokumenty nebo do samotného systému zpracování údajů, pokud je zpracování údajů prováděno elektronicky, připojily tuto poznámku:

"Nebezpečný výrobek – propuštění do volného oběhu není povoleno – nařízení (ES) č. 765/2008".

Zjistí-li orgány dozoru nad trhem, že dotyčný výrobek není v souladu s harmonizačními právními předpisy Společenství, přijmou vhodná opatření, která podle potřeby mohou zahrnovat zákaz uvedení výrobku na trh.

Pokud je uvedení na trh zakázáno podle prvního pododstavce, požádají orgány dozoru nad trhem orgány provádějící kontroly na vnějších hranicích, aby výrobek nepropustily do volného oběhu a aby na fakturu ke zboží přiloženou k výrobku a na všechny ostatní důležité průvodní dokumenty nebo do samotného systému zpracování údajů, pokud je zpracování údajů prováděno elektronicky, připojily tuto poznámku:

"Výrobek není ve shodě – propuštění do volného oběhu není povoleno – nařízení (ES) č. 765/2008".

Je-li výrobek poté navržen v celním prohlášení na jiný celní režim než na propuštění do volného oběhu a nemají-li vnitrostátní orgány dozoru nad trhem námitky, připojí se poznámky podle odstavců 1 a 2 za stejných podmínek rovněž na dokumenty použité v souvislosti s tímto režimem.

Orgány členských států mohou zničit nebo jinak učinit nepoužitelnými výrobky, které představují vážné riziko, považují-li to za nezbytné a přiměřené.

Orgány dozoru nad trhem poskytnou orgánům provádějícím kontroly na vnějších hranicích informace o výrobcích, u kterých bylo zjištěno vážné riziko nebo nesoulad ve smyslu odstavců 1 a 2.

Zákon č. 102/2001 Sb. o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků)

Účelem tohoto zákona je zajistit, v souladu s právem Evropských společenství, aby výrobky uváděné na trh nebo do oběhu byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví pro spotřebitele bezpečné. Tento zákon se pro posouzení bezpečnosti výrobku nebo pro omezení rizik, která jsou s užíváním výrobku spojená, použije tehdy, jestliže požadavky na bezpečnost nebo omezení rizik nestanoví příslušná ustanovení zvláštního právního předpisu, který přejímá požadavky stanovené právem Evropských společenství.

a) Povinnosti osob při zajišťování bezpečnosti výrobku uváděného na trh a do oběhu

V případě vážného rizika, za které se považuje takové riziko, jehož účinky jsou bezprostřední, nebo riziko, jehož účinky nejsou sice bezprostřední, ale vážným způsobem mohou ohrozit bezpečnost spotřebitele, a vyžadují proto rychlý zásah, musí oznámení o riziku, příslušnému orgánu dozoru obsahovat alespoň:

- a) údaje umožňující přesnou identifikaci daného výrobku nebo série výrobků,
- b) úplný popis rizika, které dané výrobky představují,
- c) veškeré dostupné informace důležité pro dohledání výrobku,
- d) popis opatření přijatých k zabránění rizikům pro spotřebitele.

Distributor, dovozce, se musí účastnit činností souvisejících se zajištěním bezpečnosti výrobků uváděných na trh, zejména předáváním informací o rizicích spojených s výrobkem. Udržuje a poskytuje písemné informace nezbytné pro dohledání původu výrobku a spolupracuje při akcích prováděných výrobcí, orgány dozoru a orgány, které konají opatření podle § 6 tohoto zákona. V rámci svých činností musí přijmout opatření, která jim umožní účinně spolupracovat.

Zákon č. 258/2000 Sb. ve znění Zákona č. 124/2008 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů

a) Hygienické požadavky na předměty běžného užívání

Vymezení předmětů běžného užívání - Předměty běžného užívání se pro účely tohoto zákona rozumějí:

- a) materiály a předměty určené pro styk s potravinami upravené přímo použitelným předpisem Evropských společenství,

- b) hračky,
- c) kosmetické prostředky a
- d) výrobky pro děti ve věku do 3 let, s výjimkou výrobků uvedených v písmenech a) až c) a potravin.

Kosmetickým prostředkem je látka nebo prostředek určený pro styk se zevními částmi lidského těla (pokožka, vlasový systém, nehty, rty a zevní pohlavní orgány), zuby a sliznicí dutiny ústní s cílem výlučně nebo převážně je čistit, parfémovat, měnit jejich vzhled, chránit je, udržovat je v dobrém stavu nebo korigovat lidské pachy, nejde-li o léčivo.

b) Povinnosti výrobce, dovozce, prodávajícího a distributora předmětů běžného užívání

Výrobce nebo dovozce předmětů běžného užívání uvedených v předchozím textu a to konkrétně písmen a), c) a d) je povinen, pokud přímo použitelný předpis Evropských společenství nestanoví jinak, zajistit, aby jím vyráběné nebo dovážené předměty běžného užívání byly při uvedení na trh bezpečné, zejména aby

- a) za obvyklých nebo běžně předvídatelných podmínek nezpůsobily poškození zdraví fyzických osob nebo nepříznivé ovlivnění potravin nebo pokrmu,
- b) vyhovovaly stanoveným hygienickým požadavkům na jejich složení, vlastnosti a mikrobiologickou čistotu; dodržení hygienických požadavků na složení a vlastnosti výrobků a materiálů uvedených v § 25 písm. a) a d) je výrobce nebo dovozce povinen zkoušet a hodnotit za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem a o provedení a výsledcích stanovených zkoušek a o hodnocení vést dokumentaci,
- c) byly baleny, pokud to jejich charakter vyžaduje, do bezpečných obalů,
- d) byly s ohledem na svou povahu a způsob použití značeny a vybaveny písemným prohlášením a návodem k použití, popřípadě obsluze a čištění.

Zákon 156/2000 Sb. o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů

Technické požadavky na kontrolované výrobky se považují za splněné, jestliže tyto výrobky při uvádění na trh a po dobu jejich používání splňují požadavky stanovené právními předpisy, nebo pokud takové právní předpisy neexistují, splňují požadavky stanovené českými technickými normami. Tyto výrobky musí být schopny plnit funkci, pro kterou jsou určeny, a nesmí při dodržení podmínek určených výrobcem nebo

dovozcem ohrozit zdraví, život nebo majetek svých uživatelů anebo přírodní prostředí. Splnění stanovených technických požadavků u kontrolovaných výrobků je po provedeném ověřování vyjádřeno jejich označením zkušební značkou. Toto označení zajišťuje Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva.

Vnitřní pokyn č. 66/2006 Kontrola dovozu obuvi z hlediska obecné bezpečnosti výrobků

Účelem tohoto vnitřního pokynu je stanovit pravidla pro zvýšený dohled a jednotný postup celních orgánů při kontrole dovozu obuvi původem z Čínské lidové republiky a Vietnamu z důvodu ochrany trhu Evropské unie před nebezpečnými výrobky. Celní úřady v rámci obecné bezpečnosti výrobků kontrolují u obuvi navržené k propuštění do celního režimu volného oběhu, zda splňuje podmínky ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) nebo písm. b) ve vztahu k § 4, zejména odst. 3 zákona č. 102/2001 Sb. Na základě ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 102/2001 Sb., je v případech označování, zdravotně-konstrukční a hygienické nezávadnosti obuvi k provádění dozoru příslušná Česká obchodní inspekce. Pro dětskou obuv, tj. do velikosti 165 mm, jsou podle § 25 odst. 1 písm. d) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, k provádění dozoru příslušné orgány ochrany veřejného zdraví. V případě zjištění nebo podezření, že výrobek vykazuje nedostatky (obuv je napadena plísní, zapáchá atd.), postupuje celní úřad podle dalších specifických předpisů.

4. 3 Průvodní dokumentace výrobků

Výrobek uváděný na trh musí výrobce opatřit průvodní dokumentací v souladu s požadavky zvláštního právního předpisu a označit. Průvodní dokumentací výrobku jsou doklady, jež jsou podle zvláštních právních předpisů nutné k převzetí a k užívání zboží. Průvodní dokumentaci může podle zvláštních právních předpisů mimo jiné tvořit

- a) prohlášení o shodě ke stanovenému výrobku nebo jiný požadovaný dokument, podle § 13 odst. 2 zákona o technických požadavcích na výrobky, pokud to příslušné nařízení vlády požaduje (stanovený výrobek, má-li být uveden na trh, popřípadě do provozu, musí nebo může být v rozsahu a za podmínek stanovených nařízením vlády opatřen stanoveným označením, a pokud tak stanoví nařízení

vlády, musí být k němu vydáno nebo přiloženo ES prohlášení o shodě nebo jiný dokument),

- b) upozornění výrobce nebo distributora uvádějícího výrobek na trh nebo do oběhu na tu skutečnost, že určitý způsob užívání výrobku, který jinak splňuje požadavky na bezpečnost, může ohrozit bezpečnost spotřebitele, a to s přesným určením částí výrobku, které mohou vyvolat nebezpečí a s popisem způsobu bezpečného užívání výrobku. V tomto případě se jedná o povinnost výrobce nebo distributora, jejíž splnění jej nezavazuje povinnosti zajistit ostatní požadavky na bezpečnost výrobků.

Označování výrobku je pro účely zákona o obecné bezpečnosti výrobků, opatření výrobku informacemi umožňujícími posouzení rizik spojených s jeho užíváním nebo jakýmkoliv informacemi, které mají vztah k bezpečnosti výrobku. Výrobek musí být dále v souladu s právními předpisy opatřen údaji potřebnými k identifikaci výrobce a výrobku, popřípadě série výrobku. Pokud výrobek svými vlastnostmi splňuje požadavky na bezpečnost, ale určitý způsob jeho užívání může bezpečnost spotřebitele ohrozit, je výrobce nebo distributor, který uvádí takové výrobky na trh nebo do oběhu, povinen na toto nebezpečí upozornit v průvodní dokumentaci, pokud toto nebezpečí není zřejmé. Současně jsou tyto osoby povinny přesně určit části výrobku, které mohou vyvolat nebezpečí, a popsat způsob jejich bezpečného užívání. Uvedení tohoto upozornění nezavazuje výrobce nebo distributora povinnosti zajistit ostatní požadavky na bezpečnost výrobku³.

4. 3. 1 Příklad předložení dokladů a posuzování shody u hraček

U hračky, při jejíž výrobě výrobce použil technické normy harmonizované s českými technickými normami, popřípadě zahraničními technickými normami přejímajícími v členských státech Evropské unie harmonizované evropské normy, výrobce nebo zplnomocněný zástupce potvrdí shodu hračky s těmito technickými normami tím, že před uvedením na trh opatří každou hračku označením CE. V případě tohoto postupu musí mít výrobce nebo zplnomocněný zástupce pro potřeby dozoru k dispozici tyto informace: a) popis způsobů, jimiž výrobce zajišťuje shodu výrobků s technickými normami (například využití zkušebního protokolu o zkoušce nebo souboru technické dokumentace),

---

³ Česká republika. Služební předpis č. 40/2006 - Postup celních orgánů při provádění dohledu nad obecnou bezpečností výrobků. In *Věstník CS* č. 59/2006. 2006, 59, s. 1-14

a v případě, že k potvrzení shody byl na žádost výrobce nebo zplnomocněného zástupce vydán ES certifikát typu notifikovanou osobou, rovněž tento certifikát, kopie dokumentů předložených notifikované osobě a popis způsobů, jimiž výrobce zajišťuje shodu s odzkoušeným vzorem,

b) adresy místa výroby a skladování a

c) podrobné informace týkající se konstrukce a výroby.

U hračky, při jejíž výrobě výrobce nepoužil nebo použil jen částečně technické normy, harmonizované s českými technickými normami, popřípadě zahraničními technickými normami přejímajícími v členských státech Evropské unie harmonizované evropské normy nebo pro kterou takové normy neexistují, výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce zajistí před uvedením na trh posouzení shody hračky postupem ES přezkoušení typu a opatří každou hračku označením CE. V případě tohoto postupu musí mít výrobce nebo zplnomocněný zástupce pro potřeby dozoru k dispozici tyto informace:

a) podrobný popis výroby,

b) popis způsobů, jimiž výrobce zajišťuje shodu s certifikovaným typem (například využití zkušebního protokolu o zkoušce nebo souboru technické dokumentace),

c) adresy míst výroby a skladování,

d) kopie dokumentů, které výrobce předložil notifikované osobě a

e) ES certifikát přezkoušení typu nebo jeho ověřenou kopii.

V případě, že výrobce není usazen v některém členském státu Evropské unie ani neexistuje zplnomocněný zástupce, je za poskytnutí dokladů o posouzení shody na vyžádání orgánu dozoru odpovědný ten, kdo uvádí výrobek na trh.

V případě, že výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce nepředloží výše uvedené dokumenty, může orgán dozoru podle zvláštního právního předpisu požadovat, aby výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce ve stanovené lhůtě nechal provést zkoušku notifikovanou osobou k ověření shody hračky s technickými normami a základními požadavky.

4. 3. 2 ES přezkoušení typu

ES přezkoušení typu je postup, kterým notifikovaná osoba zjišťuje a potvrzuje, že vzorek hračky splňuje základní požadavky. Žádost o ES přezkoušení typu podává

notifikované osobě výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce a připojí k ní vzorek hračky. Žádost musí obsahovat:

- a) popis hračky,
- b) identifikační údaje o výrobcí nebo zplnomocněném zástupci (u fyzické osoby jméno a příjmení a trvalý pobyt nebo místo podnikání, u právnické osoby název nebo obchodní firmu a její sídlo) a místo výroby hračky,
- c) údaje o výrobě a konstrukci hračky, která má být vyráběna.

Notifikovaná osoba provede ES přezkoušení typu tím, že:

- a) přezkoumá a posoudí dokumenty dodané žadatelem,
- b) zkontroluje, zda hračka neohrozí bezpečnost nebo zdraví,
- c) provede příslušná posouzení a zkoušky na vzorku hračky, s použitím daných technických norem v největším možném rozsahu, aby zjistila, zda typ hračky splňuje základní požadavky; pro tyto účely si může vyžádat další vzorky hračky.

Pokud vzorek hračky splňuje základní požadavky, vydá notifikovaná osoba žadateli certifikát ES přezkoušení typu, který musí obsahovat závěry přezkoušení, všechny související okolnosti a musí být k němu přiloženy popisy a výkresy certifikované hračky. Notifikovaná osoba, která odmítne vydat certifikát ES přezkoušení typu, musí o této skutečnosti a o důvodech odmítnutí informovat Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví a Komisi Evropských společenství⁴.

4. 4 Označování výrobků

4. 4. 1 Označení CE

Označení CE smí připojovat pouze výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce. Označení CE se smí připojit pouze na výrobky, u kterých je toto připojení stanoveno ve zvláštních harmonizačních právních předpisech Společenství, a na žádný jiný výrobek připojeno být nesmí. Připojením označení CE nebo tím, že označení CE nechá připojit, výrobce dává na srozuměnou, že nese odpovědnost za shodu výrobku se všemi příslušnými požadavky stanovenými v harmonizačních právních předpisech Společenství, které upravují jeho připojování. Označení CE je jediné označení osvědčující shodu výrobku s příslušnými požadavky harmonizačních právních předpisů Společenství, které upravují

---

⁴ Česká republika. Nařízení vlády 19/2003, kterým se stanoví technické požadavky na hračky . In 25/2003. 9/2003 Sb., s. 315-325 .

jeho připojování. Je zakázáno připojovat na výrobek označení, značky nebo nápisy, které by mohly uvádět třetí stranu v omyl, pokud jde o význam nebo tvar označení CE. Jakékoliv jiné označení může být k výrobku připojeno za předpokladu, že tím nebude snížena viditelnost, čitelnost a význam označení CE. Členské státy zajistí řádné provádění režimu označování CE a přijmou vhodná opatření v případě nesprávného použití označení. Členský stát rovněž stanoví sankce za porušení, včetně trestních sankcí za závažná porušení. Tyto sankce musí být přiměřené závažnosti porušení a účinně odrazovat od nesprávného používání.

Označení CE se skládá z iniciál "CE"

Pokud je označení CE zmenšeno nebo zvětšeno, musí být zachovány proporce dané mřížkou na obrázku uvedeném ve vzoru označení. Pokud konkrétní právní předpisy nepředepisují zvláštní rozměry, musí být označení CE alespoň 5 mm vysoké.

Označení CE, vyjadřující shodu výrobku, je viditelným výsledkem celého postupu, jehož součástí je posouzení shody v širším smyslu. Označení CE by mělo být jediným označením shody vypovídajícím o shodě výrobku s harmonizačními právními předpisy Společenství. Mohou však být používána i jiná označení, pokud přispívají ke zvýšení ochrany spotřebitele a nevztahují se na ně harmonizační právní předpisy Společenství. Označením CE výrobce vyjadřuje, že výrobek je v souladu s příslušnými požadavky stanovenými v harmonizačních právních předpisech Společenství, které upravují jeho připojování⁵.

Podle § 4 odst. 1 zákona o obecné bezpečnosti výrobků musí být výrobek označen v souladu s požadavky zvláštního právního předpisu. Označení výrobku tvoří

- a) opatření výrobku informacemi umožňujícími posouzení rizik spojených s jeho užíváním nebo jakékoliv informace, které mají vztah k bezpečnosti výrobku. Výrobek musí být dále v souladu se zvláštním právním předpisem opatřen údaji potřebnými k identifikaci výrobce a výrobku, popřípadě série výrobků podle § 4 odst. 3 zákona o obecné bezpečnosti výrobků,
- b) označení CE na stanoveném výrobku podle § 13 odst. 2 zákona o technických požadavcích na výrobky, pokud to stanoví právní předpis uvedený v příloze č. 1,

---

⁵ EU. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93. In *Úřední věstník L 218*, 13/08/2008, s. 0030 - 0047.

Stanovený výrobek, má-li být uveden na trh, popřípadě do provozu, musí nebo může být v rozsahu a za podmínek stanovených nařízením vlády opatřen stanoveným označením, a pokud tak stanoví nařízení vlády, musí být k němu vydáno nebo přiloženo ES prohlášení o shodě nebo jiný dokument. Výrobek může mít následující označení:

- a) označení CE, na stanoveném výrobku vyjadřuje, že výrobek splňuje technické požadavky stanovené ve všech nařízeních vlády, které se na něj vztahují a které toto označení stanovují nebo umožňují, a že byl při posouzení jeho shody dodržen stanovený postup.
- b) označení CCZ na stanoveném výrobku podle § 13 odst. 2 zákona o technických požadavcích na výrobky, pokud to stanoví právní předpis (Nařízení vlády č. 163/2002, 173/1997),
- c) Českou značku shody, kterou tvoří písmena CCZ, lze použít pouze u výrobků, na něž se nevztahují předpisy Evropských společenství. Tato značka vyjadřuje, že výrobek splňuje technické požadavky stanovené ve všech nařízeních vlády, které se na něj vztahují a které toto označení stanovují nebo umožňují, a že byl při posouzení jeho shody dodržen stanovený postup.
- d) jiné označení výrobku podle § 13 odst. 2 zákona o technických požadavcích na výrobky, pokud to stanoví právní předpis např. (Nařízení vlády č. 426/2000 , 79/2001, 194/2001, 358/2001, 70/2002, 190/2002). Příklady možných označení výrobků jsou uvedeny výše v textu⁶.

4. 4. 2 Označování hraček

Označení CE, jehož grafická podoba je stanovena zvláštním právním předpisem a dále identifikační údaje o výrobcu nebo zplnomocněném zástupci nebo dovozci do Evropského společenství musí být uvedeny viditelným, snadno čitelným a nesmazatelným způsobem buď na hračce, nebo na jejím obalu. U malých hraček a u hraček skládajících se z malých částí mohou být tyto údaje uvedeny stejným způsobem na obalu, na štítku nebo na prospektu. Údaje mohou být uvedeny ve zkratkách za předpokladu, že tyto zkratky umožní identifikaci výrobce, jeho zplnomocněného zástupce nebo dovozce do Evropského společenství. Jestliže těmito údaji není opatřena přímo hračka, musí být spotřebitel

---

⁶ Česká republika. Služební předpis č. 40/2006 - Postup celních orgánů při provádění dohledu nad obecnou bezpečností výrobků. In *Věstník CS* č. 59/2006. 2006, 59, s. 1-14

upozorněn na to, že je vhodné, aby je uchovával. Hračka nesmí být opatřena označením, které by mohlo kohokoliv uvádět v omyl, pokud jde o označení CE.

Hračky, jejich obal nebo štítek může být opatřen jakýmkoli dalším označením, pokud tím nebude snížena viditelnost a čitelnost označení CE. Na hračkách, jejich obalu nebo návodu k použití se dále uvádějí upozornění na nebezpečí a bezpečnostní pravidla podle přílohy č. 3 k tomuto nařízení. Při uvádění hraček na trh se tato upozornění a informace podle odstavce 1 uvádějí v jazyce některého členského státu Evropské unie. Uvedení těchto údajů v dalších jazycích může být vyžadováno právními předpisy jednotlivých členských států Evropské unie.

Označení CE na hračce vyjadřuje, že výrobek splňuje technické požadavky stanovené ve všech právních předpisech, které se na něj vztahují a které toto označení stanovují nebo umožňují, a že byl při posouzení jeho shody dodržen stanovený postup. Jestliže však jeden nebo několik právních předpisů po přechodnou dobu připouští, aby výrobce zvolil, kterými ustanoveními se bude řídit, pak označení CE vyjadřuje shodu pouze s těmi právními předpisy nebo jejich ustanoveními, které výrobce použil. V tomto případě musí být v dokumentaci, upozorněních nebo návodech, požadovaných dotýčnými právními předpisy a příložených k příslušným výrobkům, nebo, není-li to možné, na jejich obalech, uvedeny údaje o odpovídajících právních předpisech Evropských společenství nebo jejich ustanoveních, které výrobce použil⁷. Dále viz. Příloha 1

4.5 Orgány dozoru a jejich působnost

Dozor nad tím, zda na trh a do oběhu jsou uváděny bezpečné výrobky, provádějí podle působnosti, vyplývající z povahy konkrétního výrobku, orgány dozoru stanovené zvláštními právními předpisy. Pokud nelze působnost orgánu dozoru takto stanovit, je k provádění dozoru příslušná Česká obchodní inspekce. Orgány dozoru jsou oprávněny provádět kontroly vlastností výrobků z hlediska bezpečnosti. Za tím účelem jsou oprávněny:

a) vyžadovat potřebné informace a dokumentaci potřebnou k posouzení bezpečnosti a k dohledání původu výrobku od kontrolovaných osob,

---

⁷ Česká republika. Nařízení vlády 19/2003, kterým se stanoví technické požadavky na hračky . In 25/2003. 9/2003 Sb., s. 315-325 .

- b) odebírat výrobek nebo vzorek ze série výrobku a podrobovat je kontrole bezpečnosti,
- c) kontrolovat, zda skutečné vlastnosti výrobku odpovídají požadavkům na bezpečnost,
- d) posuzovat, zda výrobek, jenž má být uveden na trh, obsahuje upozornění na rizika, která použití výrobku může vyvolat,
- e) informovat včas a vhodným způsobem osoby, které mohou být vystaveny riziku vyvolanému výrobkem, o tomto riziku,
- f) po dobu potřebnou k provedení kontroly zakázat uvádění na trh, nabízení nebo vystavování výrobku nebo série výrobku, pokud existují odůvodněné informace, že tento výrobek je nebezpečný,
- g) zakázat uvedení na trh výrobku nebo série výrobku, o nichž bylo prokázáno, že jsou nebezpečné,
- h) nařídit okamžité stažení výrobku nebo série výrobku, jež jsou nebezpečné a které již byly uvedeny na trh; pokud je to nutné, zajistit při splnění stanovených podmínek i jejich zničení,
- i) nařídit zpětné převzetí nebezpečného výrobku od spotřebitele, pokud tak výrobce nebo distributor neučiní.

Postup uvedený v předchozím odstavci lze podle povahy případu uplatnit proti výrobcí, distributorovi, a pokud je to nezbytné, i proti všem dalším dotčeným osobám. Při postupu podle odstavce 1 písm. f) až i) nemají podané námitky nebo odvolání odkladný účinek.

Orgány dozoru jsou oprávněny přijmout opatření, kterým se omezuje uvedení výrobku na trh a do oběhu nebo se nařizuje jeho stažení z trhu a z oběhu nebo zpětné převzetí, i tehdy, existuje-li důkaz, že přes shodu s požadavky na bezpečnost uvedenými v § 3 je výrobek nebezpečný.

Orgán dozoru uloží pokutu až do výše 50 000 000 Kč tomu, kdo

- a) uvede na trh výrobek, který je nebezpečný, nebo
- b) nesplní povinnosti uvedené v tomto zákoně.

Při ukládání pokuty se přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání. Pokuty uložené podle tohoto zákona jsou příjmem státního rozpočtu České republiky.

4. 5. 1 Oznamovací povinnost

Orgány dozoru jsou povinny oznámit výskyt nebezpečného nepotravinářského výrobku Ministerstvu průmyslu a obchodu. Ministerstvo je odpovědné za zajištění systému pro rychlou výměnu informací Evropských společenství (RAPEX) v situacích vážného a bezprostředního rizika pro bezpečnost a ochranu zdraví spotřebitelů plynoucího z výrobků, které nejsou potravinou (dále jen "nepotravinářské výrobky").

Pokud riziko plynoucí z nebezpečného nepotravinářského výrobku může přesáhnout území České republiky, ministerstvo je povinno neprodleně informovat o výskytu takového výrobku Komisi. Pokud ministerstvo obdrží od Komise rozhodnutí o výskytu nebezpečného nepotravinářského výrobku mimo území České republiky, avšak v rámci Evropské unie, oznámí je bez zbytečného odkladu příslušnému orgánu dozoru, který ve lhůtě do 20 kalendářních dnů zakáže uvedení výrobku na trh nebo do oběhu nebo nařídí stažení takového výrobku z trhu nebo z oběhu, pokud v rozhodnutí Komise není stanovena odlišná lhůta. K zajištění fungování systému rychlé výměny informací stanoví vláda svým nařízením postupy, obsah a formu informace o výskytu nepotravinářských výrobků, které jsou nebezpečné. Výše uvedená ustanovení se nevztahují na léčiva a na oznamování nežádoucích příhod zdravotnických prostředků podle zvláštních předpisů.

Zaměstnanci příslušných ministerstev a orgánů dozoru jsou povinni zachovávat mlčenlivost o informacích získaných v rámci jejich působnosti v oblasti obecné bezpečnosti výrobků, s výjimkou informací, které musí být zveřejněny v zájmu ochrany zdraví a bezpečnosti spotřebitelů a v zájmu zajištění účinné kontroly trhu a činnosti orgánů dozoru⁸.

4. 5. 2 Úkoly a oprávnění celních orgánů a orgánů dozoru

Celní orgány kontrolují u výrobků navržených k propuštění do režimu volného oběhu,

- a) zda výrobek nebo série výrobku má znaky, které vyvolávají podezření na existenci vážného a bezprostředního ohrožení zdraví a bezpečnosti při použití tohoto výrobku za běžných a předvídatelných podmínek, nebo
- b) zda výrobek je doprovázen dokumentací a je označen v souladu s právními předpisy.

---

⁸ Česká republika. Zákon 102/2001 Sb. o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků) . In 41/2001, s. 15-29.

Při zjištění, že výrobek nebo série výrobku vykazuje nedostatky podle odstavce 1 písm. a) nebo b), celní orgán přeruší řízení o propuštění zboží do volného oběhu a bezodkladně požádá příslušný orgán dozoru o závazné stanovisko, zda výrobek nebo série výrobku odpovídá požadavkům podle odstavce 1 písm. a) nebo b) a je označen ve smyslu § 4, zákona o obecné bezpečnosti výrobků (průvodní dokumentace a příslušné označení). Proti rozhodnutí o přerušení řízení nejsou připuštěny opravné prostředky.

V případě, že orgán dozoru zjistí, že výrobek odpovídá bezpečnostním požadavkům podle výše jmenovaného zákona, vydá o tom pro celní orgán závazné stanovisko. Jestliže celní orgán nebyl do 3 pracovních dnů po přerušení řízení o uvolnění výrobku vyzooměn o žádném opatření, včetně preventivního, učiněném orgánem dozoru, má se za to, že výrobek je bezpečný. Jestliže orgán dozoru zjistí, že výrobek je nebezpečný, vydá o tom pro celní orgán bezodkladně závazné stanovisko. Celní orgán rozhodne o nepropuštění zboží do volného oběhu a připojí na průvodní dokumentaci k tomuto výrobku doložku s následujícím textem: "Nebezpečný výrobek - uvolnění k volnému oběhu není povoleno - Nařízení (ES) č. 765/2008". Pokud orgán dozoru zjistí, že výrobek nesplňuje požadavky uvedené v odstavci 1 písm. b), vydá o tom pro celní orgán závazné stanovisko. Celní orgán připojí na průvodní dokumentaci k tomuto výrobku doložku s textem: "Výrobek není ve shodě - uvolnění k volnému oběhu není povoleno - Nařízení (ES) č. 765/2008". Jestliže se jedná o výrobek podléhající zkáze, jsou dozorové a celní orgány povinny zajistit, aby podmínky pro jeho skladování odpovídaly povaze výrobku a minimalizovaly případné škody. Celní orgány nepropustí do režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku nebezpečný výrobek, jehož vývoz je rozhodnutím Komise zakázán.

Pokud celní orgány v rámci své kontrolní činnosti podle zvláštních právních předpisů zjistily výrobky, u kterých pojalý podezření, že jsou nebezpečné podle odstavce 1 písm. a), nebo které nebyly vybaveny dokumentací podle odstavce 1 písm. b), a je prokázáno, že se nejedná o výrobky pod celním dohledem, jsou oprávněny na základě tohoto zjištění výrobky zajistit. Zjištění a zajištěné výrobky postoupí příslušnému orgánu dozoru k provedení dalších opatření⁹.

---

⁹ Česká republika. Zákon 102/2001 Sb. o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků). In 41/2001, s. 15-29.

4. 5. 3 Orgány dovozu

Podle § 7 odst. 1 věty druhé zákona o obecné bezpečnosti výrobků je dozor nad tím, zda jsou na trh a do oběhu uváděny bezpečné výrobky, prováděn orgány dozoru, které jsou stanoveny zákonem o obecné bezpečnosti výrobků nebo zvláštními právními předpisy. Působnost orgánů dozoru vyplývá z konkrétní povahy výrobku. Orgány dozoru jsou:

a) Česká obchodní inspekce

Na základě ustanovení § 7 odst. 1 zákona o obecné bezpečnosti výrobků a § 18 odst. 1 zákona o technických požadavcích na výrobky je ČOI dozorovým orgánem pro výrobky, které nejsou uvedeny v následujícím výčtu (léky, léčiva a biopreparáty, výrobky a materiály pro styk s potravinami, kosmetické přípravky, zboží pro děti do 3. let, zbraně, střelivo, výbušniny, pyrotechnika). Mezi předměty zájmu ČOI tedy patří tedy ostatní předměty běžné spotřeby, spotřební elektronika a ostatní domácí spotřebiče. Dalším významným druhem výrobků jsou hračky. Česká obchodní inspekce kontroluje:

- zda při uvádění stanovených výrobků na trh byly podle zvláštního právního předpisu výrobky řádně opatřeny stanoveným označením, popřípadě zda k nim byl vydán či přiložen stanovený dokument, zda vlastnosti stanovených výrobků uvedených na trh odpovídají stanoveným technickým požadavkům a zda v souvislosti s označením stanoveného výrobku byly splněny i požadavky stanovené zvláštními právními předpisy,
- zda nedochází ke klamání spotřebitele,
- zda výrobky uváděné na trh jsou bezpečné.

b) Státní ústav pro kontrolu léčiv

Na základě ustanovení § 7 odst. 1 zákona o obecné bezpečnosti výrobků a § 9 odst. 2 písm. h) zákona č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je SUKL dozorovým orgánem pro humánní léčivé přípravky. Posláním ústavu je v zájmu ochrany zdraví občanů zajistit, aby v ČR byla dostupná pouze farmaceuticky jakostní, účinná a bezpečná humánní léčiva, a podílet se na tom, aby v ČR byly používány pouze bezpečné a funkční zdravotnické prostředky.

c) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv

Na základě ustanovení § 7 odst. 1 zákona o obecné bezpečnosti výrobků a § 12 odst. 2 písm. i) zákona o léčivech je USKVBL dozorovým orgánem pro veterinární léčivé přípravky. Zřizovatelem Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv je Ministerstvo zemědělství ČR. Činnost Ústavu pro státní kontrolu veterinárních

biopreparátů a léčiv je založena a vychází z obecně závazných právních předpisů - zejména zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů. Ústav tak vykonává činnost v oblasti regulace veterinárních léčiv, veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků.

d) Orgány ochrany veřejného zdraví (Krajské hygienické stanice)

Na základě ustanovení § 7 odst. 1 zákona o obecné bezpečnosti výrobků, ustanovení hlavy V oddílu 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 258/2000 Sb.“) a § 23 odst. 4 zákona na ochranu spotřebitele, jsou OOVZ dozorovým orgánem pro *předměty běžného užívání (výrobky určené pro styk s potravinami, kosmetické přípravky, výrobky pro děti do 3. let – vyjma hraček (ČOI) a potravin (SZPI))*.

e) Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva

Na základě ustanovení § 7 odst. 1 zákona o obecné bezpečnosti výrobků, § 17 odst. 3 písm. a) a g) a odst. 5 písm. a) zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ověřování střelných zbraní“) a § 23 odst. 9 zákona o ochraně spotřebitele, je ČUZZS dozorovým orgánem pro střelné zbraně, střelivo a pyrotechnické výrobky. Úřad je přímo podřízený Ministerstvu průmyslu a obchodu České republiky a provádí ověřování a odborné činnosti v oborech střelné zbraně, střelivo, pyrotechnické výrobky, výbušniny, střeliviny a ochranné prostředky odolné vůči střelám, střepinám a nožům.

f) Český báňský úřad

Na základě ustanovení § 7 odst. 1 zákona o obecné bezpečnosti výrobků a § 40 odst. 5 písm. e) zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hornické činnosti“), je ČBU dozorovým orgánem pro výbušniny, výbušné předměty a pomůcky.

4. 5. 4 Modelový příklad spolupráce celních orgánů s Českou obchodní inspekcí (nepotravinářské výrobky, hračky)

Pokud celní úřad u stanoveného výrobku nebo jiného nepotravinářského výrobku, který je navržen k propuštění do volného oběhu, pojme podezření, že výrobek vykazuje znaky nebezpečného výrobku nebo že není doprovázen dokumentací a řádně označen ve smyslu § 4 a § 11 odst. 1 písm. a) a b) zákona o obecné bezpečnosti výrobků, postupuje následujícím způsobem:

1. vyplní formulář „Sdělení celního úřadu o přerušení řízení o propuštění zboží do volného oběhu“ a odešle jej na e-mailovou adresu dispecink@coi.cz,
2. dohodne se s příslušným inspektorátem ČOI (inspektor ČOI bude kontaktovat osobu uvedenou na formuláři) na konkrétním postupu realizace kontroly za účelem vydání závazného stanoviska, zejména na místě a času provedení kontroly inspektorů pracovní skupiny ČOI,
3. provede po obdržení „Závazného stanoviska České obchodní inspekce“ vhodná opatření dle výsledků plynoucích z obdrženého Závazného stanoviska (výrobek je možné, či není možné propustit do režimu volného oběhu). Závazné stanovisko České obchodní inspekce je obvykle přijímáno elektronickou poštou a je na něm vyznačeno, že originál dokumentu byl řádně podepsán oprávněným pracovníkem. Pokud nelze výše uvedené stanovisko přijmout elektronickou poštou, je možno jej přijmout faxem, kdy originál dokumentu byl řádně podepsán oprávněným pracovníkem a opatřen úředním razítkem. Následně pak připojí po obdržení originálu „Závazného stanoviska České obchodní inspekce“ tento formulář jako nedílnou přílohu k předloženému celnímu prohlášení¹⁰.

4. 6 Databáze nebezpečných výrobků RAPEX

RAPEX je rychlý evropský výstražný informační systém o nebezpečných spotřebitelských výrobcích nepotravinářského charakteru, výjimkou jsou farmaceutické výrobky. Slouží k oznamování přímého i nepřímého rizika ohrožení zdraví nebo bezpečnosti spotřebitelů, kteří by se s nebezpečnými výrobky dostali do styku.

---

¹⁰ Česká republika. Služební předpis č. 40/2006 - Postup celních orgánů při provádění dohledu nad obecnou bezpečností výrobků. In *Věstník CS č. 59/2006*. 2006, 59, s. 1-14

Cílem RAPEXu je zajistit rychlou výměnu informací mezi členskými státy EU a Komisí o opatřeních, která členské státy přijaly, aby zabránily, omezily nebo podmínily uvádění na trh nebo používání výrobků, jež mohou představovat výše uvedená rizika. Součástí oznamování do systému RAPEX jsou vedle donucovacích opatření uložených příslušnými dozorovými orgány také dobrovolná opatření výrobců a distributorů.

Právní základ RAPEXu je dán Směrnicí Rady o všeobecné bezpečnosti výrobků (2001/95/ES) a v České republice je implementován zákonem č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a nařízením vlády ČR č. 396/2004 Sb., o postupech, obsahu a formě informace o výskytu nebezpečných nepotravinářských výrobků.

Nebezpečné výrobky, které byly zjištěny na trhu EU dozorovými orgány členských států, jsou předmětem vzájemného oznamování mezi členskými státy. K tomuto účelu byla Evropskou Komisí zřízena databáze RAPEXu. Pro evropské spotřebitele je Rapex na adrese:

http://ec.europa.eu/consumers/dyna/rapex/rapex_archives_en.cfm

tato informace k dispozici v angličtině. Kopie této veřejné databáze přeložená do češtiny je pro české spotřebitele k dispozici na stránkách Sdružení ochrany spotřebitelů ČR:

<http://www.spotrebitel.info/rapex.php>

Pro spotřebitele je nutno na tomto místě dodat, že informace z těchto databází nemohou být v žádném případě platným podkladem pro uplatnění zákonného nároku spotřebitele na vrácení výrobku prodejci oproti vrácení kupní ceny a případné náhrady škody. Takovým podkladem může být pouze oznámení nebezpečného výrobku příslušným národním dozorovým orgánem (například ČOI), který na základě vlastních podkladů a zjištění zahájil proti odpovědnému dodavateli či distributorovi správní řízení¹¹.

Pokud členský stát přijme nebo se rozhodne přijmout, doporučit nebo s výrobcí a distributory na povinném nebo dobrovolném základě dohodnout opatření nebo akce, kterými na svém území z důvodu vážného rizika zamezí případnému uvedení výrobku na trh nebo jeho používání, omezí toto uvedení nebo používání nebo je podrobí zvláštním podmínkám, neprodleně je prostřednictvím systému RAPEX oznámí Komisi. Rovněž neprodleně uvědomí Komisi o změně nebo zrušení takového opatření nebo akce.

Usoudí-li oznamující členský stát, že účinky rizika nepřesáhnou nebo nemohou přesáhnout jeho území, oznámí dotyčná opatření, jestliže zahrnují informace, které

---

¹¹ [Http://www.coi.cz](http://www.coi.cz) [online]. 2005 [cit. 2010-09-17]. [Http://www.coi.cz/cs/spotrebitel/rapex.html](http://www.coi.cz/cs/spotrebitel/rapex.html). Dostupné z WWW: <<http://www.coi.cz>>.

pravděpodobně budou z hlediska bezpečnosti výrobku členské státy zajímat, a zejména jestliže jsou odezvou na nové riziko, které doposud nebylo v jiných oznámeních ohlášeno. Přístup k systému RAPEX je otevřen kandidátským zemím, třetím zemím nebo mezinárodním organizacím v rámci dohod mezi Společenstvím a těmito zeměmi nebo mezinárodními organizacemi, a to způsobem stanoveným v těchto dohodách. Všechny tyto dohody musí být založeny na vzájemnosti a musí obsahovat ustanovení o důvěrnosti odpovídající ustanovením používaným ve Společenství.

Při oznámení viz. předchozí odstavec poskytnou členské státy veškeré dostupné podrobné informace. Oznámení musí obsahovat zejména tyto informace:

- a) informace umožňující identifikaci výrobku;
- b) popis souvisejícího rizika, včetně souhrnu výsledků všech zkoušek/analýz a jejich závěrů, které jsou důležité pro posouzení úrovně rizika;
- c) případně povahu a trvání přijatých nebo rozhodnutých opatření nebo akcí;
- d) informace o dodavatelských řetězcích a distribuci výrobku, zejména o zemích určení.

Pro předání těchto informací musí být použit zvláštní jednotný formulář určený pro oznámení.

Pokud členský stát uvědomil Komisi o vážném riziku před rozhodnutím přijmout opatření, je povinen Komisi do 45 dnů uvědomit o tom, zda tuto informaci potvrzuje nebo mění.

Po obdržení oznámení dle odst. 1 sdělí členské státy Komisi nejpozději ve lhůtě 15. dnů:

- a) zda byl výrobek uveden na trh na jejich území;
- b) jaká opatření ohledně daného výrobku mohou přijmout vzhledem k okolnostem v jejich zemi, přičemž uvedou důvody, včetně každého odlišného posouzení rizika nebo každé další zvláštní okolnosti, které opravňují jejich rozhodnutí, zejména neexistenci akce nebo dalších kroků;
- c) všechny příslušné dodatečné informace, které získaly o dotyčném riziku, včetně výsledků všech provedených zkoušek nebo analýz.

Odpovědnost za poskytnuté informace nese oznamující členský stát¹².

---

¹² EU. Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků. In *Official Journal L 011*, 15/01/2002. 2002, L 011, s. 0004 -0017.

4. 6. 1 Lhůty pro předložení a další předávání oznámení do systému RAPEX

Od vnitrostátních kontaktních míst se vyžaduje, aby uvědomily Komisi co nejdříve, nejpozději však do 10 dnů poté, co příslušné orgány přijmou rozhodnutí nebo rozhodnou přijmout opatření týkající se výrobků představujících vážné riziko. Opatření nebo akce provedené na základě dohody mezi orgány a výrobcí nebo distributory by měly být Komisi oznámeny co nejdříve, nejpozději však do 10 dnů od uzavření dohody. Kontaktní místa mají povinnost předat Komisi informace o dobrovolných opatřeních přijatých výrobcí a distributory, která byla z důvodu vážného rizika oznámena příslušným orgánům a která přesahují území členského státu. To by se mělo učinit co nejdříve, nejpozději však do 10 dnů poté, co výrobce nebo distributor uvědomí vnitrostátní orgán.

V případě oznámení vyžadujících okamžitou akci ze strany členských států se od oznamujících vnitrostátních kontaktních míst vyžaduje, aby uvědomila Komisi co nejdříve, nejpozději však do tří dnů od přijetí opatření. Tomuto typu oznámení by měl vždy předcházet telefonát na číslo mobilního telefonu systému RAPEX při Komisi (zejména během víkendů a volných dnů). Informace o vážných rizicích, které mají být vyměněny v rámci systému RAPEX je třeba předat Komisi co nejdříve, nejpozději však do 10 dnů poté, co bylo kontaktní místo informováno. Od vnitrostátních kontaktních míst se vyžaduje, aby uvědomila Komisi co nejdříve, nejpozději však do 15 dnů poté, co příslušné orgány přijmou rozhodnutí nebo rozhodnou přijmout opatření omezující uvedení výrobků na trh nebo jejich používání z důvodu rizika, které není vážné.

Tyto lhůty se vztahují na výměnu informací mezi vnitrostátními kontaktními místy a Komisí. Nezohledňují přitom vnitrostátní lhůty používané uvnitř členských států (například mezi místními a ústředními orgány). Na vnitrostátní úrovni by měla být přijata vhodná pravidla s cílem zajistit rychlé předávání informací mezi různými vnitrostátními orgány odpovědnými za bezpečnost výrobků. Tyto lhůty platí nezávisle na jakémkoliv odvolání podaném výrobcem nebo distributorem nebo na požadavcích na úřední zveřejnění.

Komise předá oznámení kontaktním místům pouze tehdy, jestliže oznamující členský stát poskytnul základní informace. Bez těchto základních informací nejsou ostatní členské státy schopny zajistit žádná následná opatření.

Komise bude s obdrženou informací zacházet podle následujících stupňů naléhavosti:

1. oznámení vyžadující od členských států okamžitou akci zpracuje Komise přednostně a předá je členským státům co nejdříve, nejpozději však do tří dnů od obdržení,
2. varovná oznámení (článek 12 směrnice o obecné bezpečnosti výrobků) budou předána členským státům do pěti dnů od obdržení. Tato kategorie zahrnuje opatření nebo akce provedené příslušnými orgány, dohody o akci mezi příslušnými orgány a výrobci a distributory a dále dobrovolná opatření přijatá výrobci a distributory související s výrobkem, který představuje vážné riziko,
3. ostatní informace o vážných rizicích vyměňované v rámci systému RAPEX budou předány do pěti dnů od obdržení,
4. oznámení předložená v souladu s článkem 11 směrnice o obecné bezpečnosti výrobků zašle Komise do 15 dnů od obdržení. Tato oznámení se týkají opatření přijatých orgány, která omezují uvedení výrobků nezpůsobujících vážné riziko na trh nebo která vyžadují jejich stažení nebo zpětné převzetí.

Od členských států se vyžaduje, aby oznámily Komisi všechny změny opatření nebo akcí nebo jejich zrušení nejpozději do pěti dnů poté, co příslušné orgány přijmou rozhodnutí změnit nebo zrušit opatření. Členské státy mohou Komisi poskytnout informaci předtím, než rozhodnou opatření přijmout, jak je stanoveno v čl. 12 odst. 1 třetím pododstavci směrnice o obecné bezpečnosti výrobků. Členský stát tuto informaci potvrdí nebo změní do 45 dnů od prvního sdělení (bod 4 přílohy II směrnice o obecné bezpečnosti výrobků)¹³.

4. 7 Požadavky na bezpečnost vybraných výrobků (hračky)

Hračky mohou být uvedeny na trh pouze tehdy, jestliže neohrožují bezpečnost nebo zdraví uživatelů nebo třetích osob při používání určeným způsobem nebo způsobem předvídatelným s ohledem na obvyklé chování dětí. Na trh nesmějí být uvedeny hračky, které nespĺňují technické požadavky uvedené dále v textu. Hračky musí vyhovovat bezpečnostním a zdravotním podmínkám ve stavu, v němž se uvádí na trh, a to s přihlédnutím k době předvídatelného a obvyklého používání. Základní požadavky se

---

¹³ EU. Rozhodnutí Komise 2004/418/ES ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví pokyny pro řízení systému Společenství pro rychlou výměnu informací (RAPEX) a pro oznámení předkládaná v souladu s článkem 11 směrnice 2001/95/ES. In *Official Journal L 208*, 10/06/2004 P. . 2004, L 208, s. 0073-0100.

považují za splněné, pokud jsou hračky ve shodě s harmonizovanými českými technickými normami, popřípadě zahraničními technickými normami přejímajícími v členských státech Evropské unie harmonizované evropské normy.

Výrobky, které se nepovažují za hračky:

1. Vánoční ozdoby.
2. Modely originálních výrobků, vyrobené ve zmenšeném měřítku a určené pro dospělé sběratele.
3. Náčiní určené k hromadnému používání na hřištích.
4. Sportovní potřeby.
5. Vybavení pro vodní sporty pro použití v hluboké vodě.
6. Folklorní a dekorativní panenky a ostatní podobné výrobky pro dospělé sběratele.
7. „Profesionální“ hračky instalované na veřejně přístupných místech (nákupní střediska, nádraží a podobně).
8. Skládačky (puzzle) sestávající z více než 500 částí nebo bez obrázku, určené pro specialisty.
9. Vzduchové pušky a vzduchové pistole.
10. Ohňostrojné výrobky včetně kapslí
11. Praky a katapulty.
12. Soupravy šipek s kovovými hroty.
13. Elektrické trouby, žehličky a ostatní funkční výrobky pracující se jmenovitým napětím vyšším než 24 V.
14. Výrobky s topnými články určené k didaktickým účelům pod dohledem dospělých.
15. Vozidla se spalovacími motory.
16. Hračky na principu parního stroje.
17. Jízdní kola určená pro sport nebo cestování na veřejných komunikacích.
18. Videohry se jmenovitým napětím vyšším než 24 V, určené k připojení k televizním přijímačům.
19. Dětská šidítka.
20. Věrné napodobeniny skutečných střelných zbraní.
21. Módní dětská bižuterie.

4. 7. 1 Základní požadavky na bezpečnost hraček

V souladu s předpisy musí být zajištěna ochrana uživatelů hraček a třetích osob před ohrožením zdraví a před nebezpečím úrazu za předpokladu, že hračky jsou používány určeným způsobem nebo způsobem předvídatelným s ohledem na obvyklé chování dětí. Jedná se o rizika, která

- a) souvisí s návrhem, konstrukcí nebo chemickým složením hračky,
- b) vyplývají z použití hračky a nemohou být zcela vyloučena úpravou její konstrukce a chemického složení, aniž by se tím změnila její funkce nebo odstranily její základní vlastnosti.

Stupeň nebezpečí při používání hračky musí být přiměřený schopnostem uživatele a případného dohledu. To platí zejména pro hračky, které jsou svou funkcí, rozměry a charakteristikami určené pro děti mladší 36 měsíců. K zachování této zásady musí být určen minimální věk uživatelů hračky nebo musí být v případě potřeby uvedeno, že hračka smí být používána pouze pod dohledem dospělých. Štítky na hračkách nebo na jejich obalech a návody k použití k nim připojené musí plně a účinně upozorňovat uživatele nebo jejich dohled na nebezpečí, která z jejich použití vyplývají, a na způsoby, jak se těchto nebezpečí vyvarovat. Návody k použití musí být uvedeny v jazyce některého členského státu Evropské unie.

Hračky a jejich součásti a u připevnitelných hraček jejich ukotvení musí mít požadovanou mechanickou pevnost, popřípadě požadovanou odolnost, aby při použití odolaly namáhání a po případném zlomení nebo zdeformování nemohly přivodit poranění nebo úraz. Hračky musí být konstruovány a vyrobeny tak, aby nebezpečí úrazu vlivem pohybu jejich částí bylo co možno nejmenší. Hračky a jejich části a všechny oddělitelné součásti hraček jednoznačně určených pro děti mladší 36 měsíců musí mít takové rozměry, aby nemohly být spolknuty nebo vdechnuty. Hračky, jejich součásti a obal, ve kterém jsou hračky a jejich součásti zabaleny pro maloobchod, musí být upraveny tak, aby bylo vyloučeno jakékoliv nebezpečí uškrcení nebo udušení. Hračky, které jsou určeny k použití v mělké vodě a jsou vhodné k tomu, aby dítě nesly na vodě nebo udržely nad vodou, musí být konstruovány a vyrobeny tak, aby riziko ztráty této schopnosti plout a poskytnout dítěti oporu bylo při doporučeném způsobu použití co možno nejmenší.

Hračky, které vzhledem k vlastnostem nepostradatelným pro její použití obsahují nebezpečné látky nebo přípravky ve smyslu zvláštního právního předpisu, zejména

materiály a vybavení pro chemické pokusy, modelářství, modelování z plastu nebo keramiky, smaltování, fotografické práce nebo podobné činnosti, nesmějí obsahovat žádné látky nebo přípravky, které by se mohly stát hořlavými po úniku těkavých nebo hořlavých složek. Hračky musí být konstruovány a vyrobeny tak, aby při použití podle § 2 odst. 1 nepředstavovaly nebezpečí pro zdraví, popř. nemohly vytvářet nebezpečí úrazu vlivem požití, při spolknutí, vdechnutí nebo při styku s pokožkou, se sliznicemi nebo při vniknutí do očí.

Elektrické hračky nesmějí být napájeny elektrickým proudem o jmenovitém napětí vyšším než 24 V a žádná část hračky nesmí tuto hodnotu přesáhnout. Elektrické hračky musí být navrženy a konstruovány tak, aby při dosažení maximální teploty každého přístupného povrchu nemohla tato teplota při dotyku způsobit popáleniny.

Hračky, které by mohly být nebezpečné pro děti mladší 36 měsíců, musí být opatřeny upozorněním, například: „Nevhodné pro děti mladší 36 měsíců" nebo „Nevhodné pro děti mladší tří let", spolu se stručnou informací o druhu nebezpečí, které toto omezení vyžaduje. Tato informace může být rovněž uvedena v návodu k použití¹⁴.

4. 8 Dohled nad dovozem nebezpečných potravin neživočišného původu celními orgány

Potravinou se rozumí jakákoli látka nebo výrobek, zpracované, částečně zpracované nebo nezpracované, které jsou určeny ke konzumaci člověkem nebo u nichž lze důvodně předpokládat, že je člověk bude konzumovat. Mezi potraviny patří nápoje, žvýkačky a jakékoli látky včetně vody, které jsou úmyslně přidávány do potraviny během její výroby, přípravy nebo zpracování. Potraviny nezahrnují:

a) krmiva;

b) živá zvířata, pokud nejsou připravena pro uvedení na trh k lidské spotřebě;

---

¹⁴ Česká republika. Nařízení vlády 19/2003, kterým se stanoví technické požadavky na hračky . In 25/2003. 9/2003 Sb., s. 315-325 .

- c) rostliny před sklizní;
- d) léčivé přípravky
- e) kosmetické prostředky;
- f) tabák a tabákové výrobky;
- g) omamné a psychotropní látky

Celní úřady kontrolují u zásilek potravin nebo surovin pro potravinářské účely navržených k propuštění do režimu volného oběhu:

- a) zda je k zásilce přiloženo osvědčení, popř. doplňkové doklady, které jsou ve shodě s požadavky závazných předpisů Evropských společenství (dále jen „ES“),
- b) zda zásilka odpovídá předloženému osvědčení,

Celní úřad neprodleně informuje místně příslušný inspektorát SZPI, o zásilkách navržených k propuštění do režimu volného oběhu, bude-li se jednat o vybrané druhy potravin nebo surovin pro potravinářské účely ze třetích zemí, pro jejichž dovoz Evropská komise stanovuje formou předpisů ES zvláštní podmínky, tak aby mohl místně příslušný inspektorát SZPI provést v souladu s předpisy ES předepsané kontroly. Seznam komodit, při jejichž dovozu musí být předloženo v souladu s platnými právní předpisy ES osvědčení, případně předepsaná dokumentace, je uveden v Příloze 2 a 3.

V případech, kdy předpisy ES stanovují schválená místa pro propuštění vybraných potravin a surovin do volného oběhu v rámci ES, poskytuje příslušnému inspektorátu SZPI informace o zásilkách navržených k propuštění do režimu volného oběhu celní úřad, který je pro tyto účely určen jako vstupní místo na území ČR.

Právními předpisy ES, byl stanoven v ČR jako schválené místo vstupu Celní úřad Praha D5. Potravinami nebo surovinami pro potravinářské účely, které lze dovážet pouze přes Celní úřad Praha D5, se rozumí vybrané druhy potravin z některých třetích zemí, na které se podle příslušných předpisů ES vztahuje povinnost předložit doklady osvědčující jejich zdravotní nezávadnost, provést úřední kontrolu ve stanoveném rozsahu a jejichž dovoz lze uskutečnit pouze přes jedno ze vstupních míst stanovených těmito předpisy. Výše uvedené druhy potravin lze předložit k celnímu řízení, jehož účelem je propuštění do volného

oběhu, pouze u Celního úřadu Praha D5, který kontroluje, zda je celní prohlášení doloženo doklady stanovenými příslušnými předpisy ES (např. osvědčení o zdravotní nezávadnosti, výsledky úředního odběru vzorku a analýzy, zdravotní certifikát) a o každém dovozu takového zboží informuje místně příslušný inspektorát SZPI, a vyžádá si jeho stanovisko k předmětné zásilce. Každá zásilka, která má být podrobena kontrole před propuštěním do volného oběhu, smí být zadržována nejdéle 15 pracovních dní od chvíle, kdy je dovoz zásilky oznámen a zásilka je připravena pro odběr vzorku.

4. 8. 1 Postup celních úřadů při dovozu zelených banánů ze třetích zemí

Podle článku 3 nařízení č. 2898/95 jsou banány dovezené ze třetích zemí před propuštěním do volného oběhu předmětem kontrol shody s normami jakosti ES. Kontrolu shody provádí SZPI. Na základě ustanovení čl. 7 nařízení č. 2898/95 se neprovádí kontrola shody s normami jakosti ES u těch subjektů, kterým bylo vydáno osvědčení (viz. Příloha 4). V rámci ČR vydává osvědčení SZP. Vydaná osvědčení v jednom členském státě EU jsou platná v rámci celého ES. Pracovník, jemuž bylo předloženo osvědčení (příp. úředně ověřená kopie) vydané SZPI, provede ověření údajů uvedených na osvědčení, s údaji v seznamu subjektů. Seznam subjektů, kterým SZPI vydala osvědčení, je k dispozici na intranetových stránkách odboru 22 GŘC (Odbor 22 Integrovaných kontrol a společné zemědělské politiky / Navigace oddělení 222 / Agendy oddělení 222 / Bezpečnost potravin / Ostatní), který zajišťuje jeho pravidelnou aktualizaci na základě zaslaných informací od SZPI.

Pokud je při dovozu zelených banánů ze třetích zemí předloženo platné osvědčení vydané SZPI, celní úřad nekontaktuje místně příslušný inspektorát SZPI za účelem zaslání stanoviska a provedení kontroly shody jakosti a propustí zelené banány dovážené ze třetích zemí do volného oběhu. Celní úřad si pořídí kopii osvědčení, na kterou příslušný pracovník doplní své jméno a příjmení, otisk služebního razítka a poznámku „Ověřeno v seznamu subjektů“. Takto ověřenou kopii si celní úřad ponechá ve své evidenci. V případě předložení osvědčení (příp. úředně ověřené kopie) vydaného v jiném členském státě EU, celní úřad nekontaktuje místně příslušný inspektorát SZPI za účelem zaslání stanoviska a provedení kontroly shody jakosti a propustí zelené banány dovážené ze třetích zemí do volného oběhu. U těchto osvědčení však není možné ověření údajů v seznamu subjektů. Celní úřad si pořídí kopii osvědčení, na kterou příslušný pracovník doplní své jméno a

příjmení, otisk služebního razítka a poznámku „Souhlasí s originálem“. Takto ověřenou kopii si celní úřad ponechá ve své evidenci. V případě, že při dovozu zelených banánů ze třetích zemí není předloženo osvědčení, bude informován příslušný inspektorát SZPI¹⁵.

4. 8. 2 Státní zemědělská a potravinářská inspekce (SZPI)

SZPI kontroluje, v rámci stanovených kompetencí, potraviny, suroviny k jejich výrobě, zemědělské výrobky a tabákové výrobky. Tyto kompetence se vztahují na výrobu, skladování, přepravu i prodej (včetně dovozu). Takto komplexně pojatá kontrola umožňuje účinně zaměřit pozornost na komodity nebo do míst, kde lze předpokládat nejvíce nedostatků nebo kde lze očekávat nejvyšší efekt kontroly. Jedná se tedy o kontrolu cílenou, jejímž účelem není monitorování, ale ochrana ekonomických zájmů občanů i státu - ochrana spotřebitele před zdravotně závadnými potravinami, před potravinami, které jsou klamavě označené, dále s prošlým datem použitelnosti nebo neznámého původu. Nedílnou součástí cílené kontroly jsou podmínky výroby a prodeje. Pojetí a realizace kontroly potravin vycházejí a odpovídají principům kontroly potravin uplatňovaným ve státech Evropské unie.

Pod pojmem kontrola zdravotní nezávadnosti je zahrnuta kontrola mikrobiologických požadavků a kontrola obsahu cizorodých látek (tedy např. chemických prvků, aditiv, reziduí pesticidů atd.). Pod pojmem kontrola jakosti je zahrnuta kontrola analytických znaků (např. obsah tuku, obsah cukru, vlhkost ap.), kontrola sensorických znaků. Zvlášť se posuzuje správnost označování výrobku.

a) Systém rychlého varování pro potraviny a krmiva RASFF

Systém rychlého varování pro potraviny a krmiva (Rapid Alert System for Food and Feed – RASFF) funguje na základě Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. **178/2002**, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin). Fungování tohoto systému je v České republice (podrobně) upraveno RASFF je vzájemně propojenou sítí, která spojuje členské země Evropské unie (EU) s Evropskou komisí (EK)

---

¹⁵ Česká republika. Služební předpis č. 39/2006 - Postup celních orgánů při provádění celního dohledu nad bezpečností potravin neživočišného původu. In *Věstník CS č. 59/2006*. 2006, 59, s. 32-45.

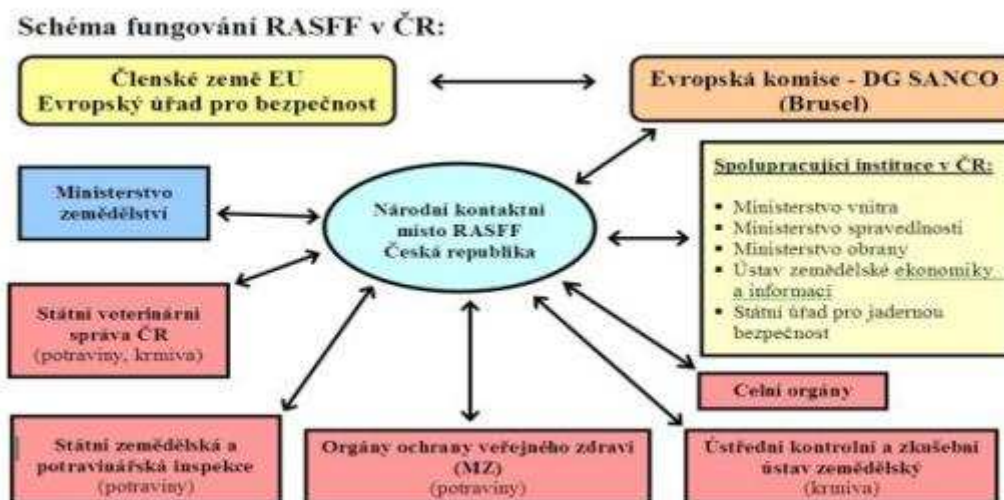
a Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (EFSA). Hlavním cílem tohoto systému je zabránit ohrožení spotřebitele nebezpečnými potravinami nebo (zprostředkovaně) krmivy.

Státní zemědělská a potravinářská inspekce (SZPI) je podle §15 odst. 4 zákona č.110/97 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění pozdějších předpisů, národním kontaktním místem v systému rychlého varování. Národní kontaktní místo soustřeďuje informace ze všech dozorových orgánů nad potravinami a krmivy v ČR: Státní veterinární správy, SZPI, orgánů ochrany veřejného zdraví a Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského. S Národním kontaktním místem spolupracují také další účastníci národního systému rychlého varování: Generální ředitelství cel, Státní úřad pro jadernou bezpečnost, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany, Ministerstvo spravedlnosti a Ústav zemědělských a potravinářských informací. Koordinačním místem je sekretariát koordinační skupiny bezpečnosti potravin při Ministerstvu zemědělství. Tok informací o výskytu nebezpečných výrobků je obousměrný, dozorové orgány ČR se prostřednictvím národního kontaktního místa dozvídají o nebezpečných výrobcích, které mohou být na českém trhu a v rámci svých pravomocí následně provádí kontrolu. Evropská komise je pak zpětně informována o skutečnostech, které byly v návaznosti na informaci z EU zjištěny a o uložených opatřeních. Dojde-li ke zjištění výskytu nebezpečného výrobku některým z dozorových orgánů v ČR, odesílá Národní kontaktní místo do EK informace získané od jednotlivých účastníků národního systému. Česká republika je pak zpětně informována o kontrolních zjištěních v členských státech EU¹⁶.

---

¹⁶ [Http://www.szpi.gov.cz](http://www.szpi.gov.cz) [online]. 2004 [cit. 2010-09-18].
[Http://www.szpi.gov.cz/docDetail.aspx?docid=1002819&docType=ART&nid=11414](http://www.szpi.gov.cz/docDetail.aspx?docid=1002819&docType=ART&nid=11414) . Dostupné z WWW:
<<http://www.szpi.gov.cz>>.

Graf: Schéma fungování systému rychlého varování RASFF:

Zdroj:

<http://www.szpi.gov.cz/docDetail.aspx?docid=1002819&docType=ART&nid=11414> .

Dostupné z WWW: <<http://www.szpi.gov.cz>>.

4. 9 Provádění dozoru v celní praxi

Z poměrně podrobných výše uvedených kapitol plyne, že dané problematice se věnuje náležitá pozornost a existuje řada právních předpisů jak už na úrovni evropské, či národní. Z teoretického úhlu pohledu je tedy uděláno dost a určité sladění národních norem a postupů bylo určitě přínosné. Velkým krokem bylo jistě i zavedení celoevropského informačního systému RAPEX, jehož přínos je neocenitelný právě dnes, v době dostupných informačních technologií a především možnostem internetu. Pokud má někdo pochybnosti o bezpečnosti konkrétního výrobku, nejen že o něm může nalézt potřebné informace, ale zároveň si může na přiložené fotodokumentaci i daný výrobek prohlédnout. Zde je i velkým přínosem existence různých nestátních organizací ochrany spotřebitele, které k již výše zmíněným možnostem jsou schopny poskytnout i odbornou či právní pomoc. Často jsou to pak tyto nestátní subjekty, které dovedou pružněji působit v dané problematice a poskytnout i odpovídající pomoc a servis.

4. 9. 1 Lidský potenciál

Zde by bylo možná dobré, pozastavit se nad tím, jaké možnosti a podmínky má vůbec státní správa vybudované a jak může své konkrétní povinnosti plnit. Předpisy Společenství i ty národní jsou jasně daným právním rámcem, ve kterém se mohou vykonávat činnosti a dohled nad nimi. Tím, že existuje několik úrovní předpisů, může nezdědka vznikat jistý chaos a je problematické se bez řádného proškolení v daných předpisech vůbec orientovat. Tím se otevírá možný problém na straně státních institucí. Na kvalitně vyškolené odborníky se nedostávají odpovídající finanční prostředky, a pokud se sehnat podaří a vyškolí se potřební odborníci, hrozí jejich odchod na vyšší pozice v organizaci, nebo jejich odchod do soukromého sektoru, kde dokáží takto, ze státních prostředků vyškolených odborníků náležitě mzdově ocenit. Je jistě chvályhodné mít vzdělané odborníky na vyšších a odpovědnějších postech, ovšem i na té nejnižší úrovni je třeba zkušených a znalých zaměstnanců, kteří první přicházejí do styku s možným nebezpečným zbožím, umějí jej rozeznat a dokáží si poradit s dalšími následujícími kroky dle platných předpisů. Právě na této nejnižší úrovni, začíná první a velmi důležitý krok k možné ochraně spotřebitele.

Přenesme se nyní do konkrétního prostředí státní organizace, a sice do Celní správy České republiky. V současné době jsou dva možné přístupy k tomu, jak by měl vlastně vypadat zaměstnanec na běžné výkonné funkci. Stále zde ještě existuje model tzv. univerzálního celníka, který se běžně vyzná ve více činnostech najednou a nejen v rámci svého oddělení je schopen nahradit chybějícího kolegu a převzít jeho povinnosti. Tento model vychází z všeobecných znalostí prostředí a na tuto schopnost bylo pamatováno i v oblasti odborného vzdělávání. Souvisí také s dobou před vstupem do EU a platností českých předpisů, které se tolik neměnily a byly již v obecném povědomí zaměstnanců. Se vstupem do EU přišly ovšem i nové předpisy i činnosti, které již nejsou univerzální povahy a nesouvisí již zcela s předchozím užším zaměřením (správa SPD, užší zaměření kontrol stánkových prodejí, mýtné) a je znát snaha o specializaci na konkrétní činnosti.

Otázkou pak zůstává, jak daleko jít se specializací na nejnižších úrovních, zvláště pak v době zeštíhlování státní správy a neustálého poklesu financí pro veřejný sektor. Odbornost je zajisté třeba posilovat, ale rovněž je zapotřebí ponechat prostor pro zvládání každodenních běžných činností. Je nutné si uvědomit, že převážná část klientů celních úřadů jsou podnikatelské subjekty, u nichž se ve velké míře nevyskytují nezákonné a podezřelé dovozy a vývozy zboží, ale pro něž je celní řízení pouze prvním krokem

k dodání zboží na trh. Na méně zatížených celních úřadech se pak může stát, že odborník se k své specializaci dostane jen několikrát ročně a jinak je „ubíjen“ každodenní rutinní činností.

Zde je ovšem možno podotknout, že specialista, který se nechce zabývat rutinou a chce vykonávat pouze činnosti ve své odbornosti několikrát ročně, není příliš prospěšný celku a jediným řešením takto vzniklé situace je postup na vyšší odborný post, čímž se vlastně celá situace dokola opakuje.

Smyslem předchozího textu byla hlavně úvaha o možných přístupech k činnostem zaměstnanců, jestli preferovat odbornost na úkor rutiny nebo podpořit univerzalitu. V praxi se vyskytuje syntéza obou přístupů. Důležité je posílení schopnosti vědět jak se zachovat, jaké jsou možnosti řešení a jestli je řešení právně a reálně proveditelné. Velmi důležitá je pak hlavně v kontrolní činnosti iniciativa a potřeba dotáhnout načatou věc k přijatelnému řešení a v neposlední řadě osobní kvality člověka, protože sebezkušenější specialista je k ničemu, pokud nemá zájem na kvalitní práci. Velice důležitá je pak podpora, ale i kontrola ze strany nadřízených.

4. 9. 2 Technické prostředky

Každodenní kontrolní a dozorová činnost a její co nejkvalitnější provádění je na jednu stranu úzce spjata s ochotou, znalostmi a nasazením zaměstnanců, ale důležitou roli v procesu kontroly hrají technické prostředky, zázemí při kontrolní činnosti a zde již si nevystačí jednotlivý příslušník kontrolních orgánů sám, není už to otázkou ani jednotlivých vedoucích oddělení a referátů. Zde do hry musí nutně vstoupit vyšší manažeři organizace, či přímo síly z centrálního vedení.

Nyní je zde prezentována praxe u Celní správy, potažmo u celních úřadů, jako u orgánu prvního stupně, jehož příslušníci přicházejí první do styku s možnými nebezpečnými výrobky. Představme si tedy možnosti celních úřadů při kontrole zboží. Celní správa, se jako každý podobný orgán musí při výkonu své činnosti držet v mantinelech daných zákony, ty obstarávají základní možnosti a povinnosti. Dalšími, bližšími předpisy jsou už samotné vnitřní předpisy (samozřejmě vždy v souladu se zákony), vydávané už přímo z jednotlivých odborů a oddělení Generálního ředitelství cel – GŘC. Zde nastává první možný rozpor v samotném výkonu činností v dané oblasti působnosti. Není zde až tak

nutné připomínat „ ohranou písničku“ v názoru o odtržení centrálních orgánů od běžné praxe, ale do jisté míry se zde i tato možnost vyskytuje. Základní předpoklad pro vydání jakéhokoli služebního předpisu, metodického pokynu apod. je určitá jednotnost podřízených orgánů, stejný druh vykonávané činnosti, stejného technického zázemí i vybavení. Ovšem reálná situace u konkrétních celních úřadů není stejná. Jinak vypadá situace celních úřadů ve velkých průmyslových centrech, jiná je konkrétní činnost v menších městech s menším objemem dovozů a vývozu.

Velká většina importovaného zboží pochází dnes, zejména díky globální ekonomice, ze zemí dálného východu, ovšem jistý podíl si uchovává i zboží ze západní strany polokoule. Vnitřní předpisy jsou do jisté míry koncipovány tak aby zjednodušovaly cestu na trh zboží převážně od velkoobjemových dovozců, přihlašujících zboží k proclení na velkých celních úřadech, zvláště ve velkých městských aglomeracích. Celní kodex společenství (základní celní předpis) umožňuje a při splnění některých podmínek povoluje přidělit dovozci postavení tzv. schváleného dovozce. Podmínky pro přidělení jsou následující – spolehlivost dovozce, solventnost a záruka peněžních prostředků na krytí případného celního dluhu, při porušení podmínek v celním řízení, včasná úhrada celního dluhu, dostatečné zkušenosti v celním řízení a dostatečné zázemí v podobě skladových prostor apod. Pokud se některý subjekt stane schváleným dovozcem, znamená to vlastně značné ulehčení práce jemu i celnímu úřadu. Jím dovezené zboží je dopravcem dovezeno místo k celní kontrole na celním úřadě přímo do skladů dovozce a pak se následně žádá o jeho propuštění na trh. Kontrola takovýchto dovozů je pak minimální a spíše namátková, zaměřená jen na dodržování podmínek, které jsou v povolení o schváleném dovozci. Pak je ovšem i možné, že kontrolní celní orgány několik měsíců nemusí vidět dovážené zboží a celý systém dovozu se soustředí především na kontrolu administrativní, dokladovou. Mezi takovéto schválené dovozce patří pobočky nadnárodních společností sídlící v Praze, Panasonic v Plzni nebo Hyundai v Nošovicích. Takovéto víceméně bezproblémové společnosti jsou celními orgány kladně přijímány, protože přinášejí potřebnou zatíženost a neustálý zdroj práce pro příslušníky celních úřadů.

Existence schválených dovozců pak ovšem přináší i poněkud zkreslený pohled na situaci na ostatních celních úřadech při tvorbě vnitřních předpisů v centru.

Dle znění některých vnitřních aktů to vypadá, že jejich tvůrci poněkud opomněli i existenci menších celních úřadů, kde je situace odlišná od velkých center a aplikace navrhovaných

postupů a řešení není bez problémů. Vzniká tak i paradoxní situace v tom, že vytíženost některých celních úřadů, znemožňuje dovoz zboží menším a méně důvěryhodným dovozcům, kteří se pak přesunují se svými importy na menší celní úřady, často i několik set kilometrů vzdálené od sídla dovozce.

Na těchto periferních celních úřadech, které nemají potřebnou personální kapacitu ani technické zázemí, pak tito dovozci mohou zcela narušit dosavadní chod celního řízení a v několika případech již zaplnili svými dovozy podstatnou kapacitu odbavování, potlačují tradiční místní dovozce a vývozce a přetěžují příslušníky dotčených oddělení celního řízení. Takto zasažené celní úřady nejsou ze své podstaty připraveny na tak masivní dovozy, převážně čínského, mnohdy podezřelého zboží v kontejnerových zásilkách. Celní předpisy automaticky při dovozu zboží počítají, že dovozce má v katastru celního úřadu skladové prostory, kde se zboží při jeho vykládce do skladů může rovnou zkontrolovat, přepočítat nákladové kusy apod. Problém ovšem nastává v situacích, kdy dovozce má sídlo společnosti v Praze a kontejner se zbožím předloží k celnímu řízení např. v Karlových Varech. Tento konkrétní celní úřad však má ve svém celním prostoru pouze velmi omezenou skladovou kapacitu. Kontrola předloženého zboží je prováděna v kontrolní hale na provizorních dřevěných rampách a probíhá stylem, že zboží z kontejneru se nejprve vyloží a následně po kontrole opět do kontejneru naloží. Situace je ovšem taková, že těchto kontejnerů je každý den připravených 10-15 a vytíženost zaměstnanců je značná. Další paradox se ukazuje i při provádění kontroly samotné. Každá práce pokud má být vykonána v určité kvalitě potřebuje čas, čím důkladnější kontrola zboží je, tím je i časově náročnější. Zde je ovšem jeden problém, pokud se zkvalitňuje kontrola, snižuje se zároveň i počet kontrolovaných zásilek, statisticky je tudíž vykonáno méně kvantitativní práce a hrozí zde možné snižování stavů příslušníků oddělení, protože nejsou odpovídajícím způsobem vytíženi. Nabízí se tedy otázka, proč kontrolovat kvalitně, když za takto provedenou kontrolu může přijít trest, v podobě možné ztráty zaměstnání a zajímá tedy vůbec někoho kvalita provedených kontrol?

Exkurs - Možným pozadím této situace může být nově prosazovaná honba za výsledky (čárkový systém), tento postup se začíná uplatňovat zvláště při ochraně práv k duševnímu vlastnictví, kdy je zboží, které obsahuje i sebemenší podobnost s i všeobecně neznámou ochrannou známkou zadrženo a takový zásah je vítaným bodem pro vylepšení pověsti. Pozapomenuto je ovšem, jak celá situace nakonec dopadne a zda se zboží opravdu na trh

nedostane, či je po nějaké době v tichosti vráceno dovozci a propuštěno do oběhu. Takovýto přístup k výkonu veřejné správy se snaží přiblížit její styl činnosti k soukromým subjektům. Otázkou ovšem zůstává, zda je vůbec možné, aby veřejná správa šla cestou maximalizace výkonu a výsledků za každou cenu? Je opravdu vhodné vyslat každý den ráno úředníky k výkonu každodenní činnosti s tím rozkazem, že pokud nebude zadrženo ten den nějaké zboží porušující práva k duševnímu vlastnictví nebo nebezpečné výrobky, neudělena sankce za nedodržení podmínek pro přepravu nebezpečných látek, sankce za nesrovnalosti v účetnictví, že takový den není pro veřejnou správu dobrý a tyto“výsledky“ se promítnou do platového ohodnocení zaměstnanců? Smyslem veřejné správy by přeci měl být dohled nad tím aby činnosti jejích klientů byly v souladu s platnými předpisy a pokud se tak stane, neprotahovat zbytečným hledáním sebemenších nedostatků dobu nezbytnou k řízení před úřadem. Pokud se klient nechová v mezích zákonů, tehdy nastane čas vhodné sankce použít.

4. 9. 3 Kontrola nebezpečných výrobků

Obecný pohled na kontrolní činnost celních úřadů byl již představen v předchozích odstavcích, nyní nastal čas představit průběh kontrol při dovozu možných nebezpečných výrobků. Možných proto, protože není dopředu známo, že v konkrétní zásilce zboží k proclení se takovéto zboží s jistotou nachází. Důležitou zastávkou na cestě každého importovaného zboží se stává tzv. místo vstupu zboží do Společenství. Toto místo se nachází na hranicích EU.

Místem vstupu jsou tedy pohraniční celní úřady Společenství, nacházející se na hraničních přechodech, mezinárodních letištích a přístavech. Zboží je na tato místa dopravováno po železnici, nákladní automobily, letadly nebo lodí. Největší objem přepravovaného importovaného zboží je ze třetích zemí do Společenství dopraveno v kontejnerových zásilkách na zaoceánských lodích. Jedna takováto loď je schopna pojmout 5000 – 14000 kontejnerů. Převážná většina potenciálně nebezpečného zboží je dopravována do evropských přístavů převážně z jihovýchodní Asie a velká většina těchto importů směřuje do přístavu Hamburg. Odhaduje se, že jen v roce 2009 bylo v Hamburgu odbaveno kolem 2,5 milionů kontejnerových zásilek z jihovýchodní Asie. V ideálním případě by měly být všechny tyto zásilky zkontrolovány a odbaveny přímo v místě vstupu

do Společenství, tedy přímo v přístavu. Již z uvedených průvodních dokladů lze vydedukovat možné problematické zásilky a ty přednostně zkontrolovat, ovšem ze zkušenosti celní praxe plyne, že popis zboží na fakturách a nákladních listech ještě nemusí znamenat i ten fakt, nepopsané zboží se v kontejneru skutečně nachází. Rozpor může vznikat převážně z faktu, že jihoasijsí producenti zejména spotřebního zboží si příliš nelámou hlavu s přesným popisem zboží, jeho materiálovým složením, počtem konkrétního druhu zboží v konkrétním kartonu apod. Dalším zdrojem nedorozumění je pak i samotný popis zboží a jeho zařazení dle celního sazebníku, protože komerční popisy zboží nemusí jasně souhlasit se zněním jednotlivých čísel a popisů v tomto sazebníku.

V ideálním případě by mělo být všechno zboží zkontrolováno na místě vstupu a nejedná se jen o předem vytipované zásilky, ale co se týká těch asijských, tak o všechny.

Je totiž daleko jednodušší, když se objeví nějaké problematické zboží přímo při kontrole v přístavu, takové zboží opět uzavřít do kontejneru, nevpustit ho na trh EU, vrátit ho zpět na loď a vynechat ze starosti o takovou zásilku celní orgány a zapojit tak přímo jeho příjemce. Jisté možnosti kontroly v přístavech již existují, zboží prochází např. obřími rentgeny, věnuje se větší pozornost potravinovým zásilkám apod. Přesto jsou však tyto kontroly spíše namátkové a zdaleka nepostihnou všechny zásilky zboží. Objem importovaného zboží je obrovský a proto, aby bylo možno efektivně kontrolovat všechno dovozové zboží, by se musela zcela změnit filozofie kontrolní procesu vůbec. Bylo by nutné velmi významně posílit personálně i materiálně celní úřady v místě vstupu. V rámci celé Unie přesunout celníky z vnitrozemských úřadů na ty pohraniční a veškerou kontrolní činnost tak provádět je na místech vstupu do Společenství, to by ovšem znamenalo revoluci v dosavadní kontrolní činnosti a velmi silná redukce pracovních míst by nutně proběhla na celních úřadech vnitrozemských států Unie. Jistá vize těchto možných změn již v rámci EU existuje, ale protože nepanuje obecná shoda ve všech zemích Společenství, hlavně v těch s významnými přístavy a letišti, není tato změna zatím na pořadu dne.

Protože nežijeme v ideálním světě a na místě vstupu, už z důvodu kapacity, není možné všechno zboží zkontrolovat a propustit na trh, přeloží se kontejnery na vlaky nebo nákladní tahače a touto cestou jsou dopraveny ke konkrétnímu celnímu úřadu, kterému je zboží předloženo k propuštění na trh EU. Importované zboží, které touto cestou směřuje do České republiky, není příliš často předkládáno k propuštění do oběhu na velkých celních úřadech. Tam již mají své zavedené, schválené dovozce a o pružné odbavení

kontejnerových zásilek zde není zájem. Proto volí, ve valné většině čínskými obchodníky vlastněné české společnosti raději předložení svých zásilek na menších celních úřadech aby bylo jejich odbavení provedeno v rozumném časovém horizontu. Nejčastěji směřují kontejnery na západ Čech, do Chebu a Karlových Var.

a) Průběh kontroly

Předložení zboží znamená v praxi příjezd kontejneru do celního prostoru celního úřadu, předložení průvodních dokladů a celního prohlášení, s návrhem celního režimu. Nejčastějším režimem v těchto případech je režim – volný oběh (propuštění zboží na trh a přechod veškerých uživatelských práv ke zboží na jeho příjemce). Přímo z interních celních předpisů vyplývá povinnost zkontrolovat každou kontejnerovou zásilku z Čínské lidové republiky. Proto po předložení zboží a celního prohlášení, následuje praktické prověřování údajů uvedených v celním prohlášení, se skutečným stavem zboží v kontejnerové zásilce. Fyzická kontrola zboží se provádí nejčastěji v celním prostoru, který může či nemusí být přímo součástí areálu celního úřadu. Kontrola probíhá tak, že z kontejneru přistaveného u rampy (někdy i provizorní dřevěné) v kontrolní hale, se zboží v jednotlivých nákladových kusech (nejčastěji v kartonech) vykládá z kontejneru ven. Dle předpisů se fyzicky otevře a zkontroluje nejméně 10% nákladových kusů. Pokud je příjemce předkládající zboží k proclení na celním úřadě nový nebo pokud už u něj byly v minulosti problémové zásilky obecně, zkontroluje se a vyloží celý obsah kontejneru.

V tomto bodě kontroly zboží velice záleží na konkrétních zkušenostech, rozhledu i iniciativě konkrétního kontrolujícího celníka. Záleží zde totiž na vyhodnocení objeveného zboží, toho zda koresponduje s celním prohlášením, přiloženými doklady a kontrolu nebyly zjištěny rozpory. Toto zboží pak může být po uhrazení celního dluhu propuštěno na trh. Jiná situace nastává, pokud je v zásilce objeveno zboží, které nesouhlasí s předloženými doklady nebo vykazuje známky nebezpečnosti pro spotřebitele.

Pokud se jedná o možné nebezpečné výrobky lze usoudit z toho, že chybí označení CE, návod k použití v české jazyce, návody k použití obecně, u zboží je jiná koncová zásuvka k připojení do elektrické sítě, než se v ČR používá, vykazuje na první pohled známky technické nedokonalosti, nevydrží běžné užívání apod.

Pokud kontrolující celník objeví možné nebezpečné výrobky, je důležité, jestli se nacházejí jen části zásilky nebo v celém kontejneru. Pokud je zboží v části zásilky, má

příjemce možnost podat nové celní prohlášení, na neproblematickou část zboží, to se může propustit na trh a podezřelá část zboží se vyjme z kontejneru a uskladní se pod celním dohledem, ve skladech celního úřadu. Zde pak mohou nastat nečekané komplikace. Malé celní úřady nemají dostatečnou skladovou kapacitu a nastává problém, kam možné nebezpečné výrobky vůbec uskladnit. Skladové prostory jsou k dispozici mimo areál celního úřadu. Např. v Karlových Varech je nejbližší sklad vzdálený asi 13 km, pokud už i ten kapacitně nestačí, je k dispozici další sklad, ovšem vzdálený cca. 120 km. Dle předpisů je sice povinen zajistit přepravu a náklady na ní, u takového zboží jeho příjemce, ovšem vymáhat dodatečně finanční prostředky na několik měsíců existujících čínských subjektech se nejeví příliš reálné, náklady tak paradoxně nese stát. Zajímavá je i situace, když je objeveno takové zboží např. ve 14:00 v pátek odpoledne a je potřeba zajistit převoz zboží do skladu, za asistence celníků, to jistě panuje mezi celníky opravdová radost. Pokud se nachází podezřelé zboží v celé zásilce, naloží se zpátky do kontejneru a tento čeká na parkovišti v celním prostoru, až do vyřešení celé situace. Když je ovšem nakonec i toto zboží shledáno jako nebezpečné, celá situace s uskladněním se opakuje.

4. 9. 4 Spolupráce s Dozorovým orgánem

Pokud jsou při kontrole zboží nalezeny možné nebezpečné výrobky, je celý proces o určení jejich skutečné nebezpečnosti pro spotřebitele teprve na samém počátku. Je totiž potřeba určit, zda jsou výrobky opravdu nebezpečné a zamezit tak jejich přístupu na trh, nebo jestli nebezpečné nejsou a zboží je možné propustit. Příslušníci Celní správy jsou prvními kontrolujícími subjekty importovaného zboží, kteří dle již výše popsaných znaků provádějí první možnou selekci potenciálního nebezpečného zboží. Protože ale sami nemohou s jistotou posoudit případnou nebezpečnost výrobku, jsou nuceni se obrátit, dle povahy konkrétního zboží, na příslušné dozorové orgány a konečné posouzení nebezpečnosti ponechat na jejich rozhodnutí. V této situaci se provede příslušným rozhodnutím, přerušení celního řízení (viz. Příloha 5), zboží se spočítá, provede se důkladná fotodokumentace a uskladní v skladech celního úřadu, způsobem již výše popsaným. Dalším krokem je pak samotné kontaktování příslušného dozorového orgánu, tím bývá v praxi nejčastěji nejbližší kontaktní místo ČOI nebo hygienické stanice. Dozorovému orgánu se zašle vyplněné sdělení (viz. Příloha 6). Toto je provedeno pomocí e-mailu a jako příloha se přidá podrobná fotodokumentace zboží. Zde je ovšem nutné

zaslat pouze nezbytné fotografie, neboť přenosová síť umožňuje zaslat jen omezené množství dat a aby zabralo zasílání dat celý den by nebylo vhodné, už vzhledem k běhu předepsaných lhůt k zpětnému zaslání posudku dozorového orgánu.

V praxi se zvláště osvědčilo, pokud se příslušný orgán předem telefonicky upozorní, aby bylo možno celou věc trochu zrychlit. Předpisově tento postup sice není správný, ale předpis bohužel někdy s praxí prostě nekoresponduje. Telefonické kontaktování ještě další plus a tím je kromě včasného oznámení i možnost dohody na postupu spolupráce. Problémem je totiž fakt, že např. inspektoráty ČOI jsou dnes pouze v bývalých krajských městech a třeba v Karlových Varech tudíž není inspektorát zřízen, je až v Plzni. I když se dá spousta věcí posoudit z popisu zboží ve sdělení a z pořízené fotodokumentace, přeci jen musí pracovníci ČOI k zaujatí stanoviska předmětné zboží vidět na vlastní oči, či si převzít vzorek k posouzení. Včasná telefonická komunikace tak může pomoci k rychlejšímu jednání, neboť dozorový orgán má ze zákona pouze 3 pracovní dny na vyjádření se k nebezpečnosti výrobku a do té doby musí zaslat své rozhodnutí ve formě závazného stanoviska (viz. Příloha 7). V obdrženém závazném stanovisku je sděleno, zda je zboží nebezpečné, zda je zakázán jeho přístup na trh nebo zda nebezpečné není a na trh může být propuštěno a odůvodnění. Celní orgány jednají dle toho, co je ve stanovisku uvedeno.

4. 9. 5 Možnosti nakládání se zbožím

Pokud není orgánem dozoru shledáno zboží jako nebezpečné, může být propuštěno na trh a zruší se rozhodnutím jeho prozatímní zadržení. Pokud je zboží označeno za nebezpečné a není doporučeno propustit jej na trh, má příjemce několik možností. 1. Zničení zboží pod celním dozorem 2. Přepřacování zboží pod celním dohledem 3. Zpětný vývoz ze země určení. Zničení zboží přináší příjemci možné náklady a je na jeho zvážení, zda tyto náklady chce nést. Při přepřacování zboží je opět důležitá finanční stránka operace, jde zde hlavně o to, jak závažné jsou popsány nedostatky a jestli se vyplatí investice do jejich nápravy. Možnost zpětného vývozu je možné brát jako možnost odeslání nebezpečného zboží, jako reklamaci výrobcí nebo možnost vyvézt zboží ze země a pokusit se ho udat jinde, i v jiné zemi Unie. Protože jak se v praxi ukazuje, co je považováno za nebezpečné v jedné zemi EU, v jiné asi propustit lze, např. na Slovensku. Ač je to k nevíře, tyto případy existují.

4. 9. 6 Příklad z praxe

V měsíci srpnu 2009 přijal Celní úřad Karlovy Vary návrh na propuštění zboží do volného oběhu. Zboží se nacházelo v kontejnerové zásilce z ČLR. Při kontrole v rámci ověřování celního prohlášení bylo zjištěno, že zásilka obsahuje výrobky, u kterých bylo pojata podezření, že by se mohlo jednat o nebezpečné výrobky. Jednalo se o 990 ks batohů a nebezpečnost byla spatřována především v možném poranění se spotřebitele při vkládání ruky do batohu, neboť na vnitřní straně batohu byly umístěny tenké spony z měkkého kovu s ostrou hranou a ty nebyly zajištěny proti možnému poranění spotřebitele (viz obrázek, Příloha 8).

Bylo tedy rozhodnuto o přerušení celního řízení a zboží prozatím ponecháno v celním prostoru v zaparkovaném kontejneru. Následně byl kontaktován příslušný inspektorát ČOI, formou sdělení. Zaslána byla i pořízená fotodokumentace. V zákonné lhůtě bylo z ČOI zasláno závazné stanovisko s tím, že byly potvrzeny údaje celního úřadu a kvůli odstávajícím nebezpečným plechovým držákům zapínacích spon, umístěných na vnitřní straně batohu a jejich nebezpečnosti pro spotřebitele, se nedoporučuje jejich přístup na trh Společenství. Celní úřad tedy rozhodl o nepropuštění zboží na trh a toto rozhodnutí předal příjemci zboží. Příjemce zboží se rozhodl pro možnost zpětného vývozu zboží a podal si návrh na zpětný vývoz k příjemci do Slovenské republiky. Na doklad o zpětném vývozu byla připsána poznámka, že se jedná o nebezpečný výrobek a že se nedoporučuje jeho propuštění na trh. Oficiálně není další osud předmětné zásilky monitorován a znám. Dle neoficiálních a neověřených zpráv, bylo zboží propuštěno na vnitřní trh Společenství slovenskými celními orgány.

Zde na tomto příkladu se jasně ukazuje, že i přes poměrně dokonalou právní a metodickou ochranu trhu, hraje důležitou roli lidský faktor a jeho správné nebo chybné posouzení daného výrobku.

5 Závěr

Cílem diplomové práce bylo, když ne úplně vyčerpávajícím způsobem, tak alespoň částečně, představit možnosti ochrany vnitřního trhu Evropské unie před nebezpečnými výrobky, dále ochranu spotřebitele na tomto trhu a orgány zabývající se touto ochranou. To, že se jedná povětšinou o orgány státu je předvídatelné, neboť jednou z hlavních funkcí moderního státního útvaru je i péče a ochrana obyvatel svého území před nebezpečím všeho druhu. V uskupení států, za jaké je možno považovat Evropskou unii, získává tato ochranná funkce státu navíc i nadnárodní povahu a orgány dozoru jednoho státu opak svým včasným zásahem proti možnému nebezpečí umožňují ochranu obyvatel i ostatních států v daném uskupení.

Pokud se zde zabýváme ochranou před vstupem potenciálně nebezpečných výrobků na trh, nejsou to již zmiňované orgány dozoru tím, kdo vykonává prvotní dohled nad takovými výrobky, jejich funkce se dá nazvat spíše odbornou, tím prvním, kdo s dovozovým zbožím přichází do styku, jsou orgány Celní správy.

V dnešní globalizované ekonomice, kdy si už nejenom národní státy, ale i celá státní uskupení nevystačí s domácím s pokrytím všech výrobních potřeb, získává stále více na významu zahraniční obchod, se všemi přednostmi i nedostatky. Protože značná produkce dovážených výrobků pochází dnes převážně z rychle se rozvíjejících východoasijských států, dohled celních orgánů se zaměřuje především na výrobky z těchto území.

Stále více se totiž ukazuje, že za cenu co nejnižších výrobních nákladů a možná i jiné mentality v zemi produkce, se asijské producenti příliš nestarají o nějaké dodržování evropských technických norem nebo bezpečnostních požadavků na dodávané produkty.

Zde pak přicházejí na řadu celní orgány, jako první orgány státu, které se zabývají dohledem nad dováženými výrobky i prvotní kontrolní činností a možnou selekcí potenciálních nebezpečných výrobků.

Nejnáročnější činnost v tomto směru je zejména na místech vstupu zboží na území Společenství (mezinárodní letiště, přístavy, silniční hraniční přechody), ovšem stranou nezůstávají ani vnitrostátní celní úřady a jejich konkrétní kontrolní činnost u zboží navrženého do celního režimu „volný oběh“. Pro posouzení možného nebezpečí dováženého zboží jsou pak nutné profesní zkušenosti konkrétních zboží kontrolujících příslušníků, jejich orientace v dané problematice i osobní nasazení a chuť k možnému

sporu s dovozcem zboží a v neposlední řadě pak dobrá spolupráce s ostatními orgány dovozu u konkrétních druhů zboží. Ovšem nejenom organizace řízené státem se musí nutně podílet na ochraně zdraví svých obyvatel. Velký prostor zde zůstává i pro nejrůznější ochranná spotřebitelská sdružení, neziskové organizace, obecně prospěšné společnosti apod.

Ani orgány státní moci vždy neplní svou funkci tak, jak mají. Jakýkoliv orgán sám o sobě není nic, bez lidí, kteří jménem tohoto vystupují a starají se o plnění svých pracovních povinností. A protože i státní zaměstnanci jsou pouze lidé se svou leností, neochotou, nezájmem a tendencí si věci ulehčovat, je dobré vědět, že veškerá odpovědnost za bezpečnost a ochranu obyvatel neleží pouze na nich, ale že existuje ochrana na poli společenských organizací a občanských sdružení.

Snahou každého spotřebitele by měla být ochrana jeho zdraví a bezpečnosti, a protože ani státní dozor nedohlédne všude, je potřeba, aby konkrétní poškozený oznámil možné nebezpečí a udělal co je potřeba k ochraně své i svých blízkých. Jen tak je možné zajistit co možná nejlepší ochranu trhu před nebezpečnými výrobky a ochránit maximálně své zdraví.

6 Seznam použitých zdrojů

KALÍNSKÁ, E. a kolektiv. *Mezinárodní obchod v 21. století*. 1. vyd. Praha : Grada publishing, 2010. 352 s. ISBN 978-80-247-3396-8

SVATOŠ, M. a kolektiv. *Zahraniční obchod : teorie a praxe*. 1.vyd. Praha : Grada publishing, 2009. 368 s. ISBN 978-80-247-2708-0.

[Http://studentka.sms.cz/](http://studentka.sms.cz/) [online]. 2006 [cit. 2010-09-13].
[Http://studentka.sms.cz/referat/ekologicka_politika_eu_ochrana_spotrebitele](http://studentka.sms.cz/referat/ekologicka_politika_eu_ochrana_spotrebitele). Dostupné z WWW: <<http://studentka.sms.cz>>.

[Http://www.mpo.cz](http://www.mpo.cz) [online]. 2007 [cit. 2010-09-13].
[Http://www.mpo.cz/dokument3287.html](http://www.mpo.cz/dokument3287.html). Dostupné z WWW: <<http://www.mpo.cz>>.

Česká republika. Služební předpis č. 40/2006 - Postup celních orgánů při provádění dohledu nad obecnou bezpečností výrobků. In *Věstník CS č. 59/2006*. 2006, 59, s. 1-14.

Zákon č. 258/2000 Sb. ve znění Zákona č. 124/2008 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů

Vyhláška 448/2009 Sb. o stanovení hygienických požadavků na kosmetické prostředky

Zákon 156/2000 Sb. o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů

Vnitřní pokyn č. 66/2006 Kontrola dovozu obuvi z hlediska obecné bezpečnosti výrobků

Česká republika. Nařízení vlády 19/2003, kterým se stanoví technické požadavky na hračky . In *25/2003. 9/2003 Sb.*, s. 315-325 .

EU. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 , kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93. In *Úřední věstník L 218 , 13/08/2008*, s. 0030 - 0047.

Česká republika. Zákon 102/2001 Sb. o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků) . In *41/2001*, s. 15-29.

[Http://www.coi.cz](http://www.coi.cz) [online]. 2005 [cit. 2010-09-17].
[Http://www.coi.cz/cs/spotrebitel/rapex.html](http://www.coi.cz/cs/spotrebitel/rapex.html). Dostupné z WWW: <<http://www.coi.cz>>.

EU. Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků. In *Official Journal L 011 , 15/01/2002*. 2002, L 011, s. 0004 - 0017.

EU. Rozhodnutí Komise 2004/418/ES ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví pokyny pro řízení systému Společenství pro rychlou výměnu informací (RAPEX) a pro oznámení

předkládaná v souladu s článkem 11 směrnice 2001/95/ES. In *Official Journal L 208* , 10/06/2004 P. . 2004, L 208, s. 0073-0100.

Česká republika. Služební předpis č. 39/2006 - Postup celních orgánů při provádění celního dohledu nad bezpečností potravin neživočišného původu. In *Věstník CS č. 59/2006*. 2006, 59, s. 32-45.

[Http://www.szpi.gov.cz](http://www.szpi.gov.cz) [online]. 2004 [cit. 2010-09-18]. [Http://www.szpi.gov.cz/docDetail.aspx?docid=1002819&docType=ART&nid=11414](http://www.szpi.gov.cz/docDetail.aspx?docid=1002819&docType=ART&nid=11414) . Dostupné z WWW: <<http://www.szpi.gov.cz>>.

Seznam příloh:

Příloha 1 - Přehled označení a vydání ES prohlášení o shodě u stanovených výrobků

Příloha 2 - Seznam komodit, při jejichž dovozu musí být předloženo v souladu s platnými právní předpisy ES osvědčení, případně předepsaná dokumentace a seznam potravin neživočišného původu, jejichž dovoz do ES není povolen

Příloha 3 - Seznam komodit, při jejichž dovozu musí být předloženo v souladu s platnými právní předpisy ES osvědčení, případně předepsaná dokumentace a je stanoveno schválené místo vstupu

Příloha 4 - Vzor Osvědčení o osvobození od kontroly dovozu zelených banánů ze třetích zemí

Příloha 5 - Vzor Rozhodnutí o přerušení celního řízení

Příloha 6 - Sdělení celního úřadu o přerušení řízení o propuštění zboží do volného oběhu

Příloha 7 - Závazné stanovisko České obchodní inspekce

Příloha 8 - Fotografie

7 Přílohy

Příloha 1

Přehled označení a vydání ES prohlášení o shodě u stanovených výrobků

Směrnice ES		Sektor výrobků	Číslo NV (novely)	ES prohl.	Označení, prohlášení o shodě, popř. další poznámky
1	1995/5/ES	rádiová a telekomunikační koncová zařízení (§ 1 a § 2 odst. 2, nevztahuje se na výrobky § 2 odst. 1 a příloha č. 1)	426/2000 Sb., (483/2002)		označení CCZ (§ 3 odst. 4), prohlášení o shodě (§ 3 odst. 4 a § 9), informace o způsobu použití (§ 3 odst. 5), výjimku tvoří rádiová zařízení (3 odst. 5), může být označení CE podle zvláštních předpisů (§ 3 odst. 8 a příloha č. 7)
2	96/57/ES	chladicí zařízení (§ 1 odst. 2, nevztahuje se na výrobky § 1 odst. 3)	179/2001 Sb.		prohlášení o shodě (§ 3), označení CE (§ 4 odst. 2, 3 a 4)
3	75/324/ES, 94/1/ES	aerosolové rozprašovače (§ 1 odst. 2, nevztahuje se na výrobky § 2 odst. 2)	194/2001 Sb.		prohlášení o shodě (§ 4), není označení CE, ale 3 (obrácené epsilon) (§ 5 a příloha č. 3), další náležitosti označení jsou uvedeny v § 5, základní požadavky (příloha č. 1)
4	93/15/EHS	výbušniny pro civilní použití (§ 1 odst. 2)	358/2001 Sb., (416/2003)		označení CE (§ 3 odst. 2 a 3), nevydává se žádné prohlášení o shodě, základní požadavky (příloha č. 1)
5	86/594/ES, 2000/14/ES	emise hluku (§ 1 odst. 1 a 2, nevztahuje se na výrobky § 1 odst. 3)	9/2002 Sb. (342/2003)	ANO (§ 8 odst. 1, příloha č. 11)	označení hladiny akustického výkonu (§ 4 písm. a), příloha č. 10), označení CE (§ 8 odst. 1 a § 10); výjimka spotřebiče pro domácnost jsou bez CE a v návodu, záručním listu či energetickém štítku musí být údaj o hladině hluku (§ 11)
6	2000/9/ES	zařízení pro dopravu osob (§ 1 odst. 2 až 5, nevztahuje se na výrobky § 1 odst. 6)	70/2002 Sb.		prohlášení o shodě (§ 5), bezpečnostní prvky musí být označeny CE a mít prohlášení o shodě (§ 6), návod k používání zařízení (§ 7 odst. 1, příloha č. 2), základní požadavky (příloha č. 2)

7	89/106/E HS	vybrané stavební výrobky označované CE	190/2002 Sb., (251/2003, 128/2004)	ANO (§ 5 odst. 4)	označení CE (§ 3 odst. 2), pokud ve Věstníku ÚNMZ jsou uvedeny výrobky nevýznamné z hlediska ochrany zdraví a bezpečnosti, může být místo CE specifické prohlášení (§ 3), výjimkou v označení jsou kusové výrobky (§ 5 odst. 6), základní požadavky (příloha č. 1)
8	90/384/E HS	váhy s neautomatickou činností (§ 1 odst. 2 a § 2, nevztahuje se na výrobky § 2 odst. 5)	326/2002 Sb.		označení CE (§ 4 odst. 3), jiná označení (§ 4 a příloha č. 4) výjimka váhy pro jiné užití než stanovené v § 1 – pouze označení výrobce a horní mezí max. váživosti (§ 2 odst. 5 § 4, příloha č. 4), základní požadavky (příloha č. 1)
9	73/23/EH S, 93/68/EH S	elektrická zařízení nízkého napětí (§ 1 odst. 2, nevztahuje se na výrobky v příloze č. 1)	17/2003 Sb.	ANO (§ 3)	označení CE (§ 3 odst. 1 a § 4) a ES prohlášení o shodě (§ 3), základní požadavky (příloha č. 2)
10	89/336/E HS,91/26 3/EHS, 92/31/EH S,93/68/ EHS	elektromagnetická kompatibilita (§ 1 odst. 3, nevztahuje se na výrobky § 1 odst. 4 až 6)	18/2003 Sb.	ANO (§ 3)	označení CE (§ 3 odst. 1 a § 4) a ES prohlášení o shodě (§ 3)
11	88/378/E HS, 93/68/EH S	hračky (§ 1 odst. 2, nevztahuje se na výrobky v příloze č. 1)	19/2003 Sb.		označení CE (§ 3 a 5), základní požadavky (příloha č. 2)
12	87/404/E HS 90/488/E HS, 93/68/EH S	jednoduché tlakové nádoby (§ 1 odst. 2, nevztahuje se na výrobky v § 1 odst. 3)	20/2003 Sb.	ANO	označení CE a nápisy (§ 6 odst. 1, § 8 a příloha č. 2), nádoby o PS.V ≤ 50 bar.L bez CE, ale s příslušnými popisy (§ 2 odst. 3), ES prohlášení o shodě (§ 6 odst. 1), základní požadavky (příloha č. 1)
13	89/686/E HS, 93/68/EH S, 93/95/EH S, 96/58/ES	osobní ochranné prostředky (§ 1 odst. 2 a 3 nevztahuje se na výrobky § 1 odst. 4 a příloha č. 1)	21/2003 Sb.	ANO	ES prohlášení o shodě (§ 7 a vzor je uveden v příloze č. 4), označení CE (§ 7 písm. b) a § 8), základní požadavky (příloha č. 2)

14	90/396/EHS, 93/68/EHS	spotřebiče plyných paliv (§ 1 odst. 2, nevztahuje se na výrobky v § 3)	22/2003 Sb.	ANO	označení CE (§ 3 odst. 3 a § 4), vybavení bez CE, ale přikládá se certifikát (§ 3 odst.4), základní požadavky (příloha č. 1)
15	94/9/ES	pro prostředí s nebezpečí výbuchu (§ 1 odst. 1 a 2, příloha č. 1, nevztahuje se na výrobky v § 1 odst. 3)	23/2003 Sb.	ANO (§ 2 odst. 4)	označení CE (§ 2 odst. 4 a § 4), ES prohlášení o shodě (§ 2 odst. 4 a § 3 odst. 6), výjimka součásti - bez CE, písemné osvědčení (§ 2 odst. 5, § 3 odst. 3), technické požadavky na zařízení (příloha č. 2)
16	98/37/ES, 98/79/ES	strojní zařízení (§ 1 odst. 2, nevztahuje se na výrobky §1 odst. 4, 5 a příloha č. 1)	24/2003 Sb.	ANO (§ 2)	označení CE (§ 2 odst. 4, § 4 a příloha č. 2), ES prohlášení o shodě (§ 2 odst. 4a 5), specifické prohlášení pro bezpečnostní součásti a pro části určené k začlenění do strojního zařízení - v obou případech bez CE, základní požadavky (příloha č. 2)
17	92/42/EHS, 93/68/EHS	účinnost teplovodních kotlů (§ 1 odst. 1 a 2, nevztahuje se na výrobky v § 1 odst. 3)	25/2003 Sb.	ANO (§ 2 odst. 2 a 5)	vztahuje se na kotle i komponenty: označení CE (§ 2 odst. 2 a 5, § 5), možnost označení energetické účinnosti kotků (§ 4 a příloha č. 4), ES prohlášení o shodě (§ 2 odst. 2 a 5), základní požadavky (příloha č. 1)
18	97/23/ES	tlaková zařízení (§ 1 odst. 1 a 2, nevztahuje se na výrobky v § 1 odst. 3)	26/2003 Sb.	ANO	vztahuje se na tlaková zařízení a sestavy, označení CE (§ 2 odst. 5, 6 a § 8), ES prohlášení o shodě (§ 2 odst. 5 a příloha č. 6), tlaková zařízení s hodnotami $\leq$ limity v § 2 odst. 2 a tlaková zařízení posouzená zkušebními uživateli - bez CE (§ 7), základní požadavky (§ 2 a příloha č. 1)
19	95/16/ES	výtahy (§ 1 odst. 1, 2 a odst. 4 písm.c) a příloha č. 4, nevztahuje se na výrobky v § 1 odst. 3)	27/2003 Sb.	ANO (§ 2 odst. 7)	vztahuje se na výtahy i na bezpečnostní komponenty, označení CE (§ 2 odst. 7, § 4 a příloha č. 3), ES prohlášení o shodě (§ 2 odst. 7 a příloha č. 2), základní požadavky (příloha č. 1)

20	99/36/ES, 2001/2/ES, 2001/7/ES, 2002/50/ES	přepavitelná tlaková zařízení (§ 1 odst.1 a 2, nevztahuje se na výrobky § 1 odst. 5)	42/2003 Sb., (251/2003, 541/2004)		NENÍ CE, ale označení <i>II</i> (pí); u ventilů a příslušenství bezpečnostní funkcí buď <i>II</i> nebo CE (§ 6 a příloha č. 7), základní požadavky (příloha č. 8)
21	90/385/ES, 93/42/ES, 93/68/ES	aktivní implantabilní zdravotnické prostředky (§ 1)	154/2004 Sb.		označení CE (§ 5), prohlášení o shodě (§ 10 odst. 1, 2 a 3, přílohy č. 2, 5 a 6), výjimka u zakázkových a určených pro klinické hodnocení bez CE (§ 5), základní požadavky (§ 4, příloha č. 1)
22	84/539/ES, 93/42/EHS	veterinární prostředky (§ 1, § 2 odst. 1, 2 a příloha č. 1, nevztahuje se na výrobky § 2 odst. 3)	179/2005 Sb.		elektrické veterinární prostředky - značka shody NENÍ CE nebo prohlášení o shodě (§ 5 a 7, přílohy č. 3 a 4) a základní požadavky (§ 3 odst. 1); jiné veterinární prostředky prohlášení o shodě (§ 6 odst. 1 a § 8) a základní požadavky (§ 3, odst. 2 a příloha č. 2)
23	93/42/EHS, 98/79/ES, 200/70/ES, 2001/104/ES	zdravotnické prostředky (§ 2, nevztahuje se na výrobky § 2)	336/2004 Sb.		označení CE (§ 4 odst. 3 písm. a), § 5), prohlášení o shodě (§ 4 odst. 3 písm. a), příloha č. 2,7), informace o použití (§ 4 odst. 3 písm. b) a bod 13 přílohy č. 1, výjimky zdravotnický prostředek k provedení klinické zkoušky a zakázkový zdravotnický prostředek jsou bez označení CE (§ 4 odst. 4 a 5)
24	98/79/ES, 2002/364/ES	diagnostické zdravotnické prostředky <i>in vitro</i> (§ 1, § 2 odst. 1 a 2, nevztahuje se na výrobky § 2 odst. 3)	453/2004 Sb.		označení CE (§ 5 odst. 1 písm. d) a § 9), prohlášení o shodě (§ 5 odst. 1 písm. c), přílohy č. 3, 8, základní požadavky (§ 4, odst. 1 a příloha č. 1)
25	2001/16/ES, 2004/50/ES, 1996/48/ES, 2004/50/ES	provozní a technickou propojenost evropského železničního systému (§ 1, nevztahuje se na výrobky § 2)	133/2005 Sb.	ANO	ES prohlášení o shodě (§ 4 odst. 4)

26	94/25/ES , 2003/44/ ES	rekreační plavidla (§ 1 odst. 1 a § 2 odst. 1, nevztahuje se na výrobky § 1 odst. 2, 3 a 4)	174/2005 Sb.	ANO	rekreační plavidla, vodní skútry, vybrané části rekreačních plavidel a zářivkové motory prohlášení o shodě (§ 4 odst. 2, 4 a 5, § 5), částečně zhotovená rekreační plavidla prohlášení o dokončení jinými subjekty (§ 4 odst. 3)- bez CE, základní požadavky (§ 3 příloha č. 1)
27	2002/88/ ES	přípustné emise znečišťujících látek ve výfukových plynech zážehových motorů mobilních strojů a zařízení plavidla (§ 1 odst. 1, nevztahuje se na výrobky § 2 odst. 3)	365/2005		stanovené označení (§ 8, příloha č. 1 a 6) výjimky § 9 odst. 4 a 5
28	2004/22/ ES	druhy měřidel a funkce měřidel (§ 1)	464/2005, nabývá účinnosti 30.10.2006		označení a doplňkové metrologické označení (§ 5), výjimky z označení – zboží vystavované na veletrzích, výstavách nebo jiných prezentacích bez označení CE, ale že jsou pouze pro účely výstavy apod. (§6 odst. 1), informace umístěné na měřidle (§ 6 odst. 2), základní požadavky měřidla (§3 a příloha č. 1), specifické požadavky na jednotlivé druhy měřidel (přílohy 3 – 12)
	NENÍ	stavební výrobky (příloha č. 2)	163/2002 Sb. (312/2005)		NENÍ CE ani jiné označení, může být CCZ certifikát výrobku (§ 5 odst. 3), prohlášení o shodě (§ 13), základní požadavky (příloha č. 1)
	NENÍ	vybrané výrobky (příloha č. 1 a 2)	173/1997 Sb., (4x změna)		NENÍ CE ani jiné označení, může být CCZ certifikát výrobku (§ 3 odst. 5), prohlášení o shodě (§ 6)

Příloha 2

Seznam komodit, při jejichž dovozu musí být předloženo v souladu s platnými právní předpisy ES osvědčení, případně předepsaná dokumentace a seznam potravin neživočišného původu, jejichž dovoz do ES není povolen

Jde o komodity ze třetích zemí, pro jejichž dovoz stanovila Evropská komise specifické podmínky pro dovoz do ES a podléhají *povinné úřední kontrole (systematické nebo namátkové)* před uvolněním do volného oběhu v rámci ES. Tyto komodity mohou být do ES dováženy přes *kterýkoliv celní úřad* na území ČR

Chilli papričky a výrobky z chilli papriček, kurkumy a palmového oleje - Rozhodnutí EK 2005/402/ES

- Plody z rodu *Capsicum*, sušené, drcené nebo mleté – KN 0904 20 90 v jakékoliv formě určené k lidské spotřebě (Analytické zprávy doprovázející zásilky, které opustily zemi původu přede dnem zveřejnění rozhodnutí EK 2005/402/ES v Úředním věstníku ES – tj. před 28.5.2005, mohou být bez úředního podpisu zástupce kompetentního úřadu).
- Kari prášek spadající pod kód KN 0910 50 v jakékoliv formě určené k lidské spotřebě (Analytické zprávy doprovázející zásilky, které opustily zemi původu přede dnem zveřejnění rozhodnutí EK 2005/402/ES v Úředním věstníku ES – tj. před 28.5.2005, mohou být bez úředního podpisu zástupce kompetentního úřadu).
- Kurkuma sušená a drcená nebo mletá kódu KN 0901030 v jakékoliv formě určené k lidské spotřebě (s výjimkou zásilek, které opustily zemi původu přede dnem zveřejnění rozhodnutí EK 2005/402/ES v Úředním věstníku ES – tj. před 28.5.2005).
- Palmový olej kódu KN 15111090 v jakékoliv formě určené k lidské spotřebě (s výjimkou zásilek, které opustily zemi původu přede dnem zveřejnění rozhodnutí EK 2005/402/ES v Úředním věstníku ES – tj. před 28.5.2005).

Houby z vybraných třetích zemí – nařízení Komise (ES) č. 1635/2006

- Houby, čerstvé nebo chlazené, kromě pěstovaných hub - KN 0709 59
- Houby (nevařené nebo vařené ve vodě nebo v páře), zmrazené, kromě pěstovaných hub - KN 0710 80 69
- Houby prozatímně konzervované (např. oxidem siřičitým, ve slané vodě, sířené vodou nebo v jiných konzervačních roztocích), ale v tomto stavu nevhodné k požívání, kromě pěstovaných hub - KN 0711 59 00
- Houby sušené, též rozřezané na kousky nebo na plátky, rozdrcené na kousky nebo v prášku, avšak jinak neupravované, kromě pěstovaných hub - KN 0712 39 00
- Houby připravené nebo konzervované v octě nebo v kyselině octové, kromě pěstovaných hub - KN 2001 90 50
- Houby připravené nebo konzervované jinak než v octě nebo v kyselině octové, kromě pěstovaných hub - KN 2003 90 00

Potraviny a suroviny ošetřené ionizujícím zářením

- Na základě ustanovení § 4 odst. 7 písm. b) zákona o potravinách je možné ze třetích zemí dovážet pouze potraviny a suroviny ozářené ionizujícím zářením, které byly ozářeny ve schválené ozařovně uvedené v seznamu publikovaném v Úředním

věstníku ES. (Seznam schválených ozařoven ze třetích zemí je publikován Rozhodnutím Komise 2002/840/EC).

- Podle ustanovení § 4 odst. 7 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb. o potravinách musí být potraviny a suroviny ozářené ionizujícím zářením dovážené ze třetích zemí do ES doprovázeny dokumentací s údaji podle § 4 odst. 2 zákona o potravinách.

Čerstvé ovoce a zelenina ze třetích zemí – nařízení Komise č. 1148/2001 – Článek 6

- Při dovozu komodit, pro které existují obchodní normy ES pro jakost (viz. tabulka A níže), může být předložen certifikát o kontrole shody s obchodními normami, vystavený schváleným orgánem třetí země (viz. tabulka B níže). V těchto případech se při dovozu provádí pouze namátková kontrola shody (SZPI).
- U čerstvého ovoce a zeleniny ze třetích zemí, které nemají stanoven orgán pro certifikaci uznávaný EK, se provádí systematická kontrola shody s obchodními normami (u každé zásilky) před uvolněním do volného oběhu. V odůvodněných případech, kdy existuje malá pravděpodobnost neshody, však nemusí být certifikace dle nařízení č. 1148/2001 provedena.
- U ovoce a zeleniny určeného pro průmyslové zpracování musí být vystaven certifikát dle nařízení č. 1148/2001 před uvolněním do volného oběhu vždy.

Tabulka A

Komodity, pro které existují v EU platná nařízení stanovující obchodní normu pro jakost:

Třída II Rostlinné výrobky, Kapitola 07 – Zelenina, požitelné rostliny, kořeny a hlízy		
Komodity, pro které jsou formou bezprostředně závazných předpisů ES stanoveny obchodní normy	Název zboží dle celního sazebníku	Položka celního sazebníku
Okurky salátové	Okurky salátové	07070005
Rajčata	Rajčata čerstvá nebo chlazená	07020000
Cibule kuchyňská	Cibule ostatní čerstvá,chlazená,ne:sazečka a sušená cibule	07031019
Pór	Pór a jiná česnekovitá zelenina čerstvý,chlazený,ne:cibule,česnek	07039000
Česnek čerstvý	Česnek čerstvý,chlazený, ne sušený česnek	07032000
Květák	Květák čerstvý, chlazený	07041000
Kapusta růžičková	Kapusta růžičková čerstvá,chlazená	07042000
Zelí hlávkové	Zelí bílé a zelí červené	07049010
Kapusta hlávková	Kedluben a jiné jedlé rostliny rodu Brassica čerstvé,chlazené	07049090
Salát hlávkový	Salát hlávkový čerstvý,chlazený	07051100
Endivie kadeřavá letní	Salát hlávkový ostatní čerstvý,chlazený,ne:salát obecný	07051900

Eskariol	Salát hlávkový ostatní čerstvý,chlazený,ne:salát obecný	07051900
Rychlené puky čekanky salátové	Čekanka Witloof (Cichorium intybus) čerstvá,chlazená	07052100
Mrkev	Mrkev,tuřín,vodnice čerstvá,chlazená	07061000
Hrachové lusky	Hrách (Pisum sativum) čerstvý,chlazený	07081000
Fazolové lusky	Fazole (Vigna spp.,Phaseolus spp.) čerstvé,chlazené	07082000
Artyčoky	Artyčoky	07091000
Chřest	Chřest čerstvý,chlazený	07092000
Lilek	Lilek čerstvý,chlazený	07093000
Celer řapíkatý	Celer čerstvý,chlazený,ne:hlízový	07094000
Pěstované houby (žampiony – Agaricus)	Houby rodu Agaricus (žampiony) čerstvé,chlazené	07095100
Špenát	Špenát,i novozélandský,lebeda zahradní čerstvý,chlazený	07097000
Paprika zeleninová (s výjimkou odjádřených paprik)	Paprika sladká	07096010
Cukety	Zelenina ostatní čerstvá,chlazená	07099090
Třída II Rostlinné výrobky, Kapitola 08 – Jedlé ovoce a ořechy; slupky citrusových plodů a melounů		
Komodity, pro které jsou formou bezprostředně závazných předpisů ES stanoveny obchodní normy	Název zboží dle celního sazebníku	Položka celního sazebníku
Jablka	Jablka čerstvá ostatní	08081080
Lískové ořechy ve skořápce	Oříšky lískové nevylopané čerstvé,sušené	08022100
Vlašské ořechy ve skořápce	Ořechy vlašské nevylopané čerstvé,sušené	08023100
Avokádo	Avokádo (Persea gratissima) čerstvé,sušené	08044000
Pomeranče	Pomeranče sladké	08051020
	Pomeranče čerstvé,sušené ostatní	08051080
Mandarinky (klementinky)	Clementinky čerstvé,sušené	08052010
Mandarinky (satsumy, 'Montréal')	Monreales a Satsumas čerstvé,sušené	08052030
Mandarinky ('Wilking')	Mandarinky a wilkingy čerstvé,sušené	08052050
Mandarinky (tanžeriny)	Tangerines čerstvé,sušené	08052070
Mandarinky	Mandarinky a podobné citrusové hybridy čerstvé,sušené ostatní	08052090

Citrony	Citrony (Citrus limon,Citrus limonum) čerstvé,sušené	08055010
Banány zelené	Banány ostatní čerstvé,ne:plantejny	08030019
Stolní hrozny révy vinné	Hrozny stolní čerstvé	08061010
Melouny vodní	Melouny vodní čerstvé	08071100
Melouny cukrové	Melouny ostatní čerstvé,ne:vodní	08071900
Hrušky	Hrušky čerstvé	08082050
Meruňky	Meruňky čerstvé	08091000
Višně	Višně (Prunus cerasus) čerstvé	08092005
Třešně	Třešně,višně ostatní čerstvé, ne:višně (Prunus cerasus)	08092095
Nektarinky	Nektarinky čerstvé	08093010
Broskve	Broskve ostatní čerstvé ostatní, ne:nektarinky	08093090
Švestky, slívy, renklódy a mirabelky	Švestky čerstvé	08094005
Jahody	Jahody čerstvé	08101000
Kiwi	Kiwi čerstvé	08105000

Tabulka B

Seznam třetích zemí, které mají uznaný inspekční orgán k vystavení certifikátů při vývozu do EU

Třetí země	Předpis ES
Švýcarsko	nařízení Komise (ES) č. 2590/2001
Kypr (viz Poznámka)	nařízení Komise (ES) č. 851/2002
Maroko	nařízení Komise (ES) č. 1791/2002
JAR	nařízení Komise (ES) č. 2103/2002
Israel	nařízení Komise (ES) č. 606/2003
Senegal	nařízení Komise (ES) č. 430/2006
Keňa	nařízení Komise (ES) č. 431/2006
Indie	nařízení Komise (ES) č. 761/2003
Nový Zéland	nařízení Komise (ES) č. 1557/2004 <i>(kontrola shody s obchodními normami pro jablka, hrušky a kiwi prováděné Novým Zélandem před dovozem do ES)</i>

Poznámka

Vývoz čerstvého ovoce a zeleniny původem z Kypru je v současné době realizován přes dvě výstupní místa v Řecké části, z čehož vyplývá, že produkty nemají statut zboží ze třetí země.

Potraviny neživočišného původu, jejichž dovoz do ES není povolen

Želatinové cukrovinky obsahující přídatnou látku konjak (E 425)

- Zákaz dovozu želatinových cukrovinek obsahujících konjak – Rozhodnutí Komise 2002/247/ES

Želatinové cukrovinky („mini-cups“) obsahující aditiva E 400, E 401, E 402, E 403, E 404, E 405, E 406, E 407, E 407a, E 410, E 412, E 413, E 414, E 415, E 417 a/nebo E 418

- zákaz dovozu cukrovinek obsahujících výše zmíněné přídatné látky do ES - Rozhodnutí EK 2004/374/ES

Příloha 3

Seznam komodit, při jejichž dovozu musí být předloženo v souladu s platnými právní předpisy ES osvědčení, případně předepsaná dokumentace a je stanoveno schválené místo vstupu

Jde o komodity ze třetích zemí, pro jejichž dovoz stanovila Evropská komise rozhodnutím 2006/504/ES specifické podmínky pro dovoz do ES, podléhajících *povinné úřední kontrole (systematické nebo namátkové)* před uvolněním do volného oběhu v rámci ES. Tyto komodity mohou být dováženy *pouze přes schválené vstupní místo – v ČR je to Celní úřad Praha D5.*

Jedná se o níže uvedené potraviny a *na zpracované a složené potraviny* vyrobené z potravin níže uvedených, dovážených z:

Brazílie — (systematická kontrola - odběr vzorků z každé zásilky)

- Para ořechy **ve skořápce** KN 0801 21 00,
- Směsi ořechů nebo sušeného ovoce kódu KN 0813 50 a obsahující para ořechy ve skořápce,

Íránu – (systematická kontrola - odběr vzorků z každé zásilky)

- Pistácie kódů KN 0802 50 00,
- Pražené pistácie kódů KN 2008 19 13 (v bezprostředním obalu o čisté hmotnosti přesahující 1 kg) a 2008 19 93 (v bezprostředním obalu o čisté hmotnosti nepřesahující 1 kg),

Číny –(namátkový odběr vzorků – cca 10 % zásilek)

- Podzemnice olejná spadající pod kód KN 1202 10 90 a 1202 20 00
- Arašídny spadající pod kód KN 2008 11 94 (v bezprostředním obalu o čisté hmotnosti přesahující 1 kg) nebo pod kód CN 2008 11 98 (v bezprostředním obalu o čisté hmotnosti nepřesahující 1 kg)
- Pražené arašídny spadající pod kódy KN 2008 11 92 (v bezprostředním obalu o čisté hmotnosti přesahující 1 kg) nebo KN 2008 11 96 (v bezprostředním obalu o čisté hmotnosti nepřesahující 1 kg)

Turecka - (namátkový odběr vzorků - cca 5 % z každé kategorie z každé kategorie lískových ořechů a produktů z nich, cca 10 % ostatních zásilek)

- Sušené fíky kódů KN 0804 20 90
- Lískové oříšky (*Corylus spp.*) neloupané nebo bez skořápky 0802 21 00 nebo 0802 22 00,
- Pistácie kódu 0802 50 00,
- Směsi ořechů nebo sušeného ovoce kódu KN 0813 50, a obsahující fíky, lískové oříšky a pistácie,
- Pasta z fíků a pasta z lískových ořechů kódu KN 2007 99 98,
- Lískové ořechy, fíky a pistácie, upravené nebo konzervované, včetně směsí kódu KN 2008 19,
- Mouka, krupice a prášek z lískových ořechů, fíků a pistácií kódu KN 1106 30 90,
- lískové ořechy sekané na kousky nebo plátky, drcené lískové ořechy,

Egypta - (namátkový odběr vzorků – cca 20 % zásilek)

- Podzemnice olejná pod kód KN 1202 10 90 a 1202 20 00,

- Arašídny kódů KN 2008 11 94 (v bezprostředním obalu o čisté hmotnosti přesahující 1 kg) nebo 2008 11 98 (v bezprostředním obalu o čisté hmotnosti nepřesahující 1 kg),
- Pražené arašídny spadající pod kód KN 2008 11 92 (v bezprostředním obalu o čisté hmotnosti přesahující 1 kg) a KN 2008 11 96 (v bezprostředním obalu o čisté hmotnosti nepřesahující 1 kg).

Příloha 4

Vzor Osvědčení o osvobození od kontroly dovozu zelených banánů ze třetích zemí

Osvědčení o osvobození od kontroly dovozu zelených banánů ze třetích zemí

Osvobozený obchodník (obchodní jméno dovozce, jeho sídlo, jde-li o právnickou osobu, a trvalý pobyt nebo místo podnikání, jde-li o fyzickou osobu):

Adresa provozovny (dozrávárny):

Příslušná inspekční služba (název, adresa): Státní zemědělská a potravinářská inspekce
ústřední inspektorát
Květná 15
603 00 Brno

Registrační číslo vydané SZPI :

Datum vystavení osvědčení:

S účinností od:

Doba platnosti osvobození:

V Brně, dne:

Ing. Martin Klanica
ředitel odboru kontroly, laboratoří a certifikace

Toto osvědčení nezprošťuje od předložení dovozní licence dle Nařízení komise (ES) č. 404/93.

Toto osvědčení je majetkem SZPI, Květná 15, Brno. Na žádost musí být bezodkladně vráceno, popř. staženo. Toto osvědčení je platné jen s originál podpisem a originál služebním razítkem.

Příloha 5

Vzor Rozhodnutí o přerušení celního řízení

Celní úřad .....

Adresa:.....

tel.: .....

adresát

Spisová značka

Číslo jednací

Vyřizuje/linka

Datum vyhotovení

Rozhodnutí

Celní úřad ..... podle ustanovení § 11 odst. 2 zákona č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obecné bezpečnosti výrobků“) přerušuje řízení o propuštění níže uvedeného zboží do režimu volného oběhu, které bylo zahájeno na základě celního prohlášení podaného dne..., a bezodkladně požádá příslušný orgán dozoru o závazné stanovisko, zda zboží odpovídá požadavkům, které jsou pro jeho propuštění do režimu volného oběhu stanoveny právními předpisy.

Zboží deklarované v celním prohlášení: ..... (*uvede se stručný popis, množství, druh a hodnota zboží*).

O d ů v o d n ě n í

Dne .....při provádění kontroly zboží v rámci ověřování celního prohlášení na základě ustanovení čl. 68 nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění, a podle § 11 odst. 1 zákona o obecné bezpečnosti výrobků celní úřad zjistil, že výše uvedené zboží ...(*uvede se skutečnost, na základě které bylo pojato podezření z porušení zákona o obecné bezpečnosti výrobků*). Na základě tohoto zjištění celní úřad pojal podezření, že předmětné zboží ...(*je nebezpečné podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o obecné bezpečnosti výrobků a/nebo nebylo vybaveno dokumentací podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o obecné bezpečnosti výrobků – uvede se odpovídající varianta*) a rozhodl o přerušení řízení o propuštění zboží do režimu volného oběhu podle ustanovení § 11 odst. 2 zákona o obecné bezpečnosti výrobků.

P o u č e n í

Podle ustanovení § 11 odst. 2 zákona o obecné bezpečnosti výrobků nejsou proti tomuto rozhodnutí připuštěny opravné prostředky.

Příloha 6

Sdělení celního úřadu o přerušení řízení o propuštění zboží do volného oběhu

Sdělení celního úřadu o přerušení řízení o propuštění zboží do volného oběhu

Datum sdělení celního úřadu	<input type="text"/>
Čas sdělení celního úřadu	<input type="text"/>
Kód celního úřadu	<input type="text"/>
Název a adresa celního úřadu	<input type="text"/>
Kontaktní osoba	<input type="text"/>
Telefonní číslo	<input type="text"/>
E-mail	<input type="text"/>
Identifikace místa výskytu výrobku, adresa (místo vykládky nebo uskladnění)	<input type="text"/>
Obchodní název výrobku	<input type="text"/>
Stručný popis (charakteristika výrobku)	<input type="text"/>
KN (osmimístný číselný kód)	<input type="text"/>
Registrační značka dopravního prostředku, označení kontejneru	<input type="text"/>
Evidenční čísla faktur, příp. jiných průvodních dokladů	<input type="text"/>
Množství (jednotky)	<input type="text"/>
Způsob balení	<input type="text"/>
Identifikace dovozce (jméno nebo název)	<input type="text"/>

IČ/DIČ dovozce	<input type="text"/>
Adresa dovozce	<input type="text"/>
Identifikace příjemce	<input type="text"/>
IČ/DIČ příjemce	<input type="text"/>
Adresa příjemce	<input type="text"/>
Identifikace zahraničního subjektu, který výrobek odesílá	<input type="text"/>
Země původu	<input type="text"/>

Zásilka výrobků vykazuje určité znaky, které vyvolávají podezření na existenci vážného a bezprostředního ohrožení zdraví a bezpečnosti při použití tohoto výrobku za běžných a předvídatelných podmínek.	ANO/NE <i>Pokud je odpověď ANO, je nutné podrobně uvést, jaké znaky výrobek vykazuje.</i>
Zásilka výrobků je doprovázena příslušnými průvodními doklady nebo osvědčením.	ANO/NE <i>Pokud je odpověď ANO, je nutné podrobně uvést, jakými doklady je doprovázena. Pokud je odpověď NE, je nutné podrobně uvést, jaké doklady chybí.</i>
Zásilka odpovídá předloženým průvodním dokladům nebo osvědčením.	ANO/NE <i>Pokud je odpověď NE, je nutné podrobně uvést, proč výrobek neodpovídá předloženým dokladům.</i>
Zásilka výrobků je neznámého původu.	ANO/NE
Výrobek je hlášen v systému RAPEX.	ANO/NE/NELZE ZJISTIT
Jedná se o zásilku výrobků podléhajících podle předpisů ČR nebo EU zvláštnímu režimu úřední kontroly.	ANO/NE <i>Pokud je odpověď ANO, je nutné uvést číslo a název právního předpisu.</i>

Doplňující textové informace

V.....dne.....
Jméno odpovědného pracovníka

razítko celního úřadu
Podpis

Příloha 7

Závazné stanovisko České obchodní inspekce

Závazné stanovisko České obchodní inspekce

Datum vydání závazného stanoviska (dd.mm.rr)	<input type="text"/>
Datum sdělení celního úřadu (dd.mm.rr)	<input type="text"/>
Čas (hh:mm)	<input type="text"/>
Kód a adresa celního úřadu	<input type="text"/>
Identifikační číslo CÚ	<input type="text"/>
Kontaktní osoba	<input type="text"/>
E-mail	<input type="text"/>
Obchodní název výrobku	<input type="text"/>
KN (osmimístný číselný kód)	<input type="text"/>
Země původu	<input type="text"/>
<hr/>	
Zásilka výrobků odpovídá požadavkům právních předpisů	<input type="text" value="ANO/NE"/>
Zásilka obsahuje nebezpečné výrobky ve smyslu platných právních předpisů	<input type="text" value="ANO/NE"/>
Zásilka obsahuje výrobky, které splňují požadavky platných právních předpisů na průvodní dokumentaci a značení	<input type="text" value="ANO/NE"/>
Ze zásilky výrobků byly inspektorátem ČOI odebrány vzorky k hloubkové analýze	<input type="text" value="ANO/NE"/>
Inspektorátem ČOI byla provedena fyzická	<input type="text" value="ANO/NE"/>

kontrola výrobků v jeho místě výskytu
uvedeným celním úřadem

--

Stanovisko:

Zásilku výrobků lze propustit do volného
oběhu

ANO/NE/ANO S PODMÍNKOU

*Pokud je odpověď ANO
S PODMÍNKOU, je nutné podrobně
uvést podmínky, které je nutné
odstranit před propuštěním (možno
v kolonce Doplnující údaje).*

Požadavek na nezbytné nakládání
s výrobky po dobu dočasného uskladnění

ANO/NE

*Pokud je odpověď ANO, je nutné
podrobně uvést, jakým způsobem má
být s výrobkem nakládáno (např.
teplota, vlhkost....) po dobu dočasného
uskladnění*

Doplňující informace:

Zdůvodnění závěrů závazného stanoviska s odkazem na konkrétní ustanovení právních
předpisů (bude celním úřadem použito v odůvodnění případného rozhodnutí o
nepropuštění zboží do navrženého režimu, nebo ve výzvě k odstranění vad).

V

dne

Jméno, příjmení a funkce kontrolního pracovníka

Podpis, razítko

V.....dne

Jméno, příjmení pracovníka přebírajícího závazné stanovisko

Podpis, razítko CÚ

Příloha 8

Fotografie

